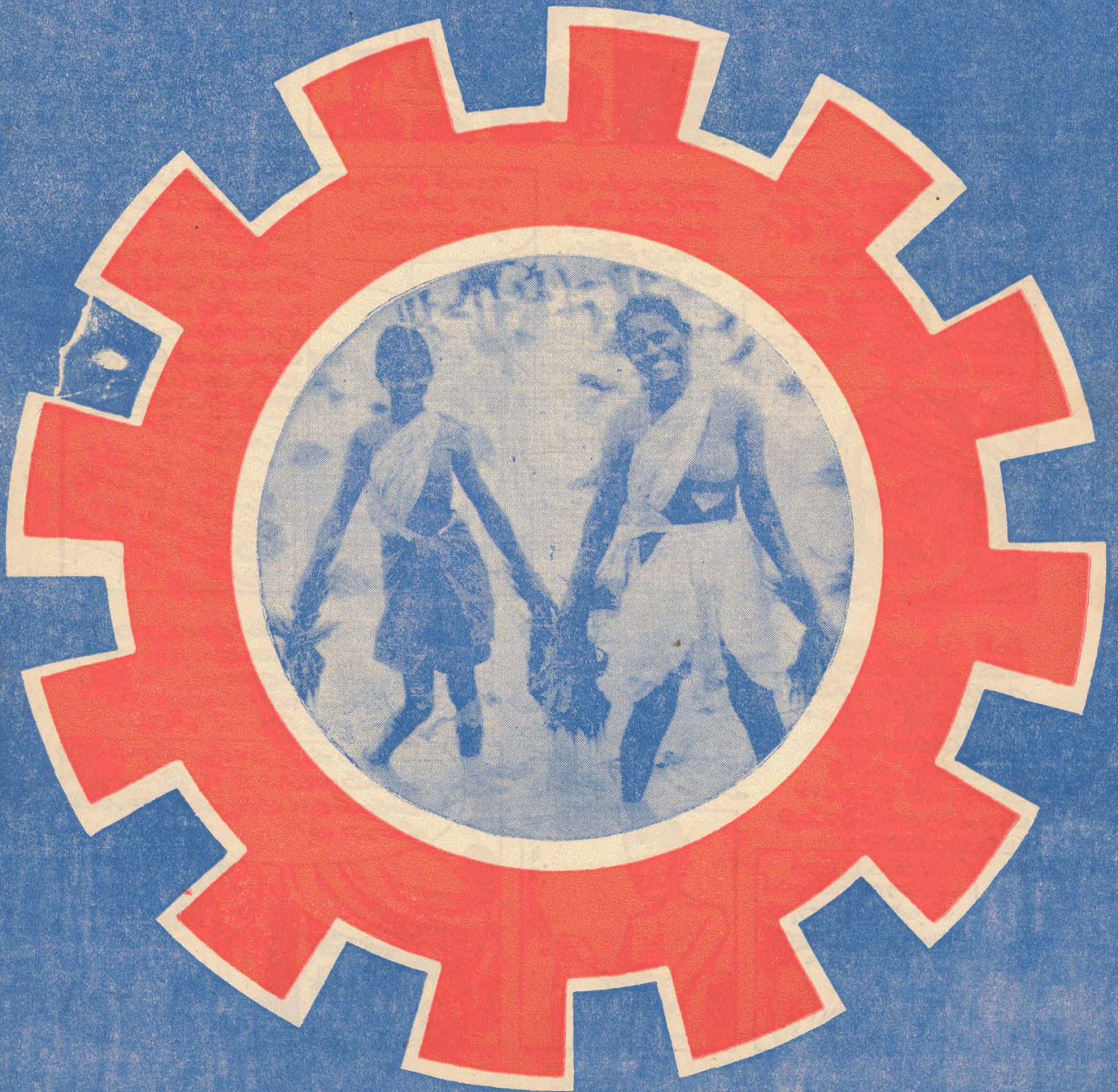

ఆంధ్రప్రదేశ్

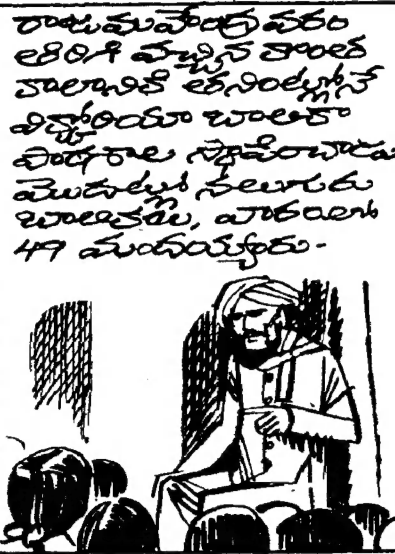
జూలై, 1977

వెల 50 పైసలు

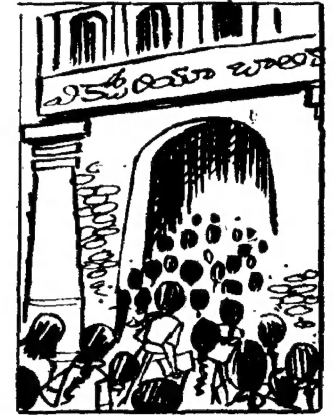

కందుకూరి వరేశలింగం

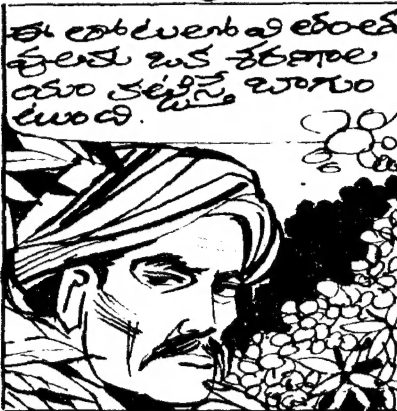
వరేశలింగం గారి
మరణం చూడ
మోటు తగ్గింది.
రాజమహేంద్ర
వరం చూడ దుష్ట
మృత్యువు. చెన్న
పల్లెటూరుకున్న
సమయం
మరి ఎంతో
చిహ్నాలు
ఉండినాడు.
స్వగ్రామం వెళ్లే
అన్నే 1905
సంవత్సరం ను
నా నిశ్చయించు
కున్నాడు.

ఆరు నెలలు
150 మంది.
సంవత్సరం వాటి
సుమారు 300 మంది

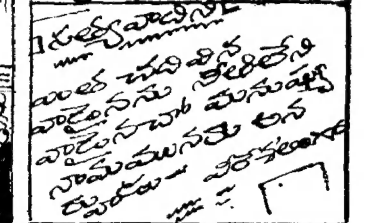
ఆ రాజు లుగ నే వరేశ
లింగం తన దగ్గర
ఉన్నట్లు తెలుసుకు
తుంటే కాస్తాడు.

చింతించు-శర
ణాలయం
కట్టించుకు
ంటుంటే.
ఈ సంగతి
ప్రజలకు వ్యాప
వార వరేశ
లింగం కట్టించు
అయిన ములు
కుట్ట అప్పుడు
రామయ్యకు
తెలిసింది. ఆ
నిర్దేశానికే
వావలనన
దెబ్బ అయిన
ఇద్దరు గురువు
గారి బురం
తెచ్చుకున్నాడు.

తన ఆశయాలను
అన్నింటినీ సాధించు
వేళ్లతో "సత్య
వాదం" అని గొప్పగా
తెలుసుకున్నాడు.
దీని వారసులకు
ప్రార్థించాడు.
అందులో అన్నింటి
మీద ఉన్నాడు మాటలు
గా ప్రసాదించాడు.

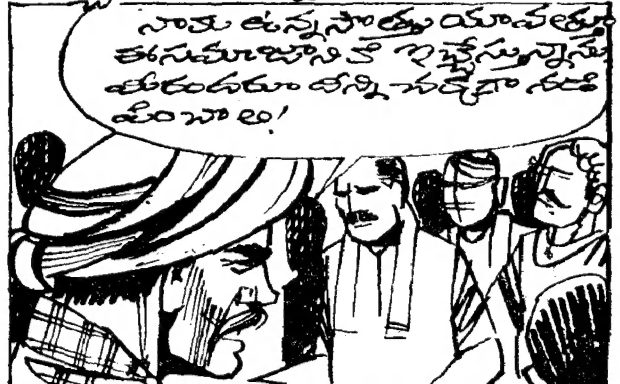
మీన్ వ్యూయర్ అనే
ఆమె వరేశలింగం
గారి వద్ద ఉన్నాడు. ఆమె
కుటుంబం ఆమెను
తన ఆశయాలకు
50 మంది వరేశ
లింగం కట్టించు
తన విజ్ఞాన ప్రజలకు
అందించింది.

1906 ల వరేశలింగం
అనుభవ ప్రాప్తిని
దీని అందుకుంటున్నాడు.
సర్వజనాభిమతం
సహపంక్షితులను
వరేశలింగం వరేశలింగం
వరేశలింగం.

1906 ల వరేశలింగం 'వరేశలింగం'
సమాజం స్థాపించాడు. దీని ద్వారా
తాను ఉన్న కార్యక్రమాలను
దానికే, 36 మంది సభ్యులను
వరేశలింగం వరేశలింగం.

ఆంధ్రప్రదేశ్

సంపుటి : 21

జూలై, 1977
ఆషాఢ-శ్రావణ, 1899 శా.శ.

సంచిక : 9

ప్రధాన సంపాదకులు :

శ్రీరాజ్యం సిన్హా

సంపాదకులు :

కుందు ర్రి ఆంజనేయులు

ముఖ చిత్రం : ప్రగతి చక్ర పరిభ్రమణం

రెండు, మూడు కవరు పేజీలు: కందుకూరి వీరేశలింగం జీవిత చరిత్ర
(బుజ్జాయి బొమ్మల చిత్రాలు)

చివరి కవరు పేజీ : సస్య విప్లవం

ఈసంచికలో...

వెల: 50 పైసలు

సాలుచందా . ఆరు రూపాయలు

ప్రచురణ :

డె రెక్టరు,

సమాచార, పౌర సంబంధ శాఖ,

హైదరాబాద్

ముద్రణ :

డె రెక్టరు,

ప్రభుత్వ కేంద్ర ముద్రణాలయం,

హైదరాబాద్.

రిజిస్టరు నెం : హెచ్. హెచ్. డి. 81

ఈ సంచికలో రచయితలు వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు
తప్పనిసరిగా ప్రచుత్వానికి చెందినవిగా భావించనక్కరలేదు.

పేజీ

- 2 అమృతంగమయ
- 3 1977-78 ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బడ్జెట్
- 7 న్యాయ పంచాయతీల వ్యవస్థ
- 8 వయోజన విద్యావశ్యకత
- 10 తిరుమలాయపాలెం సమితిలో సస్య విప్లవం
- 11 నారీలోకం
- 16 అశ్వారావుపేట సమితిలో గిరిజనాభివృద్ధి
- 17 గ్రామీణార్థికాభ్యుదయంలో పారిశ్రామిక పురోగతి
- 18 రోడ్డు రవాణా సంస్థ
- 23 తీగం గ్రామం
- 24 హరిజనవాడ (సీరియల్)
- 30 సూది మందు (చిన్న కథ)
- 33 పులీ-మేకా (కవిత)
- 34 సిరిసిల్ల సహకార విద్యుత్సరఫరా సంఘం
- 36 మహాభారతం (సీరియల్)
- 38 మెటువలి
- 40 ఆహార కల్పి నిరోధక చట్టం
- 42 పెళ్ళికేం తొందర ? (కవిత)
- 43 నిరాశలో నిండుగుండె (సీరియల్)
- 46 ఉత్తమ మహిళా మండలి
- 47 విశాఖలో చిత్రకళా ప్రదర్శన
- 48 గిరిజనుల పంచాంగం
- 49 స్వర్ణయోగి (సీరియల్)
- 51 గ్రంథ సమీక్ష
- 53 జిల్లా వార్తలు

—శ్రీ జానమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి

పరై నీమలలోన పసిడిపంటలు పండ
పొలము దున్నే ప్రజలు కలిమి బలిపింపంగ
ప్రజల మోములలోన మొలక నవ్వులు వెలయ
ఇదమన్న మిదమన్న మిదమన్నమని పిలుతురెవరో—

మదిలోన మమతలే దండిగా చిగురింప
ప్రతి నిస్వనములోన పరమార్థ మొలికింప
హృదిలోన కుభ తూర్య నాదాలు వినిపింప
లోని శత్రుల మూక అణగారి పోవంగ
మనసులో పొరలనే మెత్తగా కదిలింతురెవరో—

హిమశైల సానువుల రుషుల ఓంకారమ్ము
వింధ్యాద్రి వనరాజ్ఞి విజ్ఞాన ఫలపాశీ
సాగరేశ్వర గర్భకుక్తి ముక్తాకాంతి
భరతపుత్రుల మేధ పెంపొందగా జూతురెవరో—

గంగా తరంగాల కమ్మ తెమ్మర లూచి
ఓషధీ లతలతో వనదేవతల నూచి
సెలయేటి అలలపై ప్రకృతి కన్నెలనూచి
చల్లగా ప్రాణాలు నుల్లసిల్లగ జేతురెవరో—

దివిలోన ముక్కోటి దేవతలు హసియింప
భువిలోన భూతసంఘమ్ము పులకింప
ఇహపరమ్ముల పంట భూమి జనుల కంట
విజ్ఞాన నిధులె న వేయికన్నుల జూతురెవరో—

కొండకొమ్ములు నేల తడబాటు పడుచుండిరో
అబ్ధికెర వెడలి వెలికి రారేలనో
చెట్టులో పుట్టలో చివురాకు పొదలలో
దాగి దాగుడుమూతలాడు చుండెదరేలనో

భారతీయుల మమ్మ మేము :
మాభాగ్య కల్పనా కామధేనువులు మీరు
అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ
విజ్ఞానమయ ఆనందమయ కోశములవోలె

మాదేశ ప్రణాళికా కోశముల
చిత్తశుద్ధియు, నిత్యనూత్న చైతన్యమ్ము
స్వార్థరాహిత్యమ్ము మాలోన లేవంచు
దరియంగ రారేమి ? అపవిత్రులము
అయోగ్యుల మంచు
లిండి తీర్థము లేక కడుపు మాడినవేళ

ఎండమాడ్చిన చోట బట్ట కట్టగ లేక
బడగులె వరుగులె వాదిరాలెడు వేళ
చిత్తశుద్ధిగ చేయుమంటి మీ శపథమ్ము
దిగిరండు దిగిరండు దేవసురభుల్లార
భారతక్షేత్రాల పసిడి నిగ్గులు దేల

ఈ నాళికాతతుల మా ప్రణాళికలలో
మీ కరుణారస క్షీరధారలే పొరలంగ
అమృతప్రధానమ్ము నమరింప రారండు, రారండు
మృత్యోర్మామృతంగమయ.

ఆంధ్రప్రదేశ్ బడ్జెటు

1977-78

ఆర్థిక శాఖామూల్యము శ్రీ పిదతల రంగారెడ్డిగారు 1977-78 సంవత్సరపు బడ్జెటును జూన్ 17వ తేదీన శాసన సభలోను, శాసన మండలిలోను ప్రవేశపెట్టారు. బడ్జెటు ప్రసంగంలోని కొన్ని భాగాలు.

“1977 మార్చిలో జరిగిన స్వల్ప కాల శాసన సభాసమావేశంలో నాలుగు నెలల కోసం తాత్కాలిక బడ్జెటును ఆమోదించిన విషయం గౌరవనీయు సభ్యులకు తెలిసిందే. అప్పట్లో బడ్జెటును వివరంగా పరిశీలించడానికి అవకాశం లేనందున ఆ విధంగా చేయడం జరిగింది. పూర్తి బడ్జెటు తర్వాత ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుందని కూడా నేను అప్పట్లో మనవి చేశాను.

“తాత్కాలిక బడ్జెట్ ప్రవేశ పెట్టిన నమయంలో, యిరవై మూత్రాల పథకం అమలు జరుపడంలో మనం సాధించిన ప్రగతి గురించి, 1977-78 సంవత్సరపు వార్షిక ప్రణాళిక పథకాలలోని కొన్ని ముఖ్యంశాలను గురించి నేను క్లుప్తంగా సమీక్షించిన విషయం కూడా గౌరవనీయు సభ్యులకు గుర్తు వుండే వుంటుంది.

“రాష్ట్ర ఆర్థిక స్థితిగతులను గురించి లోగడనే వివరించాను. కొబట్టి మళ్ళీ ఆర్థిక పరిస్థితిని గురించి ప్రస్తావించను. రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో అనావృషి కారణంగానూ, మరికొన్ని చోట వరుసగా తుపానులు సంభవించిన కారణంగానూ ఖరీఫ్ సీజనులో పంట బాగా పడిపోయిందనే విషయం అప్పట్లో చెప్పాను. అటు తర్వాత రబీ పంట విస్తీర్ణంలోనూ, చిరు ధాన్యాలూ, పప్పు ధాన్యాల విస్తీర్ణంలోనూ, తగ్గుదల కనిపించింది. ఖరీఫ్ తరుణంలోనూ, రబీ తరుణంలోనూ, పంట తగ్గిన కారణంగా 1976-77 సంవత్సరపు ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి 1975-76 సంవత్సరపు ఉత్పత్తి కంటే చాలా తక్కువగా వుంటుందనే విషయం స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. ఆ సంవత్సరపు రాష్ట్ర ఆదాయం మీద దీని ప్రభావం సహజంగా పడుతుంది. కాని, పరిశ్రమల రంగంలో సాధించిన మన విజయాల వల్లనూ, తృతీయస్థాయి రంగాలలో స్థిరమైన పెరుగుదల కనిపిస్తున్నందువల్లనూ రాష్ట్ర ఆదాయం మీద పడిన దుష్ప్రభావం కొంతవరకు సర్దుకున్నది.

“1976 ప్రథమ భాగం వరకు తగు ముఖంగా వున్న ధరల విషయంలో పెరుగుదల కనిపిస్తున్నప్పటికీ యింకా అవి, 1976 శీతరస్థాయిని చేరుకున్నప్పటికీ కంటే తక్కువ స్థాయిలోనే వున్నాయని కూడా నేను అప్పట్లో మనవి చేసి వున్నాను. ఏమైనప్పటికీ ధరల పెరుగుదల ఒక ముఖ్యాంశంగా తయారయింది. ముఖ్యంగా జన సామాన్యం నిత్యం వాడుకునే ఖాద్యతైలాలు, పప్పులు మొదలగు విషయాలలో జాగ్రత్త వహించవలసి వుంటుంది. ఆయితే ధర వరలను అజమాయిషీ చేసే సాధనాలు చాలా వరకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ స్వాధీనంలో కాక కేంద్ర ప్రభుత్వ స్వాధీనంలోనే వున్నాయి.

ప్రణాళిక పెట్టుబడులు

వార్షిక ప్రణాళిక పెట్టుబడులను గురించి ప్రస్తావించి ఆర్థిక మంత్రి యిలా అన్నారు: “తాత్కాలిక బడ్జెటులో 1977-78 వార్షిక ప్రణాళిక రూ. 365.76 కోట్లు. అంతకు ముందు సంవత్సరం, అంటే 1976-77 లో యీ మొత్తం రూ. 290.38 కోట్లే. 1977-78 వార్షిక ప్రణాళిక యిప్పుడు యింకా రూ. 380.38 కోట్ల వరకు పెంచబడింది. విద్యుచ్ఛక్తి, సేద్యపు నీటి పారుదల వంటి మౌలిక రంగాలకు అదనపు కేటాయింపులు చేయడానికి, బలహీన వర్గాల ప్రజలకు సంబంధించిన అభివృద్ధి కార్యక్రమాలను పెంచడానికి యీ విధంగా చేశాము. ఇప్పుడు జరిగిన అదనపు కేటాయింపులలో ప్రధానమైనవి : గ్రామీణ విద్యుదీకరణ పథకాలకు రూ. 6 కోట్లు, మధ్యతరహా సేద్యపు నీటి పారుదల పథకాలకు రూ. 4 కోట్లు, చిన్న తరహా సేద్యపు నీటి పథకాలకు ఒక కోటి, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర నిర్మాణాల సంస్థకు ఒక కోటి, పెద్దూలు కులాలు, పెద్దూలు తెగలు, వెనుకబడిన తరగతులు, స్త్రీలు ఇతర బలహీన వర్గాల ప్రజలకు ఉద్దేశించిన పథకాల కోసం రూ. 2.90 కోట్లు.

వివిధ రంగాలకు కేటాయింపులు

వ్యవసాయం మొదలగు అభివృద్ధి రంగాలలో జరిగిన కేటాయింపుల వివరాలు : “వ్యవసాయం, దానికి సంబంధించిన సేవా కార్యక్రమాల కోసం 1976-77 లో రూ. 19.99 కోట్ల కేటాయింపు జరిగితే, 1977-78 లో దీనిని రూ. 28.58 కోట్లకు పెంచటం జరిగింది.

“వ్యవసాయానికి ఈ సంవత్సరపు కేటాయింపు రూ. 6.90 కోట్లు. 1976-77 లో ఈ మొత్తం రూ. 5.18 కోట్లు మాత్రమే. అధిక దిగుబడి వంగడాల వినియోగం ఎక్కువ విస్తీర్ణంలో జరగాలని లక్ష్యాలు నిర్ణయించబడినవి. ఒక్క సజ్జ వంట విషయంలో తప్ప యీ లక్ష్యాలను అధిగమించడం జరిగింది. వ్యవసాయాభివృద్ధికి కావలసిన ప్రధానాంశం రసాయనిక ఎరువులు. యిప్పుడు రసాయనిక ఎరువుల విషయంలో కొరత ఏమీ లేదు. రైతులకు అవసరమైన రకరకాల ఎరువులు సకాలంలోనే అందించబడుతున్నాయి.

పశు పోషణ

“మన రాష్ట్రంలో 19 జిల్లాలలో నన్నకారు, చిన్నకారు రైతులు. వ్యవసాయ కార్మికుల ప్రయోజనాల కోసం, పశుపోషణ రంగంలో ప్రత్యేక కార్యక్రమాలు చేపట్టి నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ ప్రత్యేక పథకాలు కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రారంభించినట్టివి.

“గ్రామీణ ప్రాంతాలలో బలహీనవర్గాల ప్రజలకు అదనపు ఆదాయపు వనరులు కల్పించడానికి వీలుగా పాల ఉత్పత్తి, గొర్రెల పెంపకం, మందుల పెంపకం, కోళ్ళ పెంపకం మొదలగు ఉత్పత్తి కార్యక్రమాలను అమలు పరచవలసిందని వ్యవసాయ విషయాల జాతీయ కమిషన్ సిఫార్సు చేసింది. మన రాష్ట్రంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇటువంటి 19 పథకాలను ప్రవేశపెట్టింది.

మత్స్య పరిశ్రమ

“1977-78 సంవత్సరానికి మత్స్య పరిశ్రమ కార్యక్రమాల క్రింద కేటాయింపు రూ. 20 లక్షలు పెంచడం జరిగింది. కాకినాడలో పడవలు నరుకు దింపే సౌకర్యాలు పెంపొందించడానికి వీలుగా చేపల రేవు రెండవ దశ నిర్మాణానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం యిటీవలనే రూ. 77 లక్షలు మంజూరు చేసింది. దీనికోసం అవసరమైన రోడ్లు, విద్యుచ్ఛక్తి, నీరు మొదలగు సౌకర్యాలను రూ. 17 లక్షల ఖర్చుతో సమకూర్చడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. ఈ పథకం మీద మొత్తం రూ. 94 లక్షలు ఖర్చు అవుతుంది. దీనివల్ల సుమారు 150 యాంత్రిక పడవులు రేవులో నిలిచివుండడానికి, నరుకు దించడానికి అవకాశం కలుగుతుంది. చేపల రేవుల మొదటి దశ, రెండవ దశ నిర్మాణాలవల్ల సంవత్సరానికి 15 వేల టన్నుల చేపలు లభ్యమవుతాయని అంచనా. వీటిలో 3 వేల టన్నుల వరకు రొయ్యలు, వీటి విలువ రూ. 15 కోట్ల వరకు ఉంటుంది.

భారీ సేద్యపు నీటి పారుదల పథకాలు

“మార్చినెల బడ్జెట్ ప్రసంగంలో నేను సూచించిన విధంగా, గోదావరి మీద ధవళేశ్వరం వైపు ఆనకట్టపద్ద పడిన గుడివి పూడ్చడం జరిగింది. గుడి పడక పూర్వం ఆనకట్ట ఏ స్థితిలో వుందో ఆ స్థితికి మళ్ళీ యిప్పుడు వచ్చింది. యిటీవలనే మన ముఖ్యమంత్రిగారు తూర్పు డెల్టా ప్రాంతాలకు నీరు విడుదల చేశారు కూడా. గోదావరి బ్యారేజీ నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని త్వరితం చేయడానికిగాను యీ యేటి బడ్జెటులో రూ. 11 కోట్లు కేటాయించాం.

మధ్యతరహా, చిన్నతరహా సేద్యపు నీటి పారుదల

“1977-78 సంవత్సరపు తాత్కాలిక బడ్జెటులో మధ్య తరహా నీటి పారుదల పథకాలకు రూ. 34.82 కోట్ల మొత్తం కేటాయించిన విషయం గౌరవనీయ సభ్యులకు తెలిసిందే. ఈ పథకాలకు వుండే ప్రాధాన్యం దృష్ట్యా యీ మొత్తాన్ని యింకా రూ. 3 కోట్లు ఎక్కువగా పెంచాం. యిప్పుడు మొత్తం యీ యేటికి కేటాయింపు రూ. 37.82 కోట్లు అయింది. ఇదికాక తమ్మిలేరు పథకానికి అదనంగా ఒక కోటి రూపాయలు కేటాయించాం.

“ఈ వస్తు క్రింద చూపిన మొత్తాన్ని ముఖ్యంగా నాలుగు పెద్ద ప్రాజెక్టులమీద, అంటే తుంగభద్ర ఎగువకాలువ రెండవదశ, వంశధార, నిజాం సాగర్, సోమశిల అనే నాలుగు పథకాల మీద ఖర్చు చేస్తారు. ఇవికాక 21 కొత్త ప్రాజెక్టులు, 91 వని మిగిలివున్న మధ్యతరహా సేద్యపు నీటిపారుదల ప్రాజెక్టులు, యింకా ప్రాజెక్టుల ప్రాథమిక పరిశీలన, యింజనీరింగ్ పరిశోధన, రాష్ట్రంలో జల మార్గాలద్వారా రవాణా సౌకర్యాలకేకాక కేంద్ర డిజైనుల సంస్థ, ఆధునికీకరణ కేంద్రస్థాపన, మెట్రిక్ పద్ధతి అమలు మొదలగు రాష్ట్ర వ్యాపిత పథకాలు ప్రారంభించుటకు కూడా యీ మొత్తంలో నుంచి ఖర్చు జరుగుతుంది. 1977-78 సంవత్సరంలో పెనాలుగో పెద్ద పథకాలక్రింద అదనంగా 55,270 హెక్టార్లకు సేద్యపునీటి పారుదల అవకాశాలు లభిస్తాయని అంచనా.

“1974 పెప్టెంబరు నెలలో రూ. 10 కోట్ల అధికృత వాటా ధనంతో ప్రారంభమైన రాష్ట్ర యిరిగేషన్ అభివృద్ధి కార్పొరేషన్ వారు, రాష్ట్రంలోని వెనుకబడిన ప్రాంతాలు, గిరిజన ప్రాంతాలకు ప్రయోజనకరమైన అనేక లిఫ్ట్ యిరిగేషన్ పథకాలు, గొట్టపు బావుల త్రవ్వకం పథకాలను పరిశీలించి చేపట్టి, అమలు పరుస్తున్నారు. రాష్ట్రంలో రూ. 2.93 కోట్ల ఖర్చుతో యీ కార్పొరేషన్ వారు 250 గొట్టపు బావుల త్రవ్వకం పథకాలను రూపొందించారు. ఈ బావుల క్రింద 1977-78 సంవత్సరంలో 5 వేల హెక్టార్లలో ఖరీవ్ పరిపంట, 10 వేల హెక్టార్లలో రబీకాలంలో నీటి పారుదలతో పెరిగే మెట్టవంటలు పండించవచ్చునని అంచనా. 1977-78 సంవత్సరంలో యీ కార్పొరేషన్ వాటాధనంగా విడుదలచేయడానికి ప్రణాళికలో కోటి రూపాయలు కేటాయించారు.

విద్యుచ్ఛక్తి పథకాలు

“తాత్కాలిక బడ్జెటులో విద్యుచ్ఛక్తి పథకాల కింద రూ. 140 కోట్లు కేటాయింపు జరిగినట్లు గౌరవనీయ సభ్యులకు తెలుసు.

ఇందులో శ్రీశైలం ప్రాజెక్టుకు రూ.32 కోట్లు, కొత్తగూడెం పథకానికి రూ. 12.30 కోట్లు, విజయవాడ థర్మల్ పథకానికి రూ. 41 కోట్లు, గ్రామీణ విద్యుదీకరణ పథకాలకు రూ. 12.85 కోట్లు, విద్యుచ్ఛక్తి రవాణా, పంపిణీ కార్యక్రమాలకు రూ. 23.80 కోట్లు వున్నాయి. గ్రామీణ విద్యుదీకరణ పథకాల మీద కేటాయింపు యింకా రూ. 5 కోట్లు పెంచాము. యిప్పుడు యీ పద్దు క్రింద మొత్తం రూ. 17.85 కోట్ల కేటాయింపు జరిగింది. గ్రామీణ విద్యుదీకరణ పథకాలను విస్తృతపరచడానికై యీ విధంగా పెంచడం జరిగింది.

"కొత్తగూడెం పథకం క్రింద 110 మెగావాట్ల శక్తిగల 7 వ యూనిట్ పనిచేయడం ప్రారంభించింది. మరొక యూనిట్ కొద్ది నెలల్లో ప్రారంభమవుతుంది. ఈ సంవత్సరంలోనే దిగువ సీలేరు వద్ద 3 వ, 4 వ యూనిట్లు కూడా పని ప్రారంభిస్తాయి.

"నాగార్జునసాగర్ జలవిద్యుత్పథకం క్రింద పనులు చురుకుగా కొనసాగుతున్నవి. ఈ సంవత్సరం 110 మెగావాట్ల శక్తిగల సాంప్రదాయక పద్ధతి విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రం పని ప్రారంభిస్తుంది. శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు క్రింద కూడా వేగస్థాయి ఏ మాత్రం తగ్గకుండా పనులు చురుకుగా జరుగుతున్నవి.

"సౌదీఅరేబియా అభివృద్ధినిధి నుండి, శ్రీశైలం, నాగార్జున సాగర్ జలవిద్యుత్పథకాల అమలుకోసం 353 మిలియనుల సౌదీరియల్లు, (అంటే 100 మిలియనుల అమెరికన్ డాలర్లు) రుణ సహాయం కూడా లభించడం మనందరికీ సంతోషకరమైన వార్త.

"గ్రామాలకూ, హరిజన వాడలకూ విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరాచేసే విషయాలలో అత్యంత శ్రద్ధ వహించబడుతున్నది. మొత్తం 27,221 గ్రామాలకుగాను యంత వరకు 13,496 గ్రామాలకు విద్యుచ్ఛక్తి సౌకర్యం ఏర్పడింది. గ్రామాలతోపాటు వాటి హరిజన వాడలకుకూడా విద్యుచ్ఛక్తి యివ్వాలనే విధానం అనుసరించబడుతున్నది. 1977-78 స.వత్సరంలో కొత్తగా 1750 గ్రామాలకు విద్యుచ్ఛక్తి యివ్వాలనీ, 27,000 వ్యవసాయపు పంపు సెట్లకు విద్యుచ్ఛక్తి సప్లయ చేయాలని సంకల్పించబడింది.

పరిశ్రమలు

"వారిక ప్రజాశికలో 1976-77లో పరిశ్రమల రంగానికి రూ. 7.57 కోట్లు కేటాయించబడింది. దీనిని యీ యేటి ప్రజాశికలో రూ. 8.03 కోట్లకు పెంచాము.

"ఇదికాక సహకార ప చదార స్వర్ణరీలకోసం యీ యేటి బడ్జెట్లో అదనంగా రూ. 4.21 కోట్లు కేటాయింపు జరిగింది. ఈ రంగానికి పెరుగుతున్న ప్రాధాన్యం దృష్ట్యా ఈ అదనపు కేటాయింపు జరిగింది. ప్రజాశికలోనూ, ఆరు సూత్రాల పథకం క్రిందనూ లభించే మొత్తాలతో యీ యేడు ఆరు సహకార పంచదార ఫ్యాక్టరీల నిర్మాణం ప్రారంభమవుతుంది. నెల్లూరు జిల్లా కోపూరులోనూ, ఖమ్మం జిల్లా పాలేరులోనూ, కర్నూలు జిల్లా నంద్యాలలోనూ,

కృష్ణా జిల్లా హనుమాన్ జంక్షన్లోనూ, గుంటూరు జిల్లాలో గురజాల, తెనాలిలోనూ యీ ఫ్యాక్టరీలు నిర్మాణం అవుతాయి. యివి కాక యిటీవలనే నిజాం పంచదార ఫ్యాక్టరీవారు అనంతపురం జిల్లా హిందూపురంలో పంచదార ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణం ప్రారంభించారు. మిర్యాలగూడెంలోని పంచదార ఫ్యాక్టరీ యీ యేడు మార్చి నెలలో పని ప్రారంభించింది.

గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాల నీటి సమస్య

"గ్రామీణ ప్రాంతాల నీటి సప్లయ పథకాలక్రింద ప్రధాన గ్రామాలకేకాక శివారు గ్రామాలకూ హరిజనవాడలకూ కూడా త్రాగడానికి మంచినీటి సరఫరా చేయడానికి మనం కృషి చేస్తున్నాం. 1977-78 సంవత్సరానికి గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో నీటి సప్లయ పథకాలకు రూ. 4.25 కోట్లు కేటాయించడం జరిగింది. ఇందులో రక్షిత (పంపులద్వారా) నీటి సప్లయ పథకాలకు ఖర్చు అయ్యే రూ. 1.08 కోట్లు కూడా కలిసి వున్నవి. ఈ ఏటికీ చేసిన కేటాయింపునకు తోడు ఇంకా రూ. 1.17 కోట్లు ఆరు సూత్రాల పథకం నిధులనుండి సమకూర్చడం జరుగుతుంది.

"ప్రభుత్వోద్యోగులు సొంత ఇండ్లు నిర్మించుకునేందుకు వీలుగా సహకార రంగంలో ఒక పథకం అమలు జరుగుతున్నది. ప్రభుత్వోద్యోగుల సహకార గృహ నిర్మాణ సంఘాల తరపున ఆంధ్రప్రదేశ్ గృహనిర్మాణ సంస్థ వారు స్వల్పపాదాయ తరగతుల గృహనిర్మాణాన్ని చేపడతారు. ఈ సహకారసంఘాలు నిర్మించదలచిన మధ్య ఆదాయ తరగతి గృహాల నిర్మాణానికి, సహకార గృహ నిర్మాణ సంఘాల పెడరేషన్ వారు అర్థిక సహాయం అందిస్తారు. గృహనిర్మాణానికి అడ్వాన్సులుగా ఖర్చులో 25% వరకు ఇవ్వటానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

"జంటనగరాలలో మురికిపేటలలోని ఇండ్ల పునర్నిర్మాణానికి, మురికిపేట వాసుల పునరావాసానికి సుబిందించి, ఒక సమగ్ర పథకం అమలు జరుగుతున్నది. ఈ ప్రాంతాలలో పరిసరాల అభివృద్ధి కార్యక్రమాన్ని హైదరాబాదు మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ వారు, హైదరాబాదు నగర అభివృద్ధి సంస్థ వారు నిర్వహిస్తున్నారు. ఆమోదించిన ప్లానులు, డిజైన్స్ ప్రకారం మురికిపేట వాసులు తమ ఇండ్లను పునర్నిర్మించుకోడానికి ఒక్కొక్కరికి రూ. 4 వేల వరకు వ్యయ బ్యాంకులు రుణాలు మంజూరుచేస్తాయి. ఇటువంటి పథకాలే విశాఖ పట్నం, విజయవాడ, గుంటూరు పట్టణాల్లో కూడా చేపట్టడం జరుగుతుంది.

"ఇళ్ల స్థలాల సేకరణకోసం కేటాయించిన రూ. 4 కోట్ల మొత్తం ఇప్పుడు రూ. 5 కోట్లకు పెంచబడింది. అదే విధంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ షెడ్యూలు కులాల సహకార అర్థిక కార్పొరేషన్ అమలుపరిచే పథకాల కోసం జరిగిన కేటాయింపు రూ. 1.52 కోట్ల వరకు పెంచబడింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ వెనుకబడిన తరగతుల సహకార అర్థిక కార్పొరేషన్ అమలు పరిచే పథకాల కేటాయింపు రూ. 1.01 కోట్లకు పెంచారు. గత కొలది నెలలలో ఈ కార్పొరేషనులు సమాజంలోని బలహీన వర్గాల ప్రజలకు చాలా పెద్ద మొత్తా

లలో రుణాలను మంజూరు చేయటం, సర్వీసులపై సేవలను, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పెడ్యూలు కులాల సహకార అర్థిక కార్పొరేషన్ వారు యంతవరకు రూ. 14.99 కోట్లు అవ్వనున్న మంజూరు చేశారు. వీటి వల్ల 1,00,982 మందికి ప్రయోజనం కలిగింది. అదే విధంగా 99,643 మందికి ప్రయోజనం కలిగినూ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ వెనుకబడిన తరగతుల సహకార ఆర్థిక కార్పొరేషన్ వారు రూ. 16.88 కోట్ల రుణాలు మంజూరు చేశారు. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పెడ్యూలు జాతుల సహకార ఆర్థిక కార్పొరేషన్ మంజూరు చేసిన రూ. 88.89 లక్షల మొత్తం వ 3,567 మందికి లాభం చేకూరింది.

“లోగడ నేను మనవి చేసినట్లు, రాష్ట్రంలో హస్తల సౌకర్యాలు వినియోగించుకుంటున్న పెడ్యూలు కులాలు, పెడ్యూలు జాతులు, వెనుకబడిన తరగతుల విద్యార్థులకు యిచ్చే అర్హత ఖర్చుల పరిమితిని ప్రభుత్వం ఇటీవల పెంచింది. సవత్సరానికి రెండు జతల దుస్తులు లభించే విధంగా దుస్తుల పరిమితికూడా పెంచబడింది. ఇందుకోసం ఒక కోటి రూపాయలు అదనంగా కేటాయించారు. అదే విధంగా పారిశ్రామిక శిక్షణ సస్థలలోని పెడ్యూలు కులాల విద్యార్థులకు యిచ్చే స్టయండు నెలకూ రూ. 40 నుండి రూ. 75కు పెంచబడింది. ఆర్థికంగా వెనుకబడివున్న తరగతుల సంక్షేమం కోసం ప్రణాళికలో రూ. 45 లక్షలు కేటాయించు జరిగింది.

“పెడ్యూలు కులాలు, పెడ్యూలు జాతులు, వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన విద్యార్థుల కోసం హస్తశక్తును నిర్మించడానికి, వ్యాపార బ్యాంకుల ద్వారా తీసుకున్న రుణాలతో ప్రభుత్వం రూ. 2 కోట్లు ఖర్చయ్యే కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించింది. పెడ్యూలు కులాలు, పెడ్యూలు జాతులు, వెనుకబడిన తరగతుల విద్యార్థులకు ఉచితంగా జాతీయం చేయబడిన పాఠ్య పుస్తకాలను యివ్వడం కోసం రూ. 58.51 లక్షలు కేటాయించబడింది. మెట్రిక్యులేషన్ స్థాయి వరకు చదువుతున్న పెడ్యూలు కులాలు, పెడ్యూలు జాతుల విద్యార్థులందరికీ ఉచితంగా పాఠ్య గ్రంథాలు సపై చేయడంలో మొదటిసారిగా సూరుశాతం ఫలితం సాధించ గలిగాము.

అనావృష్టి ప్రాంతాల, సన్నకారు రైతుల అభివృద్ధి పథకాలు

“అనంతపురం, కర్నూలు, కడప, చిత్తూరు, మహబూబ్ నగర్, నల్లగొండ, ప్రకాశం జిల్లాలలో అమలు జరుగుతున్న అనావృష్టి ప్రాంతాల సహాయక పథకం ఈ ఏడు కూడా అమలు జరుగుతుంది. ఈ పథకం క్రింద ఈ ఏడు మొత్తం ఖర్చు రూ. 9.04 కోట్లకు గాను రాష్ట్ర ప్రభుత్వపు సరికి సరి వాటాగా రూ. 4.52 కోట్లు కేటాయించడం జరిగింది.

“సన్నకారు రైతులకు, చిన్నకారు రైతులకు వ్యవసాయ కార్మికులకు ఉద్దేశించి మన రాష్ట్రంలో 16 అభివృద్ధి పథకాలు అమలు జరుగుతున్న విషయం గౌరవనీయ సభ్యులకు తెలిసిందే. ఈ పథకాల ముఖ్యఉద్దేశ్యం రైతుగా నిలబడటానికి శక్తి ఉండి కూడా

పరపతి సౌకర్యాల కొరతవల్ల ఇబ్బంది పడే రైతులకు పరపతి సౌకర్యాలు కల్పించి ఆదుకోవటం. ప్రభుత్వం యిచ్చే సహాయాన్ని నిర్దిష్టమైన పనులకోసం పెట్టుబడి పెట్టి వీరు కృషిచేసి కొంతకాలానికి తమ కాళ్ళ మీద తాము నిలబడగలుగుతారు.

1977-78 బడ్జెటు అంచనాలు

“తాత్కాలిక బడ్జెటుతో పోల్చి చూసినపుడు, వ్యాపార పంటల మీద పన్ను రద్దుచేయడం వల్ల భూమి శిస్తులో వచ్చిన తరుగు రూ. 5 కోట్లు తీసివేసిన తరువాత కూడా, ఇప్పటి వూరి బడ్జెటులో రివిన్యూ ఆదాయంలో నికరంగా రూ. 5.78 కోట్లు అధికత కనిపిస్తున్నది. కేంద్ర ప్రభుత్వపు పన్నులలో రాష్ట్రపు వాటా పెరగడమూ, కేంద్ర ప్రభుత్వపు పథకాల కోసం కేంద్ర ఆర్థిక సహాయమూ దీనికి ప్రధాన కారణాలుగా చెప్పవచ్చు.

“తాత్కాలిక బడ్జెటులో చూపిన విధంగా కాక యిప్పటి బడ్జెటులో రివిన్యూ ఖర్చులో నికరంగా రూ. 10.85 కోట్లు ఎక్కువ కనిపిస్తున్నది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పథకాల క్రింద రూ. 73.36 లక్షలు, కేంద్ర ప్రభుత్వ పథకాలక్రింద రూ. 4.47 కోట్లు అదనపు ఖర్చు కావటమే కాక ప్రణాళికేతర అంశాలకోసం రూ. 5.61 కోట్లు అదనపు ఖర్చుకూడా యిండుకు కారణం.

“గడిచిన సంవత్సరం సవరించిన అంచనాల ప్రకారం రివిన్యూ ఆదాయం రూ. 688.07 కోట్లు. ఈ సంవత్సరపు రివిన్యూ ఆదాయం రూ. 769.09 కోట్లు ఉంటుందని అంచనా. పన్నుల వసూళ్ల పద్దు క్రింద వచ్చే ఆదాయమే ఈ యేడు రూ. 421.83 కోట్లు ఉంటుంది. సవరించిన అంచనాలలో ఇది రూ. 367.67 కోట్లు.

“ఈ యేటి బడ్జెటు అంచనాల ప్రకారం రివిన్యూ ఖర్చు రూ. 708.40 కోట్లు. 1976-77 సవరించిన అంచనాలలో ఇది రూ. 639.64 కోట్లు. ఈ సంవత్సరం ప్రణాళికలో రివిన్యూ ఖర్చు గత సంవత్సరపు సవరించిన అంచనాల కంటే రూ. 14 కోట్లు ఎక్కువ అయింది. అంతేకాక లోగడ పేర్కొన్న వివిధ అంశాల క్రింద ప్రణాళికేతర బడ్జెటులో అధికంగా కేటాయించులు జరిగాయి.

“1976-77 సవరించిన అంచనాల ప్రకారం పెట్టుబడి ఖాతా క్రింద ఖర్చు రూ. 163.90 కోట్లు. అది ఈ యేటి అంచనా ప్రకారం రూ. 211.88 కోట్లకు పెరిగింది. ఈ పెరుగుదల ముఖ్యంగా రాష్ట్ర ప్రణాళిక మీద పెట్టుబడి, కేంద్ర పథకాల క్రింద ఖర్చు పెరిగినందు వల్ల సంభవించింది.

“పైన పేర్కొన్న వివిధ అంశాల ఫలితంగా ఈ సంవత్సరం రూ. 61.86 కోట్ల లోటుతో ముగుస్తుందని అంచనా వేయబడింది. రివిన్యూలు, బకాయిలు బాగా వసూలు చేసుకోవడం ద్వారానూ, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆర్థిక సహాయం పెరుగుదల ద్వారానూ, రిజర్వు నిధులనుండి తీసుకోవటం ద్వారానూ ఈ లోటును భర్తీచేసికోవచ్చని ఆశిస్తున్నాము.”

న్యాయపంచాయతీల వ్యవస్థ

— శ్రీ వెల్దుర్తి మాణిక్యరావు

హైదరాబాదులో హరిజనోద్ధరణ ఉద్యమానికి ఆది హిందూ సాంఘిక సేవా సంఘం (ఆది హిందూ సోషల్ సర్వీస్ లీగ్) స్థాపనతో అంకురార్పణ జరిగిందనవచ్చు. ఈ సంస్థను స్థాపించినవారు శివశేషి మా. వెం. భాగ్యరెడ్డిగారు. వీరు హరిజనులు. హరిజనోద్ధరణ సర్వతోముఖమైంది. ఆనాటి పెద్దలనేకులు ఉద్యమాని వ్యధికి ఇతోధికంగా చేయూత నిచ్చినారు. ఆ నాటి హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి రామ్ బాబ్బుకుంద్ గారు అధ్యక్షులుగా ఉండేవారు. ధర్మవీర వామన్నాయక్, రాజా ధనరాజ్ గిరీలాల్ జీ మేఘజీవంటి సంస్థులతోబాటు, న్యాయమూర్తి కేశవ రావు, ఆంధ్ర పితామహ మూడపాటి, “పికోరియల్ హైదరాబాదు” సంపాదకులు కృష్ణస్వామి, “ముదిరాజ్” బొజ్జ నర్సింలు వంటి నాయకులు కార్యవర్గంలో ఉండేవారు. భాగ్యరెడ్డిగారు కార్యదర్శిగా ఆది హిందువుల అభ్యున్నతికి బహుముఖ సేవ జరిగింది. ఇక్కడ వారు చేసిన న్యాయ వ్యవస్థను గూర్చి ప్రస్తావించటం జరుగుతుంది.

తగాదాలు కోర్కొల్లు

సాంఘికంగా అట్టడుగునపడి వున్న వారు కాబట్టి, నిమ్మ జాతీయంలో, వారి కుటుంబ వ్యవహారాలకు, సాంసారిక జీవితాలకు సంబంధించిన చిల్లర తగాదాలు కోర్కొల్లులుగా వుండేవి. ప్రతి వక్తలో వున్నట్లే హైదరాబాదు సికిందరాబాదు జంట నగరాలలోని ప్రతి బస్టిలో కులసంఘాలుండేవి. కుల పెద్దలు తమ అనుకూలాన్ని బట్టి, అప్పుడప్పుడు ఏ పోచమ్మగుడివద్దనో, మైనమ్మ గుడివద్దనో, ఉరిబైట ఏ మర్రిచెట్టు కిందనో కొలువుతీరి, తగాదాలు తెంపటానికి కూర్చుండేవారు. అలి అడుకోవటం లేదనో, మగడు ఏలుకోవటం లేదనో, కోడలు కొంటెదనో, అత్త గయ్యాగిదనో, మారు మనుము చేసికుంటామనో, వివాకులిస్తామనో—ఇంకా ఇటువంటి అనేక చీకటి తప్పులు, సందేహస్పదపు వర్తనలు పరిష్కారం కొరకు వచ్చేవి. మొదలే మాన మర్యాదలు దిగజారిపోయిన వారంటే, కులస్తులు కూడిన మహాజనసభలో ఒకరి మీదొకరు దుమ్మెత్తి పోస్తూ మరీ చులుక నై పోయేవారు. పోనీ ఇంతకూ న్యాయం చేకూర్చుండా అంటే అదీ లేదు. కలుకుండలతో ఎవరెక్కువ జల్పా చేసే వారి వైపే మొగ్గు. ఈ రచ్చబండ వ్యవహారం పెచ్చు పెరిగి పోతూ, చీడపురుగువలె సంఘాన్ని తొలిచేస్తూ వుండటం చూడలేక పోయినారు భాగ్యరెడ్డి. అయితే రాత్రి పాఠశాలలు పెట్టటం, పఠ నాలయాలు నడుపటం వంటిదిగాదు న్యాయవ్యవస్థ చేయటం. అది చాలా క్లిష్టమైందేకాక బరువు బాధ్యతలతో కూడుకున్నది. అయినా సాహసించి కార్యోన్ముఖుడైనాడు.

అమావాస్యకూ పున్నమికి సమావేశం

ఒక్కొక్క బస్టి తిరిగి నిజాయితీ పరులైన అయిదుగురిని కులస్తుల సమ్మతంతో పంచలుగా ఎంపిక చేసినారు. దానికి “న్యాయ పంచాయతీ” అని నామకరణం చేసినారు. నిర్ణీత సమయాల్లో— ప్రతి అమావాస్య పున్నమకు సమావేశం కావాలని నిర్ణయించినారు. సమావేశాలప్పుడు కలుకుండలుగాని, సారాసీసాలు గాని—చివరకు సోడా బుడ్లు గూడ తేగూడదని గట్టిగా నిషేధించినారు. నిషాలో న్యాయం జరుగదని నిర్మాహమాటంగా చెప్పినారు. న్యాయ పంచాయతీలు సమావేశమైనప్పుడు గంభీరమైన వాతావరణ ముండాలనీ, స్కూరీ అదాలత్ కచేరీ (కోర్టు) లలోవలె వ్యవహారం నడవాలని ఆదేశించారు. అందుకు అవసరమైన శిక్షణ అక్కడక్కడ ఇయ్యడం జరిగింది. వాది ప్రతివాదులు తమ తమ వాజ్మాలాలు ఇచ్చేటప్పుడు గాని, గోల చేయక, ఒక్కొక్కరే నిదానంగా చెప్పకోవటం అవేశ కావేషాలకు లోను గాక, బూతులు తిట్టుకోక సభా మర్యాద కాపాడాలని హెచ్చరించినారు. కొన్నాళ్ళలోనే ఆ వాతావరణం కలిగింది. “పంచముఖ పరమేశ్వర” అనే గౌరవ భావం కుదిరింది.

ఈ న్యాయ వ్యవస్థను ఇంకా క్రమబద్ధం చేయాలనే ఉద్దేశంతో, కేంద్రకార్యాలయంలో, అరీపత్రాలు, తలావా రుసుం అదాలత్ టీకట్లు అచ్చు వేయించి విక్రయించేవారు. ఏ బస్టిలోని న్యాయ పంచాయతీలో నైనా చాదర్ ఘాట్ లో వున్న కేంద్ర కార్యాలయం నుండే, పత్రాలు టీకట్లు (స్టాంపులు) కొని వాడవలసి వుండేది. ఇక ప్రతి న్యాయ పంచాయతీ, తమ ముందు వివరణ కొరకు వచ్చిన అభియోగాన్ని నమోదు చేసికొని, సంఖ్యా క్రమంగా వివరించి, తాము చేసిన తీర్పును రిజిష్టరులో నమోదు చేయటం కూడా జరిగేది. అపరాధ శుల్కాలు (జూలానా) గూడా విధించడం జరిగేది.

అయితే అట్టి శుల్కం, బస్టి న్యాయపంచాయతీలుగాక, కేంద్ర కార్యాలయంలో, కోశాధికారికి చెల్లించి, బాజాప్తా రశీదు తీసికోవాలనే నియమం గూడా వుండేది.

తీర్పుమీద అప్పీలు

ఇది ఇంతటితో ఆగలేదు. బస్టి న్యాయపంచాయతీలో న్యాయం జరగలేదని, వాది, ప్రతివాదులలో ఎవరైనా భావించవచ్చు. కాబట్టి అదే తుది తీర్పు అని, సంఘములమీద రుద్దటం

(తరువాతి 9 వ పేజీలో)

వయోజన విద్యా వ్యవస్థ

— 'పుష్పమి'

గారి నీరు, ఆహారం, మనిషికి ఎంత అవసరమో, విద్య కూడా అంతే అవసరం. అది మానవుని ఆరవ ప్రాణం అన్నా తప్పు లేదు. మనిషి జీవితాన్ని తీర్చి దిద్ది, అతని జీవిత గమనానికి క్రొత్త ఊపిరినిస్తుంది విద్య.

ప్రస్తుత నవ సమాజంలో భాగస్వామిగా, మారుతున్న ప్రపంచ విషయాలను అవగాహన చేసుకుని, ఉత్పన్నమయే జాతీయ సమస్యలను ఆకళింపు చేసుకుని, దేశ కాల పరిస్థితులకు అనుగుణంగా, దేశ ప్రగతికై కృషిచేసే బాధ్యతగల పౌరుడుగా ఉండాలంటే ప్రతి వ్యక్తి విద్యావంతుడు అయి తీరాలి.

ప్రజా స్వామ్య వ్యవస్థలో ప్రతి వ్యక్తికీ, అతని చర్యకు విలువ ఉంది. మన పరిపాలకులను మనమే ఎన్నుకొనవలసిన ప్రజా స్వామ్య వ్యవస్థలో వ్యక్తి విద్యావంతు డెలే చక్కగా ఆలోచించి, తన ఓటు హక్కు విలువ నెరిగి, నరై న ఉత్తముణ్ణి ఎన్నుకుని దేశ పాలనకు మంచి అండగా నిలవ గలుగుతాడు. అందుకు ప్రతి వ్యక్తి చదువుకు తీరాలి. కనీసం చదవను, వ్రాయను నేర్చినా వారా పత్రికల ద్వారా ప్రతి రోజూ దేశం లోపల వెలుపలా జరిగే కార్యకలాపాల గూర్చి తెలుసుకోగలుగుతాడు.

అంతేకాదు, చదువుకున్న ప్రతి వ్యక్తి తన సంతానాన్ని తానే తీర్చి దిద్దుకోను శ్రద్ధ వహిస్తాడు.

స్వాతంత్ర్యం వచ్చే నాటికి మన దేశంలో విద్యావంతుల సంఖ్య చాలా తక్కువ. వారి సంఖ్య అప్పటికి 12% మాత్రమే. 1947లో దేశంలో విద్యా సంస్థలు 2,20,000 మాత్రమే. 1965-66 సంవత్సరం నాటికి దేశంలో విద్యా సంస్థల సంఖ్య 7 లక్షల పరకూ పెరిగింది.

1947లో విద్యార్థుల సంఖ్య 180 లక్షలు కాగా 65-66 నాటికి 689 లక్షలకు పెరిగింది.

ప్రాథమిక పాఠశాలలు 150 లక్షల నుంచి 65-66 నాటికి 568 లక్షలకు పెరిగింది.

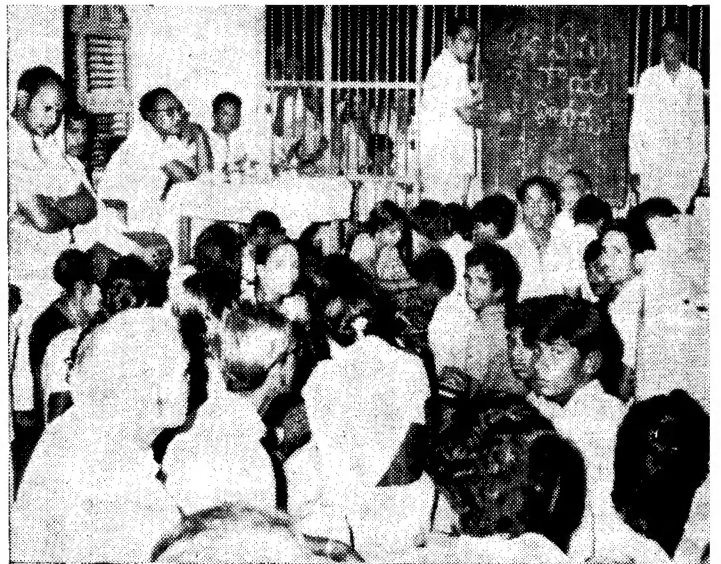
సెకండరీ పాఠశాలల విద్యార్థుల సంఖ్య 1947లో 30 లక్షలు కాగా, 65-66లో 258 లక్షలకు పెరిగింది. కాలేజీ విద్యార్థుల సంఖ్య 1947 లో 2½ లక్షలు. 65-66లో 20 లక్షలకు పెరిగింది.

విద్యకై చేసే ఖర్చు 1948 నాటికి రూ60 కోట్లు. 1965-66 నాటికి ఆ ఖర్చు రూ600 కోట్లకు పెరిగింది.

పై అంకెలు పరిశీలించినచైతే స్వాతంత్ర్యం రాగానే విద్య కొరకు భారత ప్రభుత్వం ఎంత కృషి చేసిందో అర్థం అవుతుంది.

ప్రస్తుతం కొన్ని వందల కో రూపాయలు ఈ విద్య రంగంపై వెచ్చిస్తూ దేశంలో ప్రతి వ్యక్తి విద్యావంతుడు కావాలని ప్రభుత్వం ఆశిస్తోంది.

అయితే పాఠశాలకు వెళ్ళి చదువుకో గలిగిన వాతావరణం, అవసరాలు ఉన్న వారికి మాత్రమే ప్రభుత్వం అందించే సౌకర్యం అందుతున్నది. సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా వెనుకబడి, ఏదో ఒక వృత్తి చేపట్టనిదే కుటుంబం గడవని వారెందరో చదువుకునే వయసులో కూడా పాఠశాలలకు వెళ్ళ లేక పోతున్నారు. వ్యవసాయం ముఖ్య వృత్తిగాగల మన దేశంలో రైతులను విద్యావంతులను చేయాలైన అవసరం నేడెంతైనా ఉందన్నది నిర్వివాదాంశం. రసాయనిక షరువుల వాడకంలో మెళుకువలు, అధికోత్పత్తి

పాలకొల్లులో వయోజన విద్యా కేంద్రం

మార్గాలు అతడు తెలుసుకోవలసి ఉంది. అలాంటి వారిని విద్యా వంతులను చేయటానికి "వయోజన విద్యా కేంద్రాలు" అధిక సంఖ్యలో స్థాపించబడాలి. ఈ కేంద్రాలు పట్టణాలతో పాటు గ్రామాలలో అధికంగా వెలియాలి. గ్రామాలు అధికంగా ఉన్న భారతదేశంలో గ్రామీణులు తమ విద్యావిజ్ఞానాలని పెంపు చేసుకోడానికి ఈ వయోజన విద్యా కేంద్రాలలో విరివిగా చేరి గ్రామాలను సుసంపన్నం చేసే కృషిలో భాగస్వాములు కావాలి.

ఈ పాఠశాలలు అలాటి వారికి వీలుగా రాత్రిపూట నడువ బడుతాయి. పుస్తకాలు, రేడియో, చలనచిత్రాలద్వారా విద్యాభోధన జరుగుతుంది. పగలు వివిధ వృత్తులలో ఉన్నవారు రాత్రిపూట ఈ పాఠశాలల ద్వారా విద్యావంతులు కావచ్చు.

రాష్ట్రంలో ఇటీవల జరిగిన 'విద్యావారోత్సవాల' సందర్భంలో 'వయోజన విద్యా కేంద్రాలు' ప్రారంభించబడినాయి. ఉపాధ్యాయులు పగలు పాఠశాలలో పనిచేసి, రాత్రి ఈ కేంద్రాలలో స్వచ్ఛంద విద్యా సేవ చేస్తున్నారు.

పురపాలక బాలికల పాఠశాలలో మహిళలకు వయోజన విద్యా కేంద్రం

ఈ వయోజన విద్యా కేంద్రాలలో ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయులను నియమించి, వారికి కొంతపారితోషికం ఏర్పాటు చేసే ఈ రాత్రి పాఠశాలలు సమర్థవంతంగానూ, అందరినీ ఆకర్షించే విధంగానూ నడుస్తాయి.

రాష్ట్రంలో ఉన్న నిరుద్యోగులైన ఉపాధ్యాయ పట్టభద్రులను గాని, విద్యారంగానికి విశిష్టమైన సేవచేసి పదవీ విరమణచేసిన అనుభవజ్ఞులైన ఉపాధ్యాయులను గాని ఈ కేంద్రాల్లో బోధకులుగా నియమించాలి.

నిరక్షరాస్యతనిర్మూలన కృషిలో ఈ రాత్రిపాఠశాల పాత్ర గణనీయమైనది.

ఏ పదక మైనా ప్రజా సహకారం లేనిదే విజయవంతమైన సత్ఫలితం చేకూరదు. కనుక, ప్రజలనుంచి ఈ ఉద్యమానికి సంపూర్ణ సహకారం లభించాలి. ప్రభుత్వం నిరక్షరాస్యత నిర్మూలనకు కంకణం కట్టుకున్నది కనుక ఈ పౌకర్యం నిరక్షరాస్యులందరూ సద్వినియోగం చేసుకుంటారని ఆశించవచ్చు.

పట్టుదల ఉంటే సాధించలేని పని ఉండదుకదా!

న్యాయ పంచాయతీల వ్యవస్థ (7 వ పేజీ తరువాయి)

న్యాయమనిపించుకోదుగదా! ప్రభుత్వంలో తాలూకా మొదలు హైకోర్టువరకు రెండు మూడు కోర్టులలో అప్పీలు చేసుకునే అవకాశమున్నది అందుకని వీరు గూడా అటువంటి అవకాశం కల్పించినారు అదే సదర్ న్యాయపంచాయతీ. బిసీ న్యాయ పంచాయతీల మురాఫా (అప్పీలు) సదర్ పంచాయతీలో చేయవచ్చు. సదర్ న్యాయ పంచాయతీలో నల్లరు న్యాయమూర్తులు, ఒకరు ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఉండేవారు. ఆ నల్లరు న్యాయమూర్తులలో ఇద్దరు తర్వాత మంత్రి పదవులనలంకరించినారు 1. శ్రీ అరిగె రామస్వామి గారు—వీరు 1934లో హరిజనులకు హైదరాబాదు పురపాలక సంఘంలో నిజాం ప్రభుత్వం కేటాయించిన ప్రత్యేక నియోజక వర్గ స్థానానికి ఎన్నికయినారు. అదిగాక, స్వాతంత్ర్యానంతరం ఏర్పడిన మొదటి ప్రజాస్వామిక హైదరాబాదు రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలో (బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారి మంత్రివర్గంలో) మంత్రిగా నియుక్తులైనారు 2. శ్రీ బి. ఎస్. వెంకటరావుగారు లాయర్ అలీ మంత్రివర్గంలో విద్యాశాఖ మంత్రిగా నియుక్తులైనారు. ఇక మూడోవారు కంఠం రాజయ్యగారు, నాల్గోవారు కర్ర రామస్వామి గారు సర్కారీ పకీలుగా పనిచేసేవారు.

మాంతరన్యాయవ్యవస్థ

ఈ న్యాయ పంచాయతీల వ్యవస్థ వలన, అనాటి హరిజనుల్లో ఒక కట్టుబాటు, సురక్షిత జీవనం ఆలవాటైంది. కలుకుండల మధ్య జరిగే తీర్పులు తూర్పార పట్టడంతో బోలు కొట్టుకపోయింది. గిలికజ్జాలు, గయ్యాళితనాలు, అఘాయిత్యాలు ఆగిపోయినవి. సంఘ జీవనంలో చాలావరకు ప్రశాంతత ఏర్పడ్డది. ఇది కొన్నేళ్లు నడిచింది. ఉండి ఉండి ఒకనాడు "రహబరెదక్కన్" అనే ఉర్దూ దిన పత్రిక విలేఖరి ఈ న్యాయ పంచాయతీల బోగట్టాను అందించాడు. అనాటి రహబరెదక్కన్ నంటే ఇత్తే హోదుల్ ముస్లిమిన్ ముఖ పత్రం. అదే ఈనాడు "రహనుమా ఎ దక్కన్"గా పునర్జన్మ ఎత్తింది. వార్త ప్రచురించబడితే అగక, రెండుమూడు సంపాదకీయాలు వరుసగా ప్రకటించింది. "మరెక్కడో కాదు, నగరంలోనే హైకోర్టు చాయల్లోనే ప్రత్యామ్నాయ న్యాయవ్యవస్థ జరగటం—సమాంతర ప్రభుత్వం నడపటమేనని," వ్యాఖ్యానిస్తూ సత్వర చర్య తీసుకోవలసిందిగా నిజాం ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించింది.

తిరుమలాయపాలెం సమితిలో సస్య విప్లవం

— శ్రీ కొడమంచిలి హెన్రీ

ఖమ్మం తాలూకా తిరుమలాయపాలెం నాగార్జున గ్రామీణ బ్యాంకు గత నాలుగు మాసములలో, బలహీన వర్గాలకు ఆర్థికసహాయ కార్యక్రమం క్రింద మొత్తం రూ. 26 లక్షలు వ్యవసాయ, వ్యవసాయేతర రుణాల మంజూరు చేసి, యిప్పటివరకు రూ. 15 లక్షలు పేదప్రజలకు చెల్లించింది. ఈ కార్యక్రమం క్రింద 560 సేద్యపుబావులు, 55 ఆయిల్ ఇంజన్లు మంజూరీ చేశారు. వ్యక్తిగత పూచీమీద, యిచ్చిన యీ పరపతి సౌకర్యం, తిరుమలాయపాలెం, పాతర్లపాడు మహమ్మదాపురం, తాళ్ళచెరువు మొదలగు 18 గ్రామాలకు విస్తరింపచేశారు. తిరుమలాయపాలెం గ్రామంలో 70 సేద్యపుబావులు త్రవ్వటకు మూడున్నర లక్షల రూపాయలు మంజూరుచేయగా, పాతర్లపాడు గ్రామంలో 160 బావులు త్రవ్వటకు రూ. 6.44 లక్షలు రుణంగా యిచ్చారు. బలహీనవర్గాలకు చెందిన హరిజన, లంబాడీ, తదితర వెనుకబడిన కుటుంబముల వారికి, యీ రుణసౌకర్యం ఎంతో తోడ్పడింది.

మారుమూల గ్రామాలకు, పరపతి సౌకర్యం అందజేయవలెననే ఉద్దేశంతో కుగ్రామమైన తాళ్ళచెరువు గ్రామంలో 52 సేద్యపుబావులు త్రవ్వటకు రూ. 2.08 లక్షలు మంజూరు చేశారు. గడచిన ఏప్రిల్ మాసంలో 22న కొండాపురం గ్రామంలో 96 సేద్యపుబావుల భారీ కార్యక్రమానికి ముఖ్యమంత్రి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. సన్నకారురైతుల అభివృద్ధి సంస్థ యీ భారీ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టింది ఈ బావులు పూర్తి అయిన తరువాత, యీ ప్రాంతంలో సస్య విప్లవాన్ని సృష్టించటంలో దోహదమొనర్చగలవు.

ఉదయగిరి నగిషీ'వనుల ప్రావీణ్యత

ఉదయగిరి పాలించిన ఆఖరినవాబు జనాబ్ అబ్బాస్ అలీ ఖాన్ చేతివృత్తులకు చాలా ప్రాముఖ్యత నిచ్చి ఆదరించేవాడు. ఉదయగిరి చుట్టూ కొండలతో అడవులతో నిండిఉన్నది. అవసరమయ్యే ముడిపదార్థములు ముఖ్యంగా కాలేకర్ర, దేవదారు, పాలబరికి, జిడ్ టేకి వాగైరా అడవికొయ్యలతో నగిషీవస్తువులు—చేతికర్రలు, కప్పులు, సాసర్లు, చెంచాలు, పోర్లులు, కత్తులు, చిన్నపెట్టెలు, బొమ్మలు తయారుచేయడంలో ఇక్కడి మహమ్మదీయులు సిద్ధహస్తులు, అప్పట్లో

బొంబాయి, ఢిల్లీ, హైద్రాబాదు ఎంపోరియంల ద్వారా విదేశాలకు ముఖ్యంగా అమెరికాకు ఎగుమతి అవుతున్నాయి

1951 నుండి నెలకు రూ 30-00 ఉపకార వేతనంతో 14 బృందాలకు శిక్షణ ఏర్పాట్లు చేయుచున్న మన ఇండస్ట్రీస్ అండ్ కామర్స్ శాఖను అభివృద్ధిచేసి ఇంతవరకు 84 మంది శిక్షణ పొందినారు. శిక్షణ కాలం ఒక సంవత్సరం ఈ నగిషీ పనిలో సిద్ధహస్తుడైన షేక్ నాగూబాత్ ఖాజామియా వయస్సు సుమారు 90 సం॥లు ఆయన కుటుంబ సభ్యులు ఈ పనిని చేస్తున్నారు శిక్షణ పొందిన బృందాలు ఈ పనిని చేపట్టలేకపోతున్నాయి కారణం గిట్టుబాటు లేనందున.

శ్రీ ఎం. గోవిందయ్య

పందల కుటుంబాలు ఈ నగిషీవనులు చేసి జీవిస్తుండేవి. ఇప్పటికీ కొన్ని కుటుంబాలు ఈ కుటీరపరిశ్రమను చేపట్టి ఉన్నాయి.

నేటికీ విదేశాలలో మంచిగిరాకీ వున్న ఈ నగిషీ వస్తువులను మధ్య దళారీలు తక్కువ ధరకు కొని, విదేశాలకు ఎగుమతిచేసి లబ్ధి పొందుతున్నారు. మద్రాసు,

ఉదయగిరి నగిషీవస్తువులు కొండపల్లి నిర్మల్ వస్తువులకు తక్కువేమి కావు కాని అనాదరణతో అడుగున పడివున్నవి. ఈ కుటీరపరిశ్రమను పునరుద్ధరించుటకు ప్రభుత్వ చేయూత ఎంతేని అవసరం.

నారీలోకపు భారీ ఉద్యమ చరిత్ర నొకసారి పర్యావలోకనం చేస్తే— యీ దేశంలో మహిళలకు—అందరూ అనుకునేటట్టు ఉట్టినే హక్కులూ, అంతస్థూ రాలేదన్న సత్యం ద్యోతకం అవుతుంది. ప్రాచీన కాలంనుంచి నిన్ను మొన్నటి అంతరాజ్ఞతీయ మహిళా సంవత్సరం దాకా—మహిళాలోకం తమ వ్యక్తిత్వాన్ని నిలుపుకోవడం కోసం, తమ ఉనికిని తెలియజేయడం కోసం—అడుగుడుగునా అవమానాలను అధిగమిస్తూ అడ్డంకులను తొలగించుకుంటూ—శ్రమిస్తూనే వున్నారు.

మన స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో బాపూజీ భారత నారీలోకపు వెన్నుతట్టి 'సమాజంలో పురుషుని పక్క మీ స్థానాన్ని ఆక్రమించి ఉద్యమానికి పూపిరి పోయ్యండి' అంటూ హెచ్చరించడంతో— 'భారత స్త్రీలకి రాజ్యాంగం సర్వహక్కులనీ (కాగితం మీదే) యిచ్చి వేయడంతో,' యింకా మీకేం కావాలి అన్న ప్రశ్న అందరూ అడగడం—ఒక అలవాటైపోయింది. ఈ ప్రశ్న వెనుక హేళనా, హక్కులు అడిగేవారి పట్ల చురుకైన భావమూ

గ్రహించలేనంత అమాయకులు కాదు—భారత నారీమణులు. తరతరాల 'అణగదొక్కి వేయబడినతనం' ఒక్కతరంలో నిర్మూలించడం ఎలా సాధ్యం కాదో—స్త్రీలలో యీ 'వెనుకబడినతనాన్ని' వ్యక్తిత్వం లేని తనాన్ని, రెండవ తరగతి పౌరులమేమో

నన్న అనుమానాన్ని పోగొట్టాలంటే పడేపడే మన గత చరిత్రను తవ్వకోవడమే కాదు—ముందుచూపు పెంచుకోవడం కూడా చాలా అవసరం.

మహిళా సంవత్సరం

1975 సంవత్సరాన్ని అంతరాజ్ఞతీయ మహిళా సంవత్సరంగా యునెస్కో నేషన్స్ నిర్ణయించడానికి కారణం—మహిళా ప్రతిపత్తి విషయాలపై ప్రపంచ రాజ్యాల దృష్టిని నిల్పడం కోసమే. మహిళల ప్రతిపత్తి, హక్కులు, బాధ్యతలు తెలియ చెప్పడం దాని ప్రధాన లక్ష్యం. ఈ సంవత్సరపు ముఖ్యోద్దేశాలు—మూడు. స్త్రీ పురుష సమానత్వం పెంపొందించడం, సాంఘిక జీవనంలో—ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక పరంగా మహిళలు తమ స్థానాన్ని ఆక్రమించుకొనే ప్రయత్నాలు పెంపొందించడం, ప్రపంచ శాంతి స్థాపనలోనే కాదు, ఆంతర్ రాజ్యాల శాంతియుత సంబంధ బాంధవ్యాలు పెంపొందించడంలో మహిళల ప్రయోజన

కరమైన పాత్ర గుర్తించడం-ముఖ్యమైన ఉద్దేశాలు.

మహిళా సంవత్సరం ప్రపంచం మొత్తం మీద కుతూహలాన్ని రేకెత్తించింది; ఉదాసీనతని తొగిలించింది. అమలు పరచడం కార్యక్రమాలనీ రూపొందించింది, అనవసరపు ఊహాగానాలనూ రేకెత్తించింది. మహిళల ఐక్యశక్తిని గుర్తింప చేసింది; అనేక విధాలయన-ఆదర్శాలనీ, ఆశయాలనీ చాటిస్తూ విభిన్నతనీ - రూపొందించింది! కొందరు మహిళా నాయకురాలాంధ్ర 'విజయ వంతమైనదని' గర్విస్తే యీ సంవత్సరాన్ని కొందరు 'గోచేసి-శుద్ధ దండుగ' అని అనేయడం జరిగింది. ప్రపథమంగా ప్రపంచ మహిళా సభ యీ సంవత్సరంలో జరిగింది. ఒకరిని గురించి మరొకరు, ఒకరి సత్తిగతుల గురించి మరొకరి సత్తిగతులను-మహిళలు తెలుసుకొందుకీ సభ దోహదకారి అయింది. ఈ సమావేశం ప్రపంచ దేశాలు మొత్తం మీద చేసిన కృషికి, యివి ప్రతిపాదించు కొన్న ఆదర్శాలకీ - ఒకరూపకల్పన అనడంలో సందేహం అక్కరలేదు. కాని ఒక్కటి అందరూ గ్రహించాలి. ఒక్క సంవత్సరంలో అన్నీ సాధించగలడం అన్నది అసంభవం. అలాగే యీ సంవత్సరంలో యీ ప్రయత్నాలకు స్వస్తి అన్నది కూడా అబద్ధం. నిజానికి సంవత్సరాన్ని మహిళోద్యమ చరిత్రలో ఒక మైలురాయిగా మనం గుర్తించాలి.

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా అక్కడక్కడ ఉద్యమకర్తలు సాగిస్తున్న మహాయజ్ఞానికి, మహిళలు సర్వత్రా సంఘంలో పురుషునికన్న ముఖ్యమైన నిలవాలని పడుతున్న శాపత్రాని - సంవత్సరం ఒక ముఖ్యమైన మైలురాయి-సంవత్సరం.

నిజానికి సంవత్సరం-మనందరికీ కొత్త దృష్టిని ప్రసాదించింది. ఇన్నాళ్లు-చరిత్ర, సంప్రదాయం, ప్రకృతి శ్రీ కీతేటాయించిన పాత్రను కొత్త కోణం నుంచి చూసే అవకాశాన్ని కలుగ చేసింది. అంతే కాదు, ప్రపంచం మొత్తం మీద ఎక్కడైనా సరే మానవులందరూ సమానులేనన్న హృదయ పూర్వకమైన - నమ్మకాన్ని ఎలుగెత్తి చాటింది.

హక్కులు-సమానత్వం పొట్టు పెట్టి యివ్వరు

ఈ మైలురాయి గుర్తుగా పెట్టుకొని భారత మహిళోద్యమాన్ని వెనక్కి తిరిగి చూస్తే-యీ హక్కుల వెనుక, యీ ఆదర్శాల వెనుక ఎందరెందరి శక్తి సామర్థ్యాలు, పట్టుదల వున్నాయో మనం గ్రహించగలం. అంతేకాదు యితర దేశాలలోలా కాక పోయినా, మనం కూడా-పట్టుపట్టకుండా, పోరాడకుండా హక్కులూ సమానత్వం వశ్యంలో పెట్టి అందించరన్న ఆపోహ తొలగిపోతుంది. అది తొలగి పోతే తప్పించి-మన ఉనికిపై మనకి గౌరవం, మన వ్యక్తిత్వంపై మన కొకరకం విలువ ఏర్పడుతుంది.

పాశ్చాత్య దేశాలలో మహిళోద్యమం ప్రాథమికమైన కొన్ని సామాన్య హక్కుల కోసమో, గుర్తింపు కోసమో కాకుండా మన దేశంలో ఒక ప్రత్యేక లక్ష్యంతో ప్రారంభం అయిందని చెప్పకోవచ్చు. విదేశాలలోలాగా ఇది తిరుగుబాటు కాదు. ఒక ఉద్యమం మాత్రమే నని చెప్పకోవాలి ఈ ఉద్యమ ప్రధాన లక్ష్యం సంప్రదాయ బద్ధమైన ఆచారాలనీ, అలవాట్లనీ యీ వర్తమానానికి అనుగుణంగా రూపొందించడమే అని చెప్పకోవచ్చును.

ఈ శతాబ్దిపు తొలిరోజుల్లో ఆంగ్లేయ నాగరికత వల్ల ప్రాభావితం అయిన కొద్ది పాటి కుటుంబాలలో ఆంగ్ల విద్యాభ్యాసం, పద్ధతులు - పాదుకొనడం ప్రారంభం అయ్యాయి. ఇటువంటి కుటుంబాలలో - మగవారికీ - యింటి దగ్గర ఆడవారికీ మధ్య అగాధం ఏర్పడడం ప్రారంభం అయింది. భార్యల సంప్రదాయసిద్ధమైన 'అలవాట్లకి' చదువుకొని పాశ్చాత్య నాగరికత అలవాటు చేసుకొన్న వారి భర్తలకీ మధ్య ఏర్పడిన ఈ వైరుధ్యం-అశాంతిని రేకెత్తించడంలో వింత ఏముంది? అనేక శతాబ్దాల తరబడి పాతుకుపోయిన సంప్రదాయాలు, ఆచారాలూ, అలవాట్లూ సడలిపోయే సందర్భాలు ఏర్పడక తప్పలేదు.

అసాధారణమైన తమ వ్యక్తిత్వం చేత నైతేనే, చైతన్యం కల వారివారి భర్తల

చేత, తండ్రులచేత-పాశ్చాత్య విద్యాపౌర భాన్ని అలవరచుకొన్న కొందరు మహిళలు ఈ విద్యావ్యాప్తి విస్తృతంగా మహిళా లోకంలో జరగాలని కోరుతున్నారు అప్పుడే కొత్త చైతన్యంతో రూపు దిద్దుకొంటున్న సంఘంలో తామూ తెలివిగా మసల రల్లడం సంభవం అని భావించారు ఈ కొత్త కోర్కెకు దోహదం యిచ్చిన వ్యక్తి సరోజినీ నాయుడు. అప్పటికే అంతర్వాహికంగా మహిళల ఆలోచనా పద్ధతులలో కంటికి తెలియని మార్పు తెస్తున్న అసీబి సెంట్రాల్, మార్గరెట్ కణిన్స్ వంటి పాశ్చాత్య పనితలు-కొత్త పూవీరి పోశారు ఇటువంటి చైతన్య పంతుల మూలాన్నే మనదేశంలో మహిళా ఉద్యమాలకి ప్రాణం వచ్చింది, ఊత ఏర్పడింది

1918 లో ఓటు హక్కు విషయాలు చర్చకు వచ్చేసరికి-చాలా మంది స్త్రీలు విద్యావంతులు కావడమే కాదు, కొత్త చైతన్యంతో కొత్త ఉత్సాహంతో ముందు కుర్రకడానికి సిద్ధంగా వున్నారు. అందుకే తమకూ ఓటు హక్కు రావాలని అడగ కల్గారు. ఈ హక్కు ప్రతి పౌరునికి 'యివ్వాలా వద్దా' అని చర్చలు జరపటానికి వచ్చిన- 'మాంటెగ్ చెమ్స్ ఫర్డ్ కమిటీ' ఈ మహిళలని ఎదుర్కోక తప్పలేదు ! నిజానికి కమిటీ సభ్యులు మహిళా ప్రతినిధులని కలుసు కోడానికూడా నిరాకరించారు.

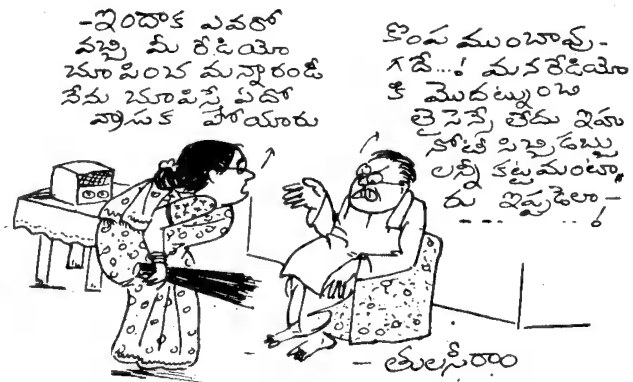
“ స్త్రీ విద్యా ” నినాదం

ఈశతాబ్దిపు తొలి రోజుల్లో ఇంగ్లండులో నడచిన మహిళోద్యమాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన హిందూస్త్రీలు వారికి తమ సానుభూతి ప్రకటించడమే కాదు, విప్లవాత్మకమైన వారి దృక్పథం తమకి అవసరం లేదని గ్రహించారు. అందుకే మన దేశంలో హక్కుల పోరాటం-పెద్ద పోరాటం అని పిించలేదు. మనది తొలి నుంచి 'వెయిట్-సీ' పద్ధతి, దానికి కారణం గాఢీ సత్యాగ్రహ పద్ధతి, సహాయ నిరాకరణ పద్ధతి- ఒప్పించి సంపాదించుకోవడం పద్ధతి- మన మహిళలకి బాగా అర్థం కావడం వల్ల- పోరాటంలో కాకుండా 'సాధించడమే' ద్యేయం అయింది. అందుకే-పురుషులకి ఓటు హక్కు

వచ్చిన కొద్దిమాసాల తేడాతో మనకీ ఓటు వచ్చింది. కాని ఈ హక్కు వినియోగించు కోగల అర్హతలు చాలా తక్కువ మంది స్త్రీలకి వుండడం గమనార్హం అందుకే ఈ సమయంలో ఓ కొత్త నినాదం బయలు దేరింది. అదే “ స్త్రీ విద్యా ” నినాదం. స్త్రీలు విద్యావంతులు కానిదే సంఘంలో రాజీంచ లేరని గ్రహించి ఉద్యమ కర్తలు దేశం మొత్తం మీద స్త్రీ విద్యా నినాదాన్ని లేవ నెత్తారు.

తరువాత ఓ దశాబ్దం పాటు స్త్రీ ఉద్యమ కర్తలు అలసటలేని పోరాటం జరిపి మహిళా లోకంలో కొత్త చైతన్యం తీసుకు రాగలిగారు. ఈ చైతన్యం సరైన దారిని పట్టించాలన్న కుతూహలంతో మొట్టమొదటి మహిళా సమ్మేళనాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ సమ్మేళనం అప్పట్లో స్త్రీ విద్యను చర్చించడమే ప్రధాన లక్ష్యంగా వుంచుకొంది. ఈ సమ్మేళనం ఫలితంగానే “అలిండియా ఉమెన్స్ కాన్ఫరెన్సు” రూపొందింది. స్త్రీ అవిద్య, పరదా, బాల్య వివాహాలు మొదలైన దురాచారాల నిర్మూలనానికి కృషి చేయడానికి సమ్మేళనం నడుం బిగించింది. ఈ సంప్ర దాయ సిద్ధమైన కట్టుబాట్లను కాదని ముందుకు సాగాలంటే సంఘ సంస్కరణ విషయం కూడా తమ ప్రణాళికలో చేర్చుకోవడం అవ సరం అని నిర్ణయించుకోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

స్వాతంత్ర్య ఉద్యమం ముమ్మరం అవు తున్న కొద్దీ మహిళల దృక్పథంలో కూడా మార్పులు రావడం ప్రారంభించాయి. మన దేశంలోకి శ్రామికుల కష్టసుఖాలను పరిశీ లించడానికి 1928 లో ‘లేబర్ కమిషన్’ వచ్చింది. మాంటెంగ్ నాటికీ యీనాటికీ వ్యత్యాసం ఎంతగా వచ్చిందో తెలుసు కొందుకు యీ ఒక్క విషయం చాలు. ఈ లేబర్ కమిషన్ - మహిళా సంస్థని సహక రించి ఆలోచన చెప్పమని కోరింది. మహిళలు ఐక్య కంఠంతో - సాధించ కలిగినదీ సందర్భంలో - లేబరు కమిషన్ వారి సిఫార్సు లను అమలులోకి తీసుకొచ్చేలా చూడ గలడం పరిశ్రమలలో స్త్రీల స్థితిగతులు మెరుగుపడడానికి - యీ సిఫార్సులు చాలా ముఖ్యమైనవి.

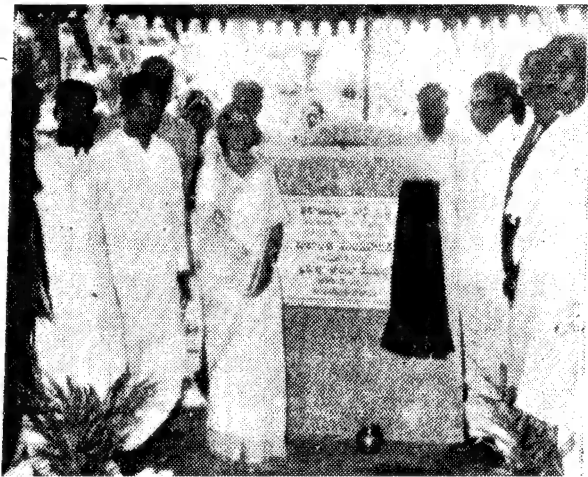

శారదా చట్టం

బాల్య వివాహాలంటే ఈ రోజులో మనకి ఆశ్చర్యంగా వుండవచ్చు. కాని ఆ రోజుల్లో పుట్టని పాపలకి పెళ్లిళ్లు చేసేవారంటే అతిశయోక్తి కాదు. పచ్చి నిజం. ఇలాంటి దారుణాన్ని ప్రతిఘటించేదే - శారదా బిల్లు, కాని యింత సంస్కారవంతమైన చట్టం సనాతనుల అందోళనవల్లా, బ్రిటిష్ వారి నిర్లక్ష్యం వల్లా మొదట పరాజయం పొందింది. కాని ధైర్యం చేసి మహిళలు, తమకు తోడుగా అభ్యుదయవాదులైన మగవారిని కూడగట్టుకుని - అందోళన ప్రారంభించి.... చివరికి తిరిగి శారదా బిల్లు చర్చకు వచ్చేదాకా వూరుకోలేదు! అందుకే ఈనాడు భారత మహిళ సగౌరవంగా తలెత్తుకు తిరుగు తోందంటే ఇందుకు కారణం స్త్రీలతోపాటు రాజా రామ్మోహన్ రాయ్ వీరేశలింగం పంతులు వంటి ఉత్తమ సంస్కారం గల పురుషులు కూడా ఎంతో కారణం అని చెప్పవచ్చు. ఏ ప్రభుత్వం ఏ ఒక్క మహిళా సంస్థ సాధించలేనంత సాధించారు వీరేశలింగంగారు తమ ఉద్యమం ద్వారా. చేతలుగాని, మాటలు అనవసర మని నిరూపించిన మహిళా జ్యోతి శ్రీ వీరేశ లింగం పంతులుగారు.

భారతదేశంలో సంస్కరణోద్యమం పుంజుకోవడం గమనార్హం. అతి అందోళనా కరమైన యీ సమయంలో ప్రజలను చైతన్య

పూరితులని చేయడమే కాదు, వెనుతిరిగి చూడకుండా ఉద్యమంలోకి ఉరికించిన ఏకైక వ్యక్తి; దరిద్ర నాయకుడు మహా త్ముడు. స్త్రీలను ప్రత్యేకమైన పిలుపు నిచ్చి ఉత్తేజ పరిచాడు. మీరు కూడా పక్కన లేనిదే గెలుపు అసంభవమనే నమ్మకాన్ని స్త్రీలోకానికి కల్పించాడు. తను సత్యాగ్రహ ఉద్యమంలో పాల్గొని దేశ సౌభాగ్యానికి దారి చూపడమే కాదు, దేశ స్వాతంత్ర్య ఉద్య మంలో పాల్గొనడం ద్వారా-దానితో పాలు పంచుకోమని ఆదేశించాడు. సంప్రదాయపు సంకెళ్ళను తెంచి, అలవాట్ల పొరపాట్లు గట్టన పెట్టి-ఆత్మ వంచన లేకుండా స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనడానికి ముందుకురికిన మహిళలు-వేలకీ వేలు. బాపూజీ అడిగినదే తడవుగా ఆభరణాలు ఒలిచి యిచ్చారు. విదేశపస్సువులు, బట్టలు విసరించి, దేశీయతకి అండలం పట్టారు. దేశం మొత్తం మీద ఊరేగింపులు జరి పారు. లాతీ దెబ్బలు తిన్నారు. జైల్ల పాలయ్యారు. యీ సమయంలో - కడప రామ సుబ్బమ్మ కనుపర్తి పరలక్ష్యమ్మ, ద్రోణం రాజు లక్ష్మీబాయిమ్మ, దుర్గాబాయి, అచ్చమాంబ లాంటి అనేక మంది-మహిళా మణుల పేర్లు మన మనస్సులో కదలాడు తాయి. స్త్రీలలో ఏర్పడిన ఈ వ్యక్తిత్వపు స్థాయి శాశ్వతమై నిలిచిపోయింది. మానసి కంగా మహిళలు చాలా ఎత్తుకి ఎదిగి పోయారు.

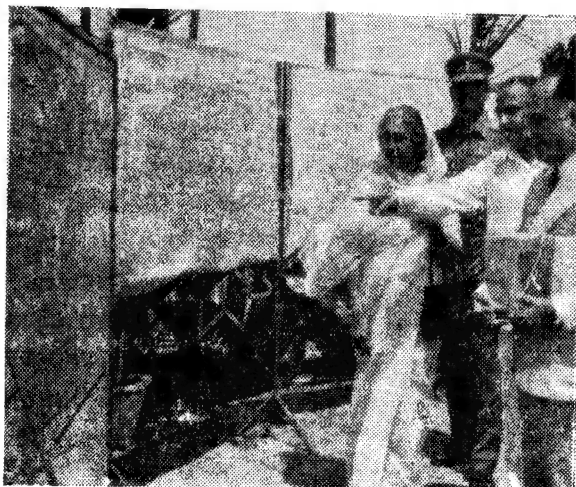

గ వ ర్న రు విశాఖ పర్యటన

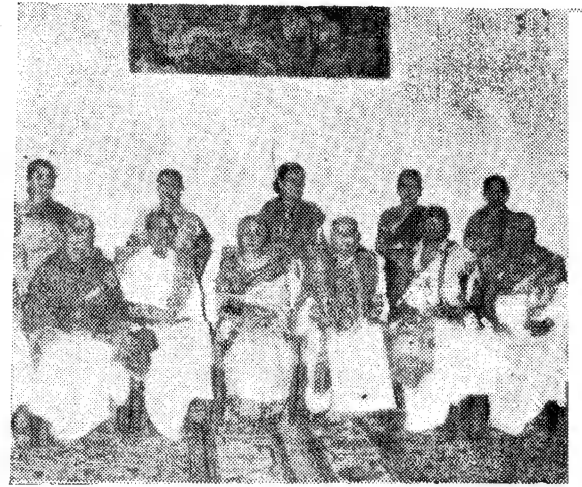
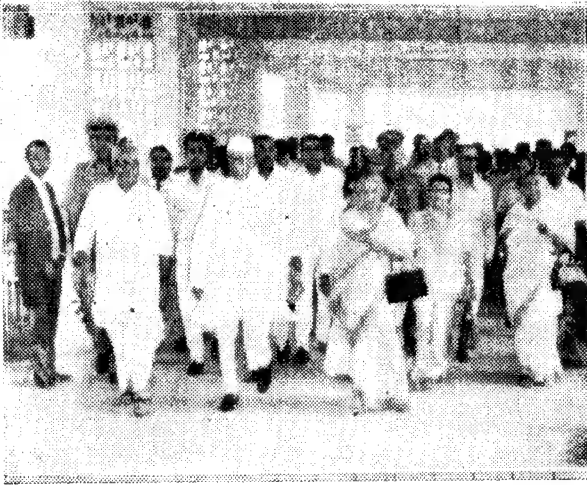
విశాఖపట్నం రేవుకార్మికుల సౌకర్యం కోసం నిర్మించిన
విశ్రాంతి మండపానికి మే 25 వ తేదీన గవర్నరు
శ్రీమతి కారదా ముఖర్జీ శంకుస్థాపన చేశారు.

మే 24వ తేదీన విశాఖపట్టణం నౌకాశ్రయంలో "పోర్ట్
కాంప్లెక్స్" పర్యవేక్షించారు.

మే 29 న విశాఖపట్టణానికి సమీపంలో ఉన్న మువ్వలవారి
పాలెంలో నగర ప్రణాళికా సంస్థ వారి ఆధ్వర్యంలో
నిర్మాణకానున్న గృహసముదాయానికి గవర్నరు
శంకుస్థాపన చేశారు.

న గ రం లో

ఎడమ వైపున : ప్రధాని శ్రీ మొరార్జీ దేశాయి మే 19 న ఢిల్లీ వెలుతు బేగంపేట విమానాశ్రయంలో ఆగిన సందర్భంగా గవర్నరు, ముఖ్యమంత్రి ప్రభుత్వం స్వాగతం చెప్పారు.

కుడివైపు పైన : ఇటీవల రాజభవన్ లో గవర్నరు శ్రీమతి శారదా ముఖర్జీ ప్రముఖ వేద పండితులను సత్కరించారు.

ఎడమవైపున మధ్యన : మే 23 న కుకాయగుడా లో ఉద్యోగినుల వసతి గృహానికి గవర్నరు శంకుస్థాపన చేశారు.

ఎడమవైపున కింద : హైదరాబాదులోని ప్రభుత్వ కేంద్ర ముద్ర తాలయంలోని పెడ్యూలు కులాలకు చెందిన ఉద్యోగినుల సంఘం వారు. అంటే 86 జయంత్యుత్సవాలు నిర్వహించారు.

కుడివైపు క్రింద : ఆంధ్రప్రదేశ్ కో-ఆపరేటివ్ గజెటెడ్ ఉద్యోగుల సత్తమ వార్షికోత్సవసభ మే 29న హైదరాబాదులో జరిగింది.

అశ్వారావు పేట సమితిలో గిరిజనాభివృద్ధి

ఖమ్మం జిల్లా అశ్వారావుపేట పంచాయతీ సమితి మొత్తం ఖనాభాలో 40 శాతం గిరిజనులు అందువలన కేంద్ర ప్రభుత్వం 1962 జూన్ నుండి ఆ సమితిని గిరిజనాభివృద్ధి సమితిగా పరిగణించింది

దాదాపు పదిహేను సంవత్సరాలకు పూర్వం కారడవులలో వాగుల ఒడున గూడెలలో కోయలయొక్క జీవితం కడు దుర్భరంగాను, శోచనీయంగాను ఉండేది

రోజులు మారాయి

అది ఒకప్పటి మాట ప్రభుత్వం గిరిజనులకు నిర్దిష్టమైన సంక్షేమ కార్యక్రమాలు సమీకరించినప్పుడు, వివిధ శాఖలద్వారా చట్టం రూపేణా అమలుపరచటంతో వారి నవజీవనానికి నాంది పలికింది ఇప్పుడు వారు కోయలు కాదు. గిరిజనులు. సమితి ప్రాంతంలో ఎటు చూచినా ప్రతి 5 మైళ్ళకు ఏదో ఒక కార్యక్రమం గిరిజనులకై ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తున్నది వారి భవిష్యత్తునికీ అన్ని రంగాలకు సంబంధించిన పథకాలను సత్వరం అమలుపరచుటకు, అందుకు కేటాయింపబడిన నిధులు సద్వినియోగపరచుటకును గిరిజనులకు ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వబడింది అశ్వారావు పేట గిరిజన సమితిలో 10 మంది గ్రామపంచాయతీ సర్పంచ్ లు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నారు

ప్రతి గిరిజనునకు వ్యవసాయానికి కావలసిన భూమి, ఇల్లు, ఇండ్ల స్థలాలు ఉచితంగా కేటాయించారు. గిరిజనులకు 6 గ్రామాలలో 156 కుటుంబాలవారికి ఇళ్ళు నిర్మించారు. గిరిజనులు భూములు కొనుటకుగాని అమ్ముటకుగాని వీలు లేకుండా ప్రభుత్వం చట్టాన్ని రూపొందించి వారి ఆస్తికి రక్షణ కల్పించింది

ఉచితంగా ఆయిల్ ఇంజన్లు

వ్యవసాయమే ముఖ్య వృత్తిగాగల గిరిజనులకు వ్యవసాయ శాఖవారు 50 ప్రదర్శనా కేంద్రాలను యేర్పాటుచేసి వారికి ఆధునిక వ్యవసాయ పద్ధతులలో శిక్షణ ఇచ్చారు. సమితిలోని 9,400 గిరిజన వ్యవసాయ కుటుంబాలవారికి 480 వ్యవసాయ బావుల సబ్సిడీమీద రుణాలు ఇచ్చారు బావులద్వారా సేద్యం చేసికొను ఉత్పాదకవస్తువులైన గిరిజన రైతులకు 23 ఆయిలు ఇంజన్లు ఉచితంగా ఇచ్చారు. నీటి వనరులను కల్పించే నిమిత్తం ఇంతవరకు 31 గొట్టపు బావులను నిర్మించి దాదాపు 1550 ఎకరాలను సేద్యంలోకి తెచ్చుటకు

యేర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. విద్యుచ్ఛక్తి మోటార్ల ద్వారా సేద్యం చేసే నిమిత్తం అంకంపాలెంలో ప్రభుత్వం ఒక విద్యుచ్ఛక్తి ఉప కేంద్రాన్ని స్థాపించింది. ఈ కేంద్రం కేవలం వ్యవసాయానికే పరిమితంగాక గిరిజన ప్రాంతంలో పరిశ్రమలను నెలకొల్పి గిరిజన యువకులకు ఉద్యోగావకాశాలు కల్పిస్తుంది. 25 వేల ఎకరాల భూమిని సాగులోకి తీసికొనివచ్చుటకుగాను ప్రభుత్వం రు. 3 60 కోట్లతో గొల్లగూడెం చెరువు, పెదవాగు ప్రాజెక్టు చేపట్టింది.

గిరిజన బాలురను భావిపౌరులుగా తీర్చిదిద్దుటకుగాను సాంద్ర విద్యా పథకాలకు, ప్రత్యేక పాఠశాలలో కేంద్రాలకు గిరిజనాభివృద్ధి సంస్థ ప్రతి సంవత్సరం 4 లక్షల రూపాయలను వినియోగిస్తున్నది. ఈ సమితిలో 7 ఆశ్రమ పాఠశాలలు 3 గిరిజన వసతి గృహాలలో 470 మంది గిరిజన బాలురకు ఉచిత విద్య, భోజన, వసతి సౌకర్యాలు కల్పించబడినవి. ఇవిగాక 45 కేంద్రాలలో 5 సంవత్సరములలోపు వున్న 2800 మంది పిల్లలకు పాఠశాలలో ఇవ్వబడుతోంది. ఈ బాలల ఆరోగ్య విషయంలో ఎప్పటికప్పుడు వైద్యాధికారులు పరిశీలన జరిపి తగిన చర్య గైకొనటంవలన వ్యాధులను నివారించటమేగాక మరణాల సంఖ్యకూడా తగ్గించబడింది.

కనిపిస్తున్న మార్పు

గిరిజన ప్రాంతాలలో నిర్మించిన రహదారుల సౌకర్యంవలన గిరిజనులకు బాహ్యప్రపంచంతో రాకపోకల సంబంధాలు యేర్పడి వారి ఆచార వ్యవహారాలలో ఎంతో మార్పు కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది.

అటవీ సంపద సమృద్ధిగా లభించు ఈ ప్రాంతంలో గిరిజనులు ముష్టిగింజలు, తేనె, చీపుళ్ళు, వి సరాకు కట్టలు, మొదలగు సరుకులను మధ్య దళారీలకు అమ్మి నష్టపోకుండా గిరిజన సహకార శాఖలలో సరసమైన ధరలకు అమ్మి తమకు కావలసిన నిత్యావసర వస్తువులను కంట్రీలు ధరలకు పొందగలుగుతున్నారు. ప్రస్తుతం గిరిజన ప్రాంతంలో 13 గిరిజన సహకార సంఘ శాఖలు నెలకొల్పబడ్డాయి.

ఈ విధంగా అన్ని రంగాలలో ముందడుగు వేస్తున్న గిరిజనులు, సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా, మిగిలిన వర్గాలవారితో సామీప్యాన్ని పొందుతున్నారు వారికి గడచిన రోజులు చీకటి రాత్రిలో ఒక పీడకల భవిష్యత్తు ఒక పగటి వెలుగు

శ్రీ డి. వి. ఎన్ అప్పారావు

గ్రామీణార్థికాభ్యుదయంలోపారిశ్రామిక పురోగతి

విస్తారంగావున్న గ్రామీణ ప్రాంతాల సమగ్రాభ్యుదయమే దేశాభ్యుదయమని మహాత్మాగాంధీ వంటి పెద్దల ప్రవచనం. వలె ప్రజలకు ఉపాధిసౌకర్యాలు కల్పించటానికి, జనబాహుళ్యానికి పారిశ్రామికాభివృద్ధి ఫలితాలనందుబాటు లోకి తేవడానికి ప్రభుత్వం ప్రత్యేక పథకం రూపొందించింది. మొదట ఈ పథకంలో చేరేందుకు దేశం మొత్తం మీద 111 జిల్లాల నెన్నిక చేశారు. గ్రామాలలో పారిశ్రామిక ప్రాజెక్టుల కార్యక్రమం 1962-63 సం॥లో తొలిసారిగా ప్రారంభించబడి యీ జిల్లాలలో విశేషంగా అమలు జరుగుతోంది. ఇంతకు ముందుగానే పరిశ్రమలు స్థాపించినవారు తమ పరిశ్రమల విస్తరణకూ నూతన పారిశ్రామిక వేత్తలు క్రొత్తగా చిన్నతరహా పరిశ్రమలు నెలకొల్పటానికి ప్రత్యేక సదుపాయాలు కల్పించేటందుకు విస్తృత ప్రాతిపదికపై బృహత్ కార్యక్రమం రూపొందించారు. ఒక్కొక్క ప్రాజెక్టుకు ఒక్కొక్క అధికారిని నియమించారు. సాంకేతిక, ఆర్థిక విస్తరణ నిబ్బందితో గూడిన బృందాలు ఆయనకు తోడ్పడుతుంటాయి.

వీరు క్రొత్తగా పరిశ్రమలు స్థాపించేవారికి ఉత్పత్తి, సాంకేతిక పద్ధతులు సాంకేతిక విస్తరణ సేవా సదుపాయాల విషయంలో అమూల్యమైన సహకారం ఇచ్చారు. వారికి కావల్సిన ముడి సరుకులు సంపాదించి పెట్టటంలోను, వివిధ సదుపాయాల కల్పనలోను యెంతగానో తోడ్పడ్డారు. ప్రాజెక్టు వ్యవస్థకయ్యే ఖర్చు మొత్తం పూర్తిగా భారత ప్రభుత్వమే భరిస్తున్నది. తక్కువ వడ్డీకి అనగా 5% శాతంతో రుజువు కూడ పారిశ్రామిక వేత్తలకు మంజూరు చేశారు. ఇంజనీర్లు అయిన పారిశ్రామిక వేత్తలకు వేరొక పథకం క్రింద రుజువు నిచ్చి వడ్డీ మరికొంత తగ్గించారు. ఈ అప్పును సులభ వాయిదాలలో తీర్చుకునే సౌకర్యం కల్పించారు. చిన్న తరహా పరిశ్రమలకు, ముఖ్యంగా వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో పరిశ్రమలకు ప్రయోజనం కల్పించేటందుకు భారత దేశ ప్రభుత్వం మరో కార్యక్రమం ప్రారంభించింది. ఈ పరిశ్రమల స్థాపకులు సాంకేతిక సేవా సహకారాల విషయాలలో సలహా సంప్రదింపులు జరిపేందుకీ కార్యక్రమం రూపొందించబడింది. ఇందుకు గాను వసూలు చేసే రుసుము వెనుక బడ ప్రాంతాలలోని పారిశ్రామికాలు చెల్లించనక్కరలేదు. ఆ ఖర్చు ప్రభుత్వమే భరిస్తుంది. ఇతర ప్రాంతాలలో స్థాపితమయ్యే పరిశ్రమల విషయం

లో కూడా యీ రుసుమును మన ప్రభుత్వమే 25 శాతంవరకు భరిస్తుంది. దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో యేర్పాటయిన చిన్నతరహా పరిశ్రమల సేవాసంస్థల ద్వారా ఈ కార్యక్రమం నిర్వహించబడుతోంది.

గ్రామ ప్రాంతాల్లోని వృత్తి పనివారికి సహాయం చెయ్యటానికి భారత ప్రభుత్వం మరో పథకం అమలు జరిపింది. వారు అనాదిగా అవలంబిస్తున్న వృత్తి విద్యలో నైపుణ్యం పెంపొందించేయటానికి, వారికి ఆ విద్యలలో శిక్షణ సౌకర్యాల నేర్పరచారు. ఇందు మూలంగా వారి ఆదాయం పెరిగింది. మేలు రకం పనిముట్లు వారికి సరఫరా చేయబడ్డాయి. వాటి ధరల్లో మూడవ వంతు మాత్రమే వారు చెల్లించాలి. అలా తక్కువధరలో వాటిని కొనుక్కోవటానికి ఆ వృత్తి దారులకు బ్యాంకులు రుజువు నిచ్చాయి. ఈ పథకం ఫలితంగా గ్రామ ప్రాంతాలలో ఆయా వస్తువుల ఉత్పత్తి పెరిగింది. వృత్తి పనివారి ఆర్థిక పరిస్థితి మెరుగు పడింది. ఈ కార్యక్రమం దేశం మొత్తం మీద 40 జిల్లాలలో యిప్పటికీ అమలులో వుంది.

ఇంతేగాక వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కేంద్ర పాలిత ప్రాంతాల అధికారులు కూడ ఈ పారిశ్రామికాభివృద్ధి ప్రాజెక్టుల నిమిత్తం ప్రత్యేక సౌకర్యాలు, రాయితీలు ప్రకటించి, ఆర్థిక సహాయం అండజేస్తున్నారు. ఈ పారిశ్రామికాభివృద్ధి కృషిలో సహకార సంఘాలు కూడ విశిష్టమైన కృషి చేస్తూ, పంపిణీ విధానాన్ని క్రమబద్ధం చేస్తున్నవి. ఈనాడు మన దేశంలో 3లక్షల, 40 వేల సహకార సంఘాలున్నాయి. వీటిలో 7 కోట్ల, 30 లక్షల మంది సభ్యులున్నారు. కేవలం గ్రామీణ ప్రాంతాలలోనే సహకార సంఘాలు 47 వేల వినియోగదార్ల స్టోర్లను నిర్వహిస్తున్నాయి.

కండ్రోలు వస్తుం అమ్మకాన్ని 46 వేల సహకార సంఘాలు సమర్థవంతంగా నిర్వహించాయి. వీటిలో 80 శాతం గ్రామీణ ప్రాంతాల స్టోర్లు కావటం గమనార్హం.

ఈ రీతిగా ఉత్పత్తి, పంపిణీ అనే రెండు అంశాలను చేపట్టి పారిశ్రామికాభివృద్ధి ప్రాజెక్టు, సహకార సంఘాలు సమానాంతరంగా కృషి చేస్తున్నాయి.

—“సుచంద్ర”

ప్రయాణీకుల సేవలో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రోడ్డు రవాణా సంస్థ

మానవుడు సంఘటింపి, అనాదినుంచీ

కూడా మానవుడు సాగుతున్న పాంపిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తన జీవితాన్ని మలచుకుంటూ పురోగమిస్తున్నాడు. అదిలో మానవుని ప్రయాణం కాలినడకపై సాగించే వాడు. కొన్నాళ్ళకు పాదయాత్రకు స్వస్తి చెప్పాడు. జంతువులను మచ్చిక చేసుకొని వాటిని వాహనాలుగా ఉపయోగించు కున్నాడు. గుర్రాలను, ఎద్దులను, దున్నులను కూడా బళ్ళను ఈడ్చడానికి వినియోగించాడు.

కాలక్రమేణా శాస్త్ర విజ్ఞానం మానవ జీవితంలో చోటు చేసుకొంది. విజ్ఞానం ప్రభావంవల్ల ప్రపంచం రూపురేఖలు మారి పోయి గుర్తు పట్టలేనంతగా మారిపోతున్నది. మానవుడు కూడా ముందుకు పోతున్న సమాజం వేగంతో పాటు తన గమన వేగాన్ని పెంచాడు. ప్రయాణం చేయటానికి వేగంగా కదిలే

శ్రీ సిద్ధాని నాగభూషణం

వాహనాలు అవసరం అయ్యాయి. ఇలా వేగంగాపోయే వాహనంగా సైకిలు అవ తరించింది. అది మానవ జీవిత వేగాన్ని పెంచింది. తర్వాత మోటారు సైకిలు, దానితోపాటు బస్సులు పోటీపడుతూ చక చకా పయనం చేయటానికి మనిషికి తోడ్పడ్డాయి.

ఇంకా వేగంగాపోయే వాహనాలు కూడా మానవ వికాసానికి దోహదం చేశాయి. శాస్త్రవిజ్ఞాన ప్రగతి ఫలితంగా వచ్చిన వాహనాలైన రైలులోనూ విమానంలోనూ తన గమ్యాన్ని అనతికాలంలో చేరుకుంటున్నాడు.

విమానం, రైలు వేగాలు ఎక్కువ అయినా వాటిలో అన్ని రూట్లకు వెళ్ళడానికి వీలుండదు. వాటి నిర్వహణకు అవి పోయే మార్గాలు నిర్వహించటం చాలా ఖర్చుతో కూడిన పని. రైలు మార్గాన్ని వేయడం కూడా కష్టంతో కూడిన పని. అయితే

బస్సులు మారుమూల ప్రాంతాలకు వెడతాయి. ఖర్చు తక్కువ కూడా. వేగంగా వెళ్ళే రైలుకు వాయువేగంతో పోటీపడుతూ వెళ్ళే విమానానికి ఆధునిక శాస్త్ర యుగంలో అత్యంత ప్రాముఖ్యం ఉన్నప్పటికీ, బస్సులు నిర్వహించే పాత్రను సామాన్య మానవుడు

రోడ్డు రవాణా సంస్థ చైర్మన్
శ్రీ పి. నరసింగరావు

విస్మరించ లేడు. ప్రస్తుతం అవి సమాజంలో కీలకమైన పాత్ర వహిస్తున్నాయి. అద్యతనధావిలో కూడా వాటికి ప్రముఖ స్థానం ఉంది.

మొదట్లో బస్సుల నిర్వహణ వ్యక్తుల చేతుల్లో వ్యక్తులు కలిసిన సంస్థల చేతుల్లో ఉండేది. అయితే ఆ నిర్వహణ ప్రయాణీకులకు ఎక్కువగా తోడ్పడలేదు. ప్రయాణీకుల సౌకర్యాలు కల్పించటానికి వ్యక్తులు అంతగా పట్టించుకోలేదు. బస్సు నడిపే డ్రైవరు, కండక్టర్ల దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆ బస్సు వేగం, గమ్యానికి చేరే సమయం ఆధారపడి ఉండేవి. రోపభూయిష్టమై అరిష్టదాయకమైన విధానానికి స్వస్తివాక్యం పలకడానికి బస్సుల నిర్వహణ బాధ్యతను అనాడు పాలకులు చేపట్టారు. దాని వర్యవసానమే రోడ్డు రవాణా సంస్థ అవతరణ.

1932 వ సంవత్సరంలో 27 బస్సులతో రోడ్డు రవాణా సంస్థ రైల్వేల విభాగంగా ప్రారంభమయింది. అప్పట్లో ఒక్కొక్క బస్సులో 24 మంది ప్రయాణం చేయటానికి వీలయ్యేది. 1960 వ సంవత్సరంలో నిజాం

రైల్వే విభాగాన్ని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొనే నాటికి బస్సుల నిర్వహణ కార్యతను రోడ్డు రవాణాశాఖకు వప్పజెప్పింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడేనాటికి ఈ రోడ్డు రవాణా సంస్థ ఎక్కువ బస్సులను వేసి ప్రయాణికులను చేరవేస్తుండేది. అప్పట్లో ఈ రోడ్డు రవాణా సంస్థ పరిధి తెలంగాణా జిల్లాలు, వరంగల్, కొత్తగూడెం మునిసిపాలిటీలు మాత్రమే.

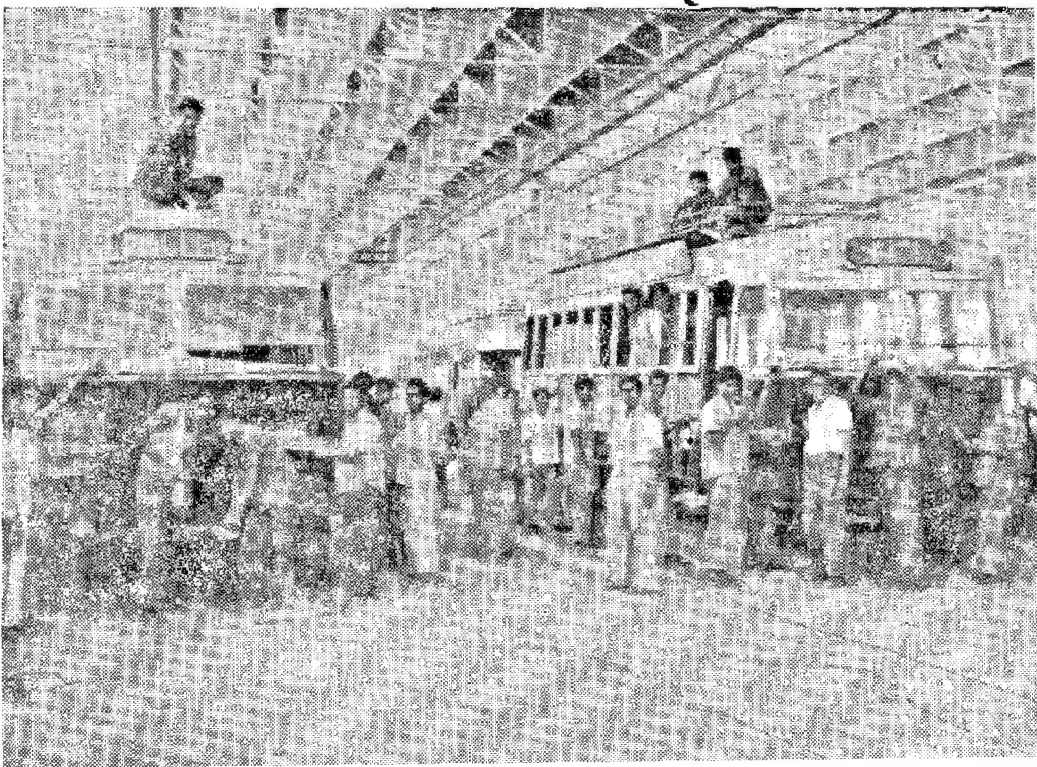
ఆంధ్ర, రాయలసీమ, తెలంగాణా ప్రాంతాలు కలిసి సమైక్య ఆంధ్రప్రదేశ్ గా ఏర్పడిన తర్వాత ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ దృష్టికి ఆంధ్ర, రాయలసీమ ప్రాంతాలలో ప్రయివేటు బస్సునిర్వాహకులు చేస్తున్న అన్యాయాలు, అక్రమాలు వచ్చాయి. వీటి నివారణకు ప్రజలకు చక్కని సౌకర్యాలతో బస్సు ఏర్పాట్లు చేయాలని నిర్ణయించినది. 1958 వ సంవత్సరంలో రోడ్డురవాణా సంస్థను ఏర్పాటు చేసింది. దశల వారీగా ఈ బస్సు మార్గాలను జాతీయం చేయటం ప్రారంభించింది. ఆంధ్ర ప్రాంతంలో ప్రప్రథమంగా కృష్ణా, పశ్చిమ గోదావరి,

గుంటూరు, జిల్లాలలో బస్సు మార్గాలను జాతీయంచేసింది. తర్వాత కర్నూలు, కడప, అనంతపురం జిల్లాల్లో బస్సు మార్గాలను స్వాధీనం చేసుకొంది. ఇటీవల చిత్తూరు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా బస్సు మార్గాలను తీసుకొని నడుపుతుంది. ప్రయాణికులకు చక్కని సమర్థవంతమైన, సకల సౌకర్యాలను కల్పించే మహత్తర ఆశయంతోనే ప్రభుత్వం జాతీయం చేసే కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించింది. ఇతర రాష్ట్రాలకు కూడా ఈ రవాణా సౌకర్యములను, విస్తృత పరచింది. ప్రస్తావన మద్రాసు కర్నాటక, మహారాష్ట్ర, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రాలనుకలిపే మార్గాలనుకూడా నిర్వహిస్తున్నది.

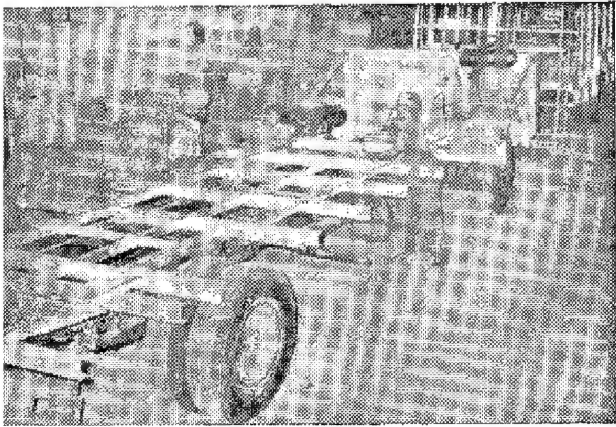
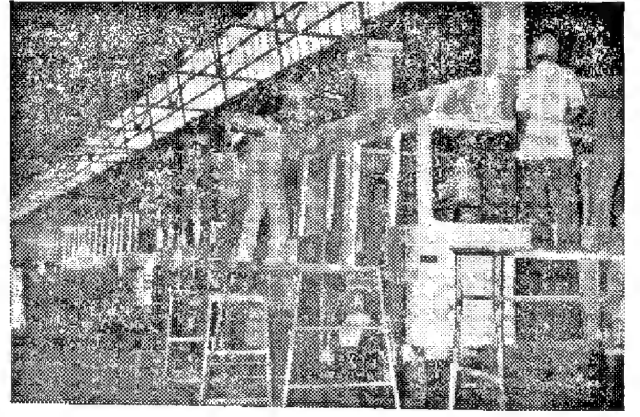
13 డివిజన్లు అధ్వర్యంలో 75 డిపోల క్రింద 5000 బస్సులను ఈ ఆంధ్రప్రదేశ్ రోడ్డు రవాణా సంస్థ ప్రస్తుతం నడుపుతోంది. కేవలం బస్సు మార్గాలను జాతీయం చేసి బస్సులను నడపడంతోనే సరిపెట్టుకోవటం లేదు. ప్రయాణికులు సుఖంగా ప్రయాణం చేయటానికిగాను ఈ సంస్థ అనేక సౌకర్యాలను కల్పిస్తున్నది.

గిరిజన ప్రాంతాలకు బస్సు సౌకర్యం

లాభమే ప్రధాన లక్ష్యం కాదు ఈ రోడ్డు రవాణా సంస్థకి. సేవా ద్యేయాన్ని ఎప్పుడూ విస్మరించటంలేదు. గిరిజనులు నివసించే ప్రాంతాలు చాలా వెనుకబడినవి. రహదారులు పెద్దగా అభివృద్ధి చెందనటువంటివి. అయినా ప్రజలకు సేవ చేయాలనే లక్ష్యంతో ఆంధ్రప్రదేశ్ రోడ్డు రవాణా సంస్థ బస్సు మార్గాలను వేసింది. ఈనాడు ఖమ్మం జిల్లాలోని వెంకటాపురం, బూర్గుంపాడు, భద్రాచలం, తూర్పు గోదావరి జిల్లాలోని వై. రామవరం, రంపచోడవరం, రాజమండ్రి, సీలేరు, పశ్చిమ గోదావరి పోలవరం తదితర ప్రాంతాలకు కూడా బస్సు సౌకర్యం కల్పించి గిరిజన ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ఒకవిధంగా దోహదం చేస్తున్నది. ఈ మార్గాలలో బస్సుల నిర్వహణ అంత లాభసాటి కాకపోయినప్పటికీ సేవా దృష్టితో ప్రజలకు ఈ సౌకర్యాలు కల్పించింది.

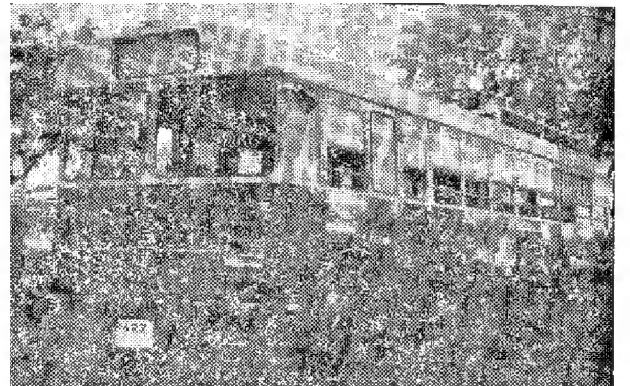
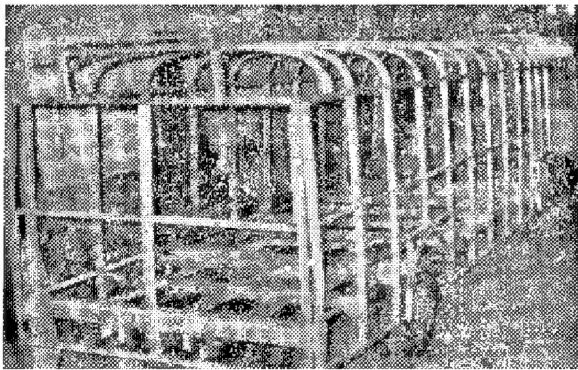
హైదరాబాదులో బస్సు బాడలను నిర్మించే కేంద్రం

బిస్సులను

ఈవిధంగా

నిర్మిస్తారు

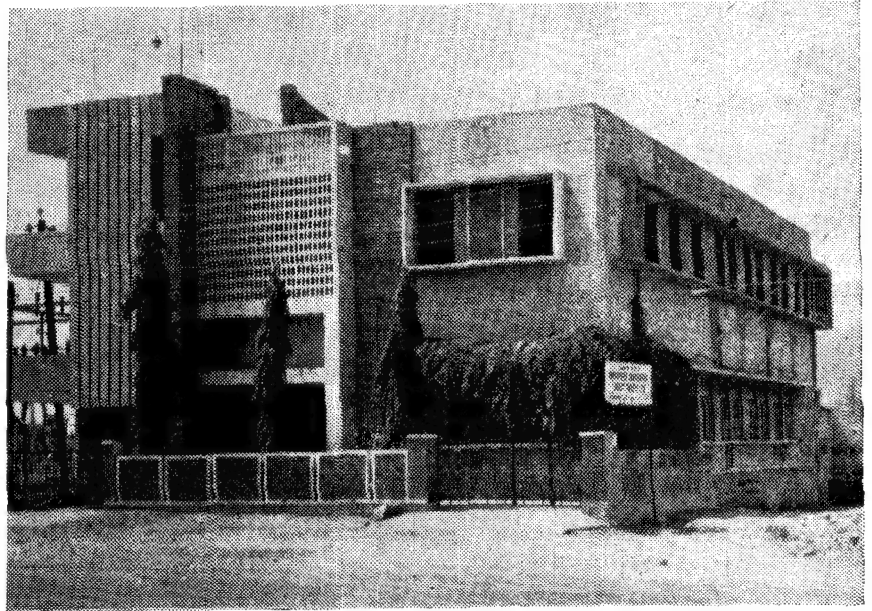

ఈ రోడ్డు రవాణా సంస్థ వినోద యాత్రల ప్రాముఖ్యాన్ని గుర్తించింది. యాత్రీకులకు, వినోద పర్యాటకులకు సౌకర్యాలను కల్పిస్తున్నది. దేశంలో ఉన్న యాత్రా స్థలాలను సందర్శించే అవకాశం కల్పించడానికిగాను, నేపాల్, బంగ్లాదేశ్ లాంటి సరిహద్దుల్లోని విదేశాల పర్యాటనలకు ఛార్జర్ సర్వీసులను ప్రారంభిస్తున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కూడా వినోద యాత్రలు, తీర్థ యాత్రాస్థలాలు కోకొల్లలు. సుప్రసిద్ధ చారిత్రక ప్రదేశాలు కన్నులు పండువు చేసే సుందర దృశ్యాలు కలిగిన వినోద ప్రదేశాలకు వినోద విజ్ఞాన, యాత్రలను పెంపొందించే ప్రధాన లక్ష్యంతో పెద్ద పెట్టున టూరిష్టు బస్సులను, హోటళ్ళను ఏర్పాటు చేయడానికి ఒక యాత్ర, పర్యటన విభాగాన్ని కూడా ఏర్పాటు చేసింది.

ప్రయాణీకులకు సౌకర్యాలు

ఆంధ్రప్రదేశ్ రోడ్డు రవాణా సంస్థ చైర్మన్ శ్రీ నరసింగరావు గారిని కలిసి ఇంటర్వ్యూ చేసినపుడు, ఈ సంస్థ ఏ విధంగా ప్రయివేట్ యాజమాన్యం కంటే ప్రయాణీకులకు అదనంగా సౌకర్యాలు కల్పిస్తున్నదో వివరించమని కోరినపుడు, వారిలా అన్నారు. “ప్రయివేట్ యాజమాన్యంలో రవాణాఉన్నప్పుడు యాత్రీకులకు ఏవిధమైన సౌకర్యాలు కల్పించ లేక పోయేవారు. లాభమే ద్యేయంగా వారి కార్యకలాపాలు, కార్యక్రమాలు సాగేవి.

“ప్రయాణీకులు నానాయబ్బందులుపడేవారు. బస్సులు ఒక సీటు మం లేకుండా నిర్వహించబడేవి. ప్రయాణీకులు బస్సుకోసం వేచిఉండే స్థలాల దగ్గర ఏ విధమైన సౌకర్యాలు లేవు. ఎండ వేడిమి భరించి ఎండలో బస్సుకోసం నిరీక్షించ వలసిందే. వర్షానికి తడిసి ప్రయాణం సాగించటానికి వాహనంకోసం ఎదురూమాడవలసిందే. బస్సు డ్రైవర్ కు ఇష్టమంటే బస్సు చకచకా సాగేది వారి హార్వమన్యంలో ఏమైనా పనులుంటే ఆ పనులుకూడా చూసుకుంటూ బస్సు పయనించేది. కనీసం బస్సు స్టాండు దగ్గర అయినా నీడ పట్టండేది కాదు. ఉదాహరణకు మొన్న జాతీయం చేసిన రూట్లలో అమలాపురం, కాకినాడ, రాజమండ్రి, రావులపాలెం,

రూ. 2 లక్షల వ్యయంతో నిర్మించిన సహకార పరపతి సంఘ భవనం

కొత్తపేట ప్రదేశాలలో ఎక్కడా బస్సు పెల్లరుకూడా లేవు : ఈ విధమైన యిబ్బందులు ప్రయాణీకులకు లేకుండా చేయుటకు రోడ్డు రవాణా సంస్థ కృషిచేస్తున్నది. ఈ లోపల బస్సు ప్లేవన్నకు, బస్సులకోసం నిరీక్షించటానికి వెయిటింగ్ హాలులలో, పాసింజర్ లాంజ్ లను, దారి ప్రక్కన బస్సు పెల్లర్లను నిర్మాణం చేస్తున్నది. విజయవాడ, రాజమండ్రి, వరంగల్, కర్నూలు, విశాఖపట్టణం, పట్టణాల్లో హోటళ్ళనుకూడా నిర్మించే ఆలోచన ఉంది. ఈ కార్యక్రమాలకు అప్పడే 2.5 కోట్ల రూపాయలు రోడ్డు రవాణా సంస్థ వెచ్చించింది. ఈ సంవత్సరం నాలుగు కోట్ల రూపాయలను వెచ్చిస్తున్నది. హైదరాబాద్, సికిందరాబాద్ జంట నగరాలలో ఈ మధ్య కోటి రూపాయల ఆర్థిక సహాయం పొంది అదనంగా బస్సులను వేసింది. మన రాష్ట్రంలో ఉన్న ఎంత దూర ప్రదేశాలకైనా ఒక్క రాత్రి ప్రయాణంలో వెళ్ళాలా బస్సు సౌకర్యాన్ని కల్పిస్తున్నారని శ్రీ పి. నరసింగ రావు గారు తెలియజేశారు.

“ఇంకా రోడ్డు రవాణా సంస్థ అనేక ఇతర సౌకర్యాలను ప్రజలకు కల్పిస్తున్నది. తగ్గింపు రేట్లపై విద్యార్థులకు, క్రీడాకారులకు

అంగవికలులకు, పత్రికా రసయితలకు, నాన్ గెజిటెడ్ ఉద్యోగులకు ప్రయాణపు సౌకర్యాన్ని కలగజేస్తున్నది.” అని కూడా వివరించారు ఆ సంస్థ చైర్మన్.

ఈ సంస్థ ఆధ్వర్యంలో బస్సుల ఖాడీల నిర్మాణ విభాగం పనిచేస్తున్నది. ప్రతి నెలా సరాసరిని 18 బస్సు ఖాడీలను కడుతోంది. ‘ఎప్పటికీ మన రాష్ట్రంలో బస్సు రహదార్ల జాతీయం పూర్తి అవుతుం’దని అడిగినపుడు వారు సమాధానమిస్తూ ‘ఐదో ప్రణాళిక అంతా నికీ బస్సు జాతీయం పూర్తి అవుతుం’దని అన్నారు. ఇంకా 16,000 మందికి ఉద్యోగ ఉపాధులు కల్పించబడతాయి. ఈ జాతీయ కార్యక్రమం పూర్తి అయేనాటికి ఈ సంస్థ ఆధ్వర్యంలో 6000 బస్సులు వరకు ఉంటాయి. ఉద్యోగులు, సంస్థ మధ్య సంబంధాలు ఎలా ఉన్నాయని అడిగినపుడు శ్రీ పి. నరసింగరావు గారు వివరిస్తూ ఇలా అన్నారు. “రోడ్డు రవాణా సంస్థ పనిచేసే సిబ్బందికేగాక, వారి కుటుంబాలకు ఉచిత వైద్య సౌకర్యంకూడా కలగజేస్తున్నది. ప్రస్తుతం హైదరాబాద్ లో 40 లక్షల రూపాయల విలువజేసే ఆసుపత్రి నిర్మాణంలో ఉంది. ప్రతిచోట కుటుంబ ప్రయోజన సౌకర్యాలు, సాంఘిక రక్షణ సౌక

ర్యాలకూడా ఈ సంస్థ కలగజేస్తున్నది. బాగా చదువుకొనే విద్యార్థులకు ఆర్థిక సహాయం జరుగనున్నది.

మీ సంస్థలో కార్మికులకు ఒక సహకార పరపతిసంఘం ఉందని విన్నాను. ఆ సంస్థ ఏవిధంగా పనిచేస్తున్నదని అడిగినపుడు రోడ్డు రవాణా సంస్థ ఛైర్మన్ గారు ఆ సంస్థ కార్యకలాపాలను వివరించారు. ఈ సబ్బంది సహకార పరపతి సంఘం ఇతర రష్ట్ర సంస్థలకు ఆదర్శప్రాయంగా పనిచేస్తున్నది. 1952 సంవత్సరంలో కేవలం 2568 సభ్యులతో ప్రారంభించబడిన ఈ సంస్థ ఈనాడు 58,000 మంది సభ్యులతో 24 లక్షల రూపాయల వాటా ధనం కలిగి ఉంది. ఇప్పటికీ వాటాదార్లకు 11 కోట్ల రూపాయల అప్పులను అందజేసి 15 లక్షల రూపాయల లాభాన్ని సాధించింది. ఈ సంస్థలో సభ్యునికి నాలుగు నెలలునుంచి 18 నెలల తీతం మేరవరకు 15,000 అప్పులభిస్తుంది. ఆ అప్పును వాయిదాలలో చెల్లించాలి. ఈ సంస్థకు పొదుపు డిపాజిట్ల క్రింద 1 కోటి 68 లక్షల 50 వేల రూపాయల నిధులు ఉన్నాయి. ఏ సంస్థనుంచి అప్పులు తీసుకొనకుండా ఆదర్శంగా పనిచేస్తున్న ఈ సహకార సంస్థ ప్రతి ఏడూ డివిడెండు వాటాదారులకు అందజేస్తున్నది. రెండు లక్షల రూపాయలు విలువగల రెండింతస్థల భవనం వుండి ఈ

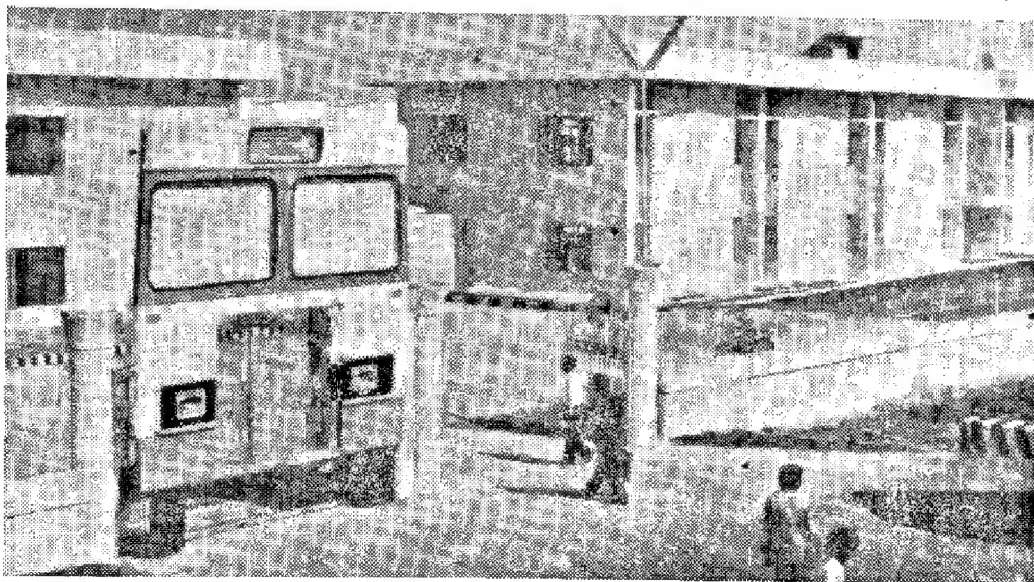
దరఖాస్తులను పరిశీలిస్తున్న సహకార పరపతి సంఘం

సహకార సమానికి అంతర్జాతీయ ప్రళం సలు అందుకున్న యీ సంస్థ ఉద్యోగుల సహకార పరపతి సంఘం రజతోత్సవాలు చేసుకున్నది.

గత సంవత్సరం 1.74 కోట్ల ఖర్చుతో కడపలో ప్రాంతీయ వర్క్ షాపు నిర్మించి రోడ్డు రవాణా సంస్థ, ఇటువంటివి రాష్ట్రం మొత్తమీద మూడు వర్క్ షాపులు ఉన్నాయి. మూడు ట్రైల్ల రీడే డింగ్ షాపులుకూడా ఉన్నాయి.

లాభాలు

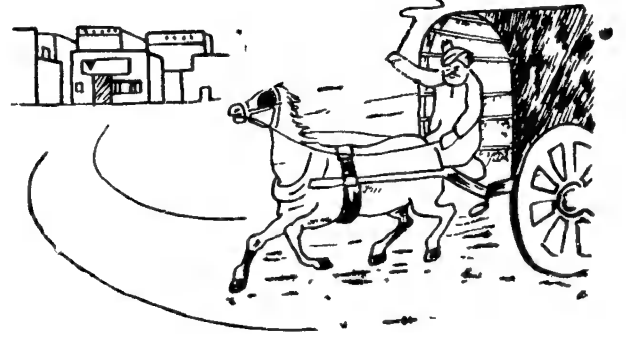
గత సంవత్సరం 2 కోట్ల రూపాయలు లాభాలు అర్జించిన ఈ సంస్థకు రెండోసారి ఛైర్మన్ గా శ్రీ పి. నరసింగరావు గారిని ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరం నియమించింది. కరీంనగర్ జిల్లాకు చెందిన శ్రీ నరసింగరావుగారు గత మూడు దశాబ్దాలుగా అభివృద్ధి కార్యక్రమాలలో, సాంఘిక సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటున్నారు.

రూ. 1.74 కోట్లతో నిర్మించిన కడప ప్రాంతీయ వర్క్ షాప్

మా 'తీర్థం'

చూసి తీరాలి

తీర్థం అనగానే మన దేవస్థానాలలో ఇచ్చే తీర్థం అనుకుంటే మీరు పప్పులో కాలేసినట్లే. ఈ తీర్థం అటువంటి తీర్థం కాదు. చిత్తూరు జిల్లాలో పలమనేరు తాలూకాలో దాదాపు 2000 జనాభాతో, అన్ని రకాలైన సౌకర్యాలతో కూడి ఆదర్శప్రాయమైన గ్రామం ఈ "తీర్థం."

కొంత కాలం క్రితం ఈ గ్రామం ఎలాంటి సౌకర్యాలు లేక చాలా వెనుకబడి వుండేది. కాని ఆ గ్రామం ఇప్పుడు అన్ని రకాలైన సౌకర్యాలతో అలరారుతూ అందరి నోటా ప్రశంసించబడు తున్నది. గ్రామానికి విద్యుచ్ఛక్తి వుంది. రక్షిత మంచినీటి పథకం అమలు జరిగింది. ప్రాథమికోన్నత పాఠశాల వుంది. రవాణా సౌకర్యములున్నవి. పశువుల ప్రథమ చికిత్సా కేంద్రం, ప్రసూతి కేంద్రం మున్నగునవి వున్నవి. గ్రామంలోని యువకులు, ప్రముఖులు అందరూ కలిసికట్టుగా పనిచేసి గ్రామాభివృద్ధికి ముఖ్య కర్తలయ్యారు.

నేతాజీ యువక సంఘం

గ్రామంలోని నేతాజీ యువక సంఘంవారి కృషి, పట్టుదల ప్రశంసనీయమైనది. ఈ సంఘం 1974వ సంవత్సరం మార్చి 28న స్థాపించబడింది. అప్పటినుండి ఈ సంఘం గ్రామ పురోధి వృద్ధికి కృషి చేస్తున్నది. గ్రామ ప్రజలలో విజ్ఞాన వ్యాప్తికై ఒక గ్రంథాలయాన్ని, పఠశాలయాన్ని నడుపుతున్నారు. అనేక రంగములకు చెందిన పుస్తకాలతో, దిన, వార, మాస పత్రికలతో గ్రంథాల యాభివృద్ధికి కృషి చేస్తున్నారు.

గ్రామంలోని ఒక పోరంబోకు స్థలాన్ని శ్రమదానంతో బాగుచేసి ఆటల మైదానాన్ని తయారు చేశారు. చిత్తూరు నెహ్రూ యువక కేంద్రం నుండి లభించిన వాలీబాల్, టెన్నికాయ్ట్, బ్యాట్ మింట్స్ మొదలైన ఆటలలో యువకులకు శిక్షణయిచ్చి ఉత్సాహ పురితులను చేస్తున్నారు.

అత్యధిక సాధక బాధకాలకులోనై 3 మైళ్ళ పొడవున రోడ్డు పునర్నిర్మించి, జిల్లా రవాణా అధికారులతో సంప్రదించి, కలెక్టరుగారి సహాయంతో గ్రామానికి రవాణా వసతి కల్పించి గ్రామానికి వన్నె తెచ్చారు.

గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీ పి. వెంకట్రాయశెట్టిగారు యువకుల కార్యక్రమాలన్నింటిలోనూ పాల్గొని, తన సహాయ సహకారాలను అందించి అభివృద్ధి కార్యక్రమాలకు వెన్నెముక అయ్యారు.

సర్పంచ్, గ్రామ పెద్దల సహకారంతో వీరు గ్రామంలో రక్షిత మంచినీటి పథకాన్ని జయప్రదం గావించారు. గ్రామస్థులు 40,000 రూ॥లను సమకూర్చారు. శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ జాతీయ సేవా పథకం వలంటీర్లు ఈ కృషిలో బాగా సహకరించారు. గ్రామంలో 12 వీధి కొళాయిలు, 75 ఇండ్ల కొళాయిలు వున్నాయి.

యువకసంఘ సామర్థ్యాన్ని గుర్తించి సర్పంచ్ శ్రీ పి. వెంకట్రాయశెట్టిగారు గ్రామపంచాయతీ కాంట్రాక్టును, మండల వికాసాధికారి శ్రీ కె. చెంగల్రాయనాయుడుగారు సమితి కాంట్రాక్టును వీరికిచ్చారు. కాంట్రాక్టులను దిగ్విజయంగా పూర్తిచేసి, సంఘ నిధులను అభివృద్ధి చేస్తున్నారు.

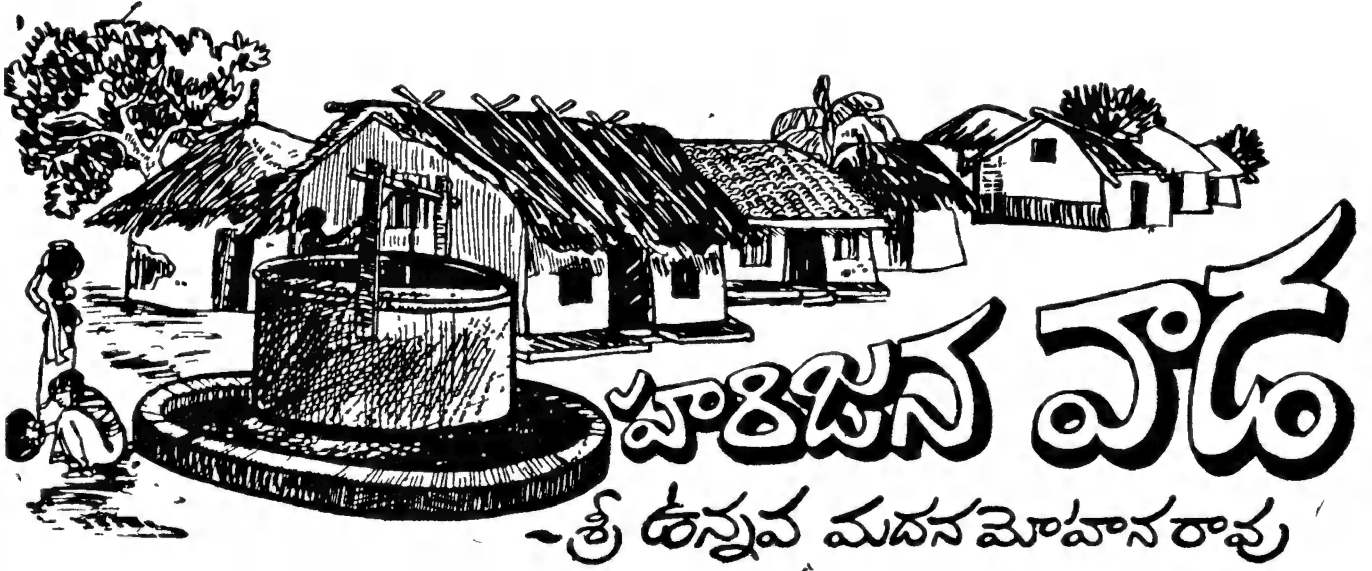
గ్రామంలో చౌక దుకాణాన్ని నెలకొల్పారు. ఆహార ధాన్యాలు అనగా బియ్యం, గోధుమలు, చక్కెర మున్నగు వస్తువులు చౌక ధరలకు విక్రయిస్తూ బడుగు వర్గాలకు సౌకర్యం కలుగజేస్తున్నారు. "కంట్రోల్డ్ క్లాత్" చౌకరకం గుడ్డలు కూడా విక్రయించి మన్నన పొందుతున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాంఘిక సంక్షేమ సలహా మండలివారు సంఘ కార్యక్రమాలకు తృప్తిచెంది 1975-76కు రూ. 1,000, 1976-77కు రూ. 1,000 గ్రాంటు ఇచ్చారు.

స్పోర్ట్స్ టోర్నమెంట్, సంఘ స్వంత భవనం, డైరీ యూనిట్ మొదలగునవి వారి భవిష్యత్కార్యక్రమాలు.

ఈ విధంగా ప్రజల అండదండలతో, ప్రముఖుల సహాయ, సహకారాలతో, అధికారుల సహకారంతో, యువకుల కార్యదీక్షతో, ఐకమత్యంతో తీర్థం గ్రామం సర్వతోముఖాభివృద్ధిని సాధించి ఆదర్శవంతమైంది.

—శ్రీ పరిపాటి వేణుగోపాల్

16

లక్ష్మి ప్రకాశాన్ని ప్రేమించిందనీ, హరిజనవాడలోనే వుంటుందట అనే సంగతి కారుచిమ్మలూ ఊరిలో వూరంతా వ్యాపించింది. ఇటువంటి విషయాలు పల్లెలలో రహస్యంగా వుండవు. పట్టణాలలో అయితే పక్క ఇంట్లో జరిగే సంగతులు కూడా తెలియవు. కాని పల్లెలలో అలాకాదు !

చౌదరి తలెత్తుకొని వూళ్ళో తిరగలేక పోయాడు : ఇంతటి అవమానం ఆయన జీవితంలో ఎన్నడూపొందలేదు. అందునా తన ఆశలన్నీ ఎవరిమీద పెట్టుకొని ఇన్నాళ్లు రెండో పెండ్లి కూడా చేసి కోకుండా జీవించాడో ఆకూతురే తన గుండెలో మంటలు రేపింది. అదే మరొకటి, సాటివాణ్ణి ప్రేమిస్తే ఇంతబాధ కలిగేది కాదు!... తన ఇంటి కుక్క... ! తన కాళ్ళదగ్గర బ్రతికే వెధవ.. ! తన లక్ష్మిమీద మత్తుమందు జల్లాడే....అని బాధ :

ఆ వెధవ రామదాసుతో తాను వియ్యం మందలా? ఆ ప్రకాశం గాడి కాళ్ళ కడిగి కన్నెనివ్వాలా ? చౌదరి మరి పూహించుకో లేక పోయాడు.. !

రెండు రోజులు నిద్రాహారాలుమాని ఎమీ తోచక రామదాసుకు కబురు పెట్టాడు.

రామదాసు భయపడుతూ వచ్చాడు. వచ్చి సవినయంగామనవి చేసుకున్నాడు. 'బాబుగారూ : మీ పాదాల చెంత బ్రతికినవాళ్ళం! మీ పాదాలను నమ్ముకొన్నీ వుండబట్టి ఈ రోజు రెండు పూటలా ఇంత తిన గలుగుతున్నాం : ఈ రోజు మీ ముందు ముఖం చూపించలేక పోతున్నాను. చిన్నమ్మగారు బొత్తిగా నా మాట వినటంలేదు బాబూ! ఆయమ్మ ప్రకాశాన్ని చేసుకొంటుందట! ...లేకపోతే ప్రాణాలే విడుస్తుందట!...చిన్నమ్మగారు బహు పట్టుదల మీద వున్నారు!'

మామూలు రోజులలో అయితే రామదాసు మాటలకు చౌదరి విలువ ఇచ్చేవాడు. కాని ఇప్పుడు చౌదరిని క్రోధం ఆవరించింది క్రోధం వివేకాన్ని హరిస్తుంది. ఏది చెప్పినా కోపంగా వున్న మనిషికి వివరీతంగానే తోస్తుంది.

చౌదరి మండి పడ్డాడు.

'చిన్నమ్మగారు వినకపోతే నీ కొడుక్కు చెప్పొచ్చుగా. నీ కొడుకు వింటాడుగా.' చౌదరి మాటలలో అక్కసు ద్యోతకం అవుతున్నది.

'బాబుగారూ : వాడు వింటే నాకీ తలవంపులు ఎందుకు వుంటాయి. పెద్దవాడేమో అలా ఏడిపించాడు. వీడేమో ఇలా! సానునయంగా పలికాడు రామదాసు.

'అవ్వ! ఎంతమాట! పైగా నా కుతురు నీ ఇంటికి వస్తే, నీకు తలవంపులుగా వుండా? దాసూ! నీ జాతే అటువంటిది. నీ జాతి సంగతి పూర్తిగా తెలుసు కాబట్టే వెనకటివాళ్ళ మిమ్మల్ని దూరంగా వుంచారు.'

'నిన్ను చేరదీయటం నాదే పొరపాటయింది. అందుకు నాకు తగిన శిక్ష విధించావు. బలేశాస్త్రి చేసావు దాసూ! బాగా గుణపాఠం నేర్పావు : మొత్తానికి బలేప్లాసు వేసావు. నా కూతుర్ని లోబరచుకొని దానిద్వారా నా ఆస్తికాజీయాలను కంటున్నావు కదూ! ఆ పప్పులేం వుడకవు ఇక్కడ... : జాగ్రత్త!' తన ఆక్రోశం వెళ్ల గ్రక్కాడు చౌదరి.

'బాబుగారూ : ఎంతమాట! మీ ఆస్తికాజీదామనే ఆలోచన మారక్కంలో కూడలేదు. మారెక్కలే చాలుమాకు. అవే మాకు ఆస్తి.....'

'అమ్మాయి గార్ని చిన్నతనం: ప్రపంచం ఏమీ తెలియదు, నాలుగు రోజులు వుంటే, అమ్మాయి గారు కూడా కాస్త చల్లబడుతారు ఎలాగో నర్సిచ్చో మీ అమ్మాయిని మీకు అప్పగిస్తాను'

రామదాసుకు మళ్ళీ ముందుకొని వస్తున్నది లేచి కండు వాతో కళ్ళు తుడుచుకొని, నెమ్మదిగా అడుగులు వేసికొంటూ ఇంటికి వెళ్ళి పోయాడు.

చోదరి మూర్ఖుడు ఆమెకు నుంచి పూర్తిగా కోలుకోలేక పోయాడు తప్పించా ప్రకాశంకా తోచింది ఆయనకు వాడే తన మాతురుని మాయమాటలు చెప్పి ఇష్టం వచ్చినట్లు ఆడిస్తున్నాడు

పోలీసులకు తెలిపిచ్చింది చోదరి, ప్రకాశం తన మాతుర్ని లేవనీసికొని వెళ్ళాడని

ఈ సంగతి పూర్వం తెలిసిపోయింది.

చోదరి వూళ్ళో శత్రువర్గంవేసి పోలేడు ముఖ్యంగా ఆయన గత ఇరవై ఏండ్లుగా పంచాయతీ ప్రసిద్ధుడుగా గ్రామాన్ని నిరంకుశంగా పాలించటం చాలామంది కంటకంగానే వుంది ఎలాగయినా ఆయన్ను ఎన్నికలలో ఓడించాలని వాంఛించే వట్టుదలగా వుంది ముఖ్యంగా యువకులు మంచి పట్టుదలగా వున్నారు వాళ్ళంతా అభ్యుదయ స్ఫూర్తి పేరుతో ఏకీకృతులు. వాళ్ళాయకుడు రమేష్. రమేష్ అంటే ఎవరో కాదు చోదరి దగ్గరి బంధువే చోదరికి అన్న కొడుకే రమేష్ తండ్రి. చోదరి ఇద్దరూ అన్నదమ్ముల బిడ్డలు.

ఎన్నికలలో చోదరిని ఓడించటానికి రమేష్ పార్టీ అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తున్నది; లక్ష్మీ సంఘటన చోదరి వ్యక్తి గత విషయమైనా రమేష్ పార్టీవాళ్ళ దీన్ని గ్రామ రాజకీయాలకి బాగా వినియోగించుకున్నారు.

పోలీసులు వచ్చేసరికి రమేష్ పార్టీవాళ్ళు లక్ష్మీ, ప్రకాశం ప్రేమించుకున్నారనీ, చోదరి వాళ్ళ ప్రేమకు అనుసరుకున్నాడనీ ఈ ఆదర్శ వివాహం పోలీసులే దగ్గరవుంటే అది అర్థమవుతున్నారని పెట్టుకున్నారు

రామాపురం వంశ వర్గాలుగా చిలిపోయింది. లక్ష్మీ-ప్రకాశంల వివాహం జరగాలనే వాళ్ళది ఒకవర్గం, అనేవాడి మరొక వర్గం.

దీన్నే మరోమాటలో చెప్పాలంటే చోదరి అంటే ఇష్టంలేని వాడని ఒకవర్గం-చోదరిని మరొక వర్గం

పోలీసులు వచ్చారు.

వాళ్ళ అర్జీలు పరిశీలించనేలేదు; తిన్నగా హరిజన వాడకు వెళ్ళారు.

ప్రకాశాన్నీ-లక్ష్మినీ పిలిపించారు ;

ప్రకాశాన్ని అరెస్టు చేస్తామని తెదరించారు

ప్రకాశం భయపడలేదు ఎందుకు? అని ప్రశ్నించను కూడా లేదు

అప్పుడు లక్ష్మీ ముందుకు వచ్చింది

'ప్రకాశాన్ని ఎందుకు అరెస్టు చేస్తావో తెలిసికోవచ్చునా' నూటిగా అడిగింది ఇనస్పెక్టర్ని

ఎందుకంటే పరువు ప్రతిష్టలుగల కుటుంబంలోని ఆడ పిల్లను బలవంతంగా తీసుకొని రావటం నేరం కాదా? అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు అధికార చర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ

'ఇనస్పెక్టరుగారూ! విషయం తెలిసికోకుండా మాట్లాడుతున్నారు నన్ను ఎవరూ బలవంతగా తీసికొనిరాలేదు; నా అంతటినేనే ఇష్టపడి వచ్చాను' దృఢంగా జవాబిచ్చింది లక్ష్మీ.

'అయితేనేం! నీవింకా చిన్నపిల్లవి! తండ్రి చాటు పిల్లవి!' లక్ష్మీ మాటలను తేలికగా కొట్టి పారేస్తూ అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు

'ఇనస్పెక్టరుగారూ! నేను చిన్నపిల్లనేం కాదు; నాకు ఇరవై ఏళ్ళు నిదాయి! మేజరుని! నా మంచి చెడలు నిర్ణయించుకొనే స్థితిలో నేనున్నాను! నేను ప్రకాశాన్ని పెండ్లి చేసుకోదలచాను ఇందుకు ఒకరి ఆజ్ఞతో నాకు పనిలేదు. ప్రకాశం నన్ను తీసికొని రాలేదు; నేనే వచ్చాను కాబట్టి మీరు అనవసరంగా మా విషయంలో జోక్యం చేసుకొని ఇబ్బందుల పాలు కావద్దు'

గట్టిగా సమాధాన మిచ్చింది లక్ష్మీ

రమేష్ అనుచరులంతా ఒక్కసారిగా అరిచారు. "లక్ష్మీ-ప్రకాశం జిందాబాద్! వారి ఆదర్శప్రేమ వర్ధిల్లాలి. వారి వివాహం జరగాలి.. !!!"

పోలీసు ఇనస్పెక్టరు ఏమీ చేయలేక పోయాడు; స్వయంగా లక్ష్మీ శత్రువరున్నప్పుడే తాను చేయగలిగింది ఏమీ లేదని చోదరికి చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు.

17

ఎన్నికలు: ... ఎన్నికలు... !!

స్వరాజ్యం వచ్చిన తర్వాత ఎన్నికలు గ్రామ జీవితంలో ప్రధాన భాగాలయ్యాయి. గ్రామ ప్రజలను ఎన్నికలు చైతన్యవంతం చేశాయనటంలో సందేహం లేదు

కాని ఆ చైతన్యంతోపాటు గ్రామ జీవితాన్నికూడా కలుషితం చేశాయి ఎన్నికలు: సంకుచితత్వాన్నీ, కులతర్వాన్నీ నిర్మూలించటానికి బదులుగా, ఎన్నికలు వాటికి మరింత బలం చేకూర్చాయి.

ఎన్నికలతోపాటు ధనం కూడా రంగంలో ప్రవేశించింది. ధనప్రభావం విపరీతంగా పెరిగి చివరకు ఎన్నికలు ధనవంతులు అడుకునే అటలా తయారయ్యాయి!

దరిద్రం-అజ్ఞానం-నిరక్షరాస్యతలో మునిగి తేలే పేదప్రజలకు ఎన్నికలు ఒక వినోదం... : ఆ ఎన్నికలప్పుడు గొప్పవాళ్లు తమ ఇళ్లకు వస్తారు : 'ఓటు వేయండి' అని బ్రతిమాలుతారు : అవసరాన్ని బట్టి తమ ఓటుకు ధనరూపంలో విలువ గట్టి ఇస్తారు :

రామాపురం అందుకు అవవాదం కాదు : గ్రామంలో రెండు పార్టీలు : ఒకటి నాగయ్య గారిది : రెండోది ఆయన్ని వ్యతిరేకించే వారిది : విచిత్ర మేమంటే రెండో పార్టీ నాయకుడు కూడ నాగయ్య గారి బంధువే : జ్ఞాతివైరం తీర్చుకోటానికి ఎన్నిలు బతే సాద నాలయ్యాలు :

అప్పుడు ఎన్నికలు :

చౌదరి గత 20 సంవత్సరాలుగా పంచాయతీకి ప్రెసిడెంటు. ఈ ఇరవై ఏళ్లలో ఆయనకు ఎదురు లేదు : క్రిందటి ఎన్నికలలో కొంత వ్యతిరేకత కనిపించిది కాని చౌదరే గెలుపొందాడు.

ఈ సారి చౌదరి వ్యతిరేకత బలం పుంజుకొంది. గ్రామంలో రమేష్ పార్టీ యువకులనూ, కార్మికులను బాగా ఆకర్షించింది : వాళ్ల నివాదాలు జనంలో కాస్త ఆశ రేకెత్తించాయి :

చౌదరికి ఉత్సాహం తగ్గి పోయింది : లక్ష్మి చేసిన పనినుంచి ఆయన తేరుకోలేక పోయాడు : పైకి గంభీరత తెచ్చి పెట్టుకున్నా లోలోపల బాధగానే వున్నది :

ఈ సారి పోటీ చేయకూడదనే అనుకున్నాడు : కాని ఆయనను ఇన్నాళ్లు ఆశ్రయించుకున్న వాళ్లు పూరుకోనివ్వ లేదు : "గ్రామాది కారాన్ని కుర్రకుంకల చేతికి అప్పగిస్తారా : " అని ప్రశ్నించారు.

చౌదరి పోటీకి అంగీకరించక తప్పలేదు :

వార్డులవారీగా ఎవరిని నిలబెట్టాలిసింది పెద్ద సమస్య అయింది. నిలబడాలనే ఉత్సాహవంతుల సంఖ్య ఎక్కువ. వార్డుల సంఖ్య తక్కువ.

ఎన్నికలు గ్రామాన్ని వార్డుల వారీగా చీల్చటమే కాకుండా ప్రతివార్డునూ రెండు మూడు భాగాలుగా కూడ చీల్చాయి : చివరకు నల్ల మోతువారి బజారులో నల్ల మోతువారిసీ, చెన్నుపాటి వారి బజారులో చెన్నుపాటివారిసీ నిలబెట్టాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఇంకొకరిని నిలబెడితే గెలుస్తారనే నమ్మకంలేదు :

అభ్యర్థుల నిజాయితీని బట్టిగాక, గెలిచే అవకాశాలను బట్టి నిర్ణయించ వలసి వచ్చింది.

అయినా కొందరికి సంతృప్తి కలుగలేదు : హరిజనవాడ నుంచి ఎవరిని నిలబెట్టాలిందనేది ఈసారి సమస్య : రామదానంటే హరిజనులకు గౌరవం వున్నది. అందుచేత పోటీ లేకుండా ఎన్ని కవుతూ వచ్చాడు :

ఈసారి రామదాసుని నిలబెట్టడానికి చౌదరి ఒప్పుకోలేదు.

రామదాసుని కాదని ఎవరిని నిలబెట్టాలన్నా గెలవటం కష్టం. చివరకు సుబ్బి మొగుడు వెంకులుని నిలబెట్టడానికి నిశ్చయించారు.

వెంకులుకు పలుకుబడి వున్నదనికాదు. వెంకులు నోరుగలవాడు : వాణ్ణి చూస్తేనే భయం జనానికి : తాగుబోతు : వాడి జోలికి పోరు సాధారణంగా :

అంతకు తప్ప మరెవరిని నిలబెట్టడానికి వీలులేక పోయింది చౌదరికి.

రమేష్ పార్టీ వాళ్లు ఎత్తుకు పైఎత్తు వేశారు : అన్ని వార్డులకు పోటీ చేశారు. చౌదరి ఎవరి పైకే నిలబెట్టాడో వాళ్లు బంధువు లలోనుంచే తమ తరపున అభ్యర్థుల్ని నిలబెట్టారు : బంధువులు నిలబడని చోట వాళ్ల బజారు వ్యక్తి నే మరొకర్ని నిలబెట్టారు :

హరిజనవాడలో అభ్యర్థిగా రామదాసుని నిలబెట్టడానికి ప్రయత్నించారు :

రామదాసు 'పసేమిరా' పోటీకి నిలబడనన్నాడు : ఎంత మంది చెప్పినా ఒకటే మాట : "చౌదరిగారి ఉప్పు తిని బ్రతికాం : వారికి వ్యతిరేకంగా నిలబడేది లేదు :

చివరకు ప్రకాశాన్ని నిలబెట్టటానికి నిశ్చయించారు రమేష్ పార్టీ వాళ్లు.

ప్రకాశం కూడా మొదట ఒప్పుకోలేదు. కాని యువకు లంతా బలవంత పెట్టారు. చివరకి వెంకులు మీద పోటీకి ఒప్పు కొన్నాడు :

పెద్ద బరువు దించినట్లయింది రమేష్ కు :

ఇరుపజ్జెలు తీవ్రంగా ప్రచారం చేసుకొన్నాయి. ఇంటింటికీ తిరిగి ఓటర్లకు చెప్పకున్నారు. వాగ్దానాలు కురిపించారు.

చౌదరి వెంకులుకు అయిదు వందలిచ్చాడు : వెంకులు రాట్టి విరిగి నేతిలో పడ్డట్లు అయింది : అందులో రెండువందలు తాగే శాడు : ఓటర్లలో ముఖ్యులయిన వాళ్లకు మూడువందలు పంచి పెట్టాడు :

ప్రకాశం తరపున లక్ష్మి హరిజన వాడంతా తిరిగి ప్రచారం చేసింది : ఇంటింటికీ వెళ్లి ఓట్లు అడిగింది. ప్రకాశం అంటే చాల మందికి మంచి అభిప్రాయమే వున్నది : అయినా అభిప్రాయం వేరూ - ఓట్లు వేరూగదా : దేని దారి దానిదే :

ఎన్నికల రోజున రమేష్ వచ్చాడు హరిజన వాడకు : వెంకులు తరపున మనుషులు హుషారుగా పనిచేస్తున్నారు : దానికి కారణం వెంకులంటే అభిమానం వుండికాదు : వెంకులు డబ్బు ఖర్చుపెడుతున్నాడు. అందుకని :

ప్రకాశం డబ్బు ఖర్చు పెట్టలేదు : అందుచేత ప్రకాశం వెంట తిరిగే మనుషులు కూడా తక్కువే వున్నారు :

వెంకులు మనుషులు ఉత్సాహంగా ఓటర్లను చేరవేస్తున్నారు :

రమేష్ చూశాడు : పరిస్థితి చేయజారి పోయేట్టుగావుంది : ప్రకాశం ఎంత మంచివాడైనా గెలిచేట్టుగా లేదు :

అంతలో మంగి కనిపించింది రమేష్ కి. 'మంగీ : ఓటు వేశావుచే' అడిగాడు రమేష్ : 'ఓటు ఎవరికి కావాలి బాబూ ! కూలికి పోతేగాని పూట గడవని మనుషులం' అన్నది మంగి.

'ఓటు వేసి పోరాదూ : కూలికి' బ్రతిమాలాడు రమేష్.

'ఆ నులో నిలబడి ఓటుచేసే సరికి గంట పడుతుంది ! అండాకా ఆసామి పూరుకుంటాడా పనిలోకి రాకపోతే ! ఈ పూటకు తిండి లేదుగాని ఓటు ఏం చేసుకుంటాం బాబూ !' అన్నది మంగి.

రమేష్ ఒక క్షణం ఆలోచించాడు ! వెంటనే తన మనుషుల్ని పిలిచి హరిజన వాడలో ఓటర్లందరికీ ఒక రోజు కూలి పంచి పెట్టాడు !

'పొండి ! ఇదిగో రోజు కూలి ! ఓటువేసి ఇంటికి పొండి' అన్నాడు.

'మరి ఏంపని చేయాలి' అడిగింది ఒక స్త్రీ ఓటరు, 'ఇదే పని : ఓటువేయటమే పని : వేరేపని లేదు పొండి !' అన్నాడు రమేష్.

వాళ్ళకు సంబరమేసింది ! జనం విపరీతంగా వచ్చారు. కూలి తీసికొని ఓటువేసి పోయారు !

ప్రకాశానికి సంగతి తెలిసి బాధపడ్డాడు ! తన అదర్శానికి వ్యతిరేకంగా రమేష్ ప్రవర్తించాడు ! రమేష్ ని నిజంగా 'అభ్యుదయవాది' అని అనుకున్నాడు : కాని ఇలా ఓట్లు కొంటాడనుకోలేదు !

ఆ సంగతే రమేష్ ని అడిగాడు. 'మీరు చేసిన పని ఏమీ బాగా లేదు రమేష్ !'

రమేష్ నవ్వి తేలికగా కొట్టిపారవేశాడు. 'ఇందులో బాధ పడాల్సిన సంగతి ఏముంది ? అవతల మాత్రం ఖర్చుచేయలేదా'

'అవతల వాళ్ళ తప్పుపని చేశారని మనం కూడా చేస్తామా' అన్నాడు బాధపడుతూ ప్రకాశం.

'కుక్కకాటుకు చెప్పదెబ్బ అంటే ఇదే ! మనం డబ్బు ఖర్చు పెట్టక పోయినట్లయితే నీకు ఓట్లు పడేవికావు : నీ మంచితనాన్ని చూసి ఎవరూ ఓట్లు వేయరు' అన్నాడు రమేష్.

'వెయ్యకపోతే పోనీ : ఓటిపోయేవ్వం : మంచి మార్గంలో వుండి ఓటిపోయినా సంతోషమే'

'ఓటిపోయేదానికి ఈ అటహాసం ఎందుకూ ? నిలబడటం ఎందుకూ ?' అన్నాడు విసుగ్గా రమేష్.

ప్రకాశం మాటాడలేక పోయాడు. రమేష్ కి లొంగిపోయి నటనిపించింది : 'రమేష్ తన డబ్బుతో ఓటర్లను కాదు కొనుక్కొన్నది : నన్ను' అనుకున్నాడు ప్రకాశం.

మాసారూ నా డిగ్రీ చదువు పూర్తయింది
పెంచడం మంచిది
పత్రికల్లా హాంబెడ్ కలెక్టు చదువు తూండవోయి

ఎన్నికల ఫలితాలు తెలిశాయి ! 'అభ్యుదయ సమితి' అభ్యర్థులు ఘన విజయం సాధించారు ! చౌదరి నిలబెట్టిన వాళ్ళందరూ ఓటిపోయారు ! స్వయంగా చౌదరి రమేష్ చేతిలో ఓటిపోయాడు !

హరిజన వాడలో ప్రకాశం వెంకులు మీద పెద్ద మెజారిటీతో గెలిచాడు ! రమేష్ ప్రెసిడెంటుగా ఎన్నిక అయ్యాడు !

రమేష్ పాస్టర్లంతా రు బండిమీద పూరేగారు. వాళ్ళ అభిమానులు దండలు వేశారు. స్త్రీలు హారతులు ఇచ్చారు !

ప్రకాశం 'ఔరు బండిమీద కూర్చోన'ని అన్నాడు. రమేష్ బలవంత పెట్టలేదు ! 'సరే నీ యిష్టం' అన్నాడు.

'పోనీ హరిజన వాడలో పూరేగింపు చేసుకుంటావా' అని అడిగాడు రమేష్.

'అసలు ఎక్కడావద్దు !' అన్నాడు ప్రకాశం. రమేష్ మరి మాటాడలేదు !

ఊరేగింపులో బాణసంచా కాల్చారు ! ఊరేగింపు చౌదరి ఇంటిముందుకి వచ్చే సరికి మరి సంతోషాన్ని పట్టలేక పోయింది.

'రమేష్ జిందాబాద్ ! రమేష్ జిందాబాద్ ! !' అనే నినాదాలు దిక్కులు సిక్కిట్లాయి.

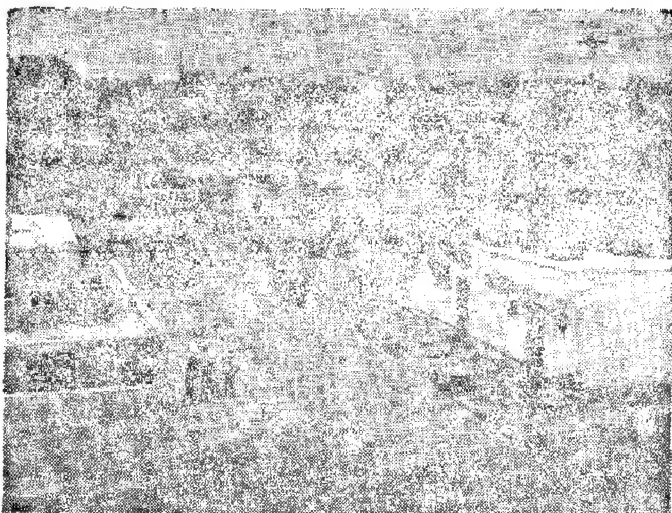
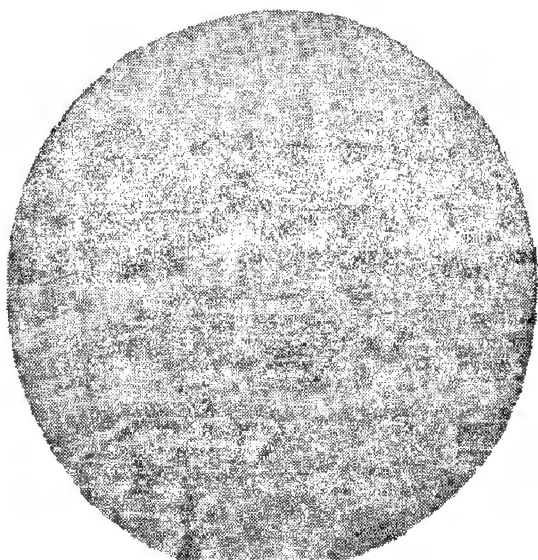
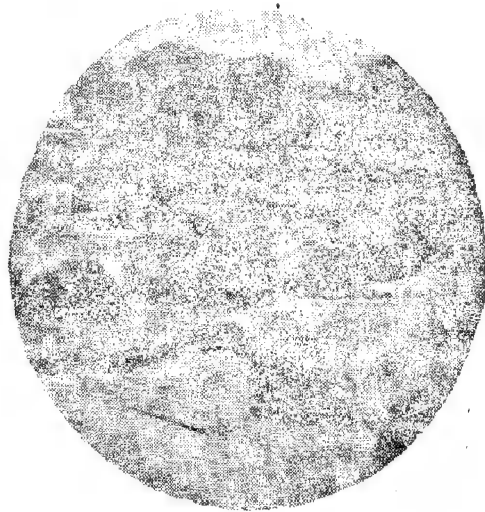
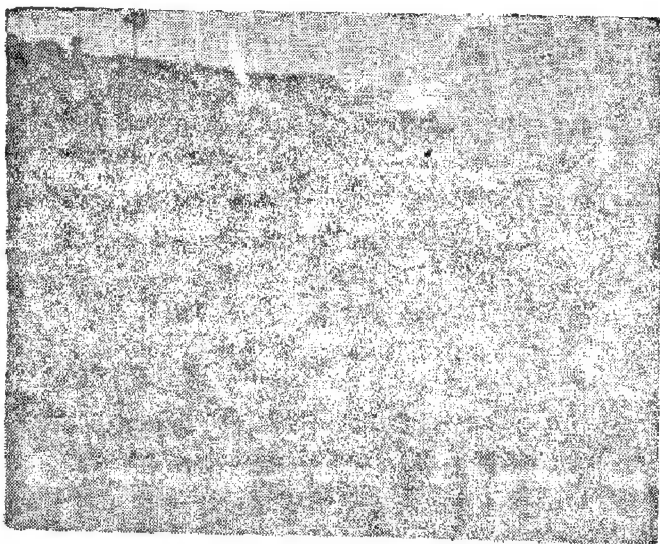
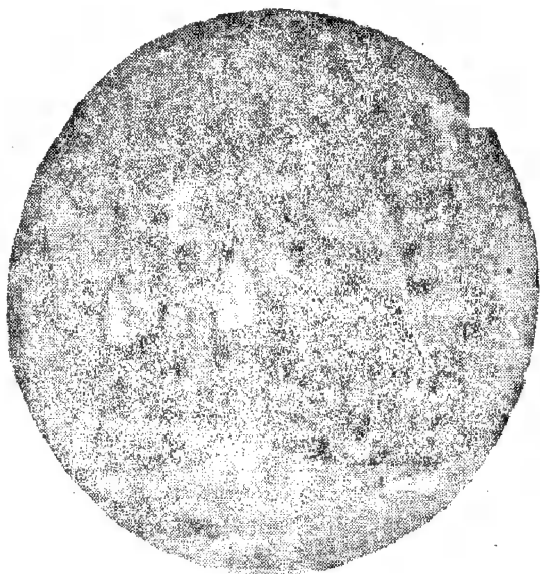
చౌదరి అవమానంతో ఇంట్లో వుండిపోయాడు ! తలుపులు వేసికొని లోపలనే వుండిపోయాడు ! ఇరవై ఏళ్లుగా తన చేతిలో వున్న అధికారం ఈ నాటితో జారిపోయింది !

దీనికంతటికీ కారణం ప్రకాశం ! లక్ష్మితో పాటు తన పరువు ప్రతిష్ఠలు కూడా తొలగి పోయాయి !

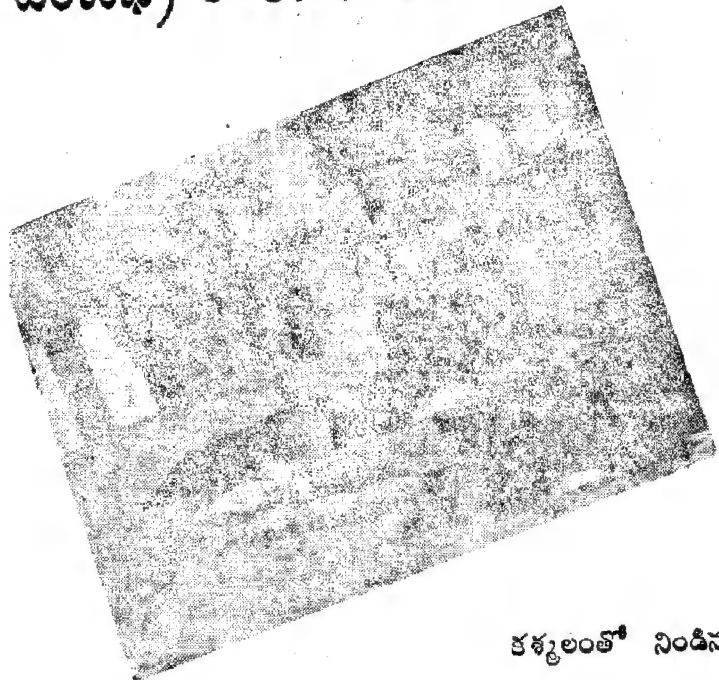
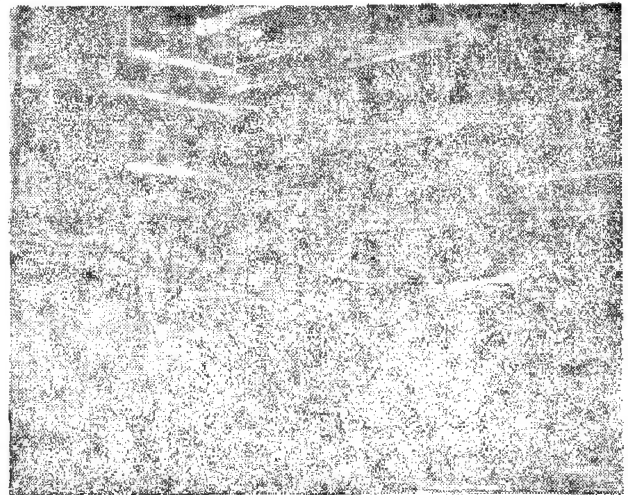
బయట ఊరేగింపు విజయోత్సవం చేసికొంటున్నది ! 'కానీయ్ ! కుర్రకుంకలు ! వాళ్ళ ఏం చేస్తారో చూసాను' పళ్ళ బిగించాడు చౌదరి.
(సశేషం)

హరిజనులు, గిరిజనులు, యితర వెనుకబడిన వర్గాల సంక్షేమానికి

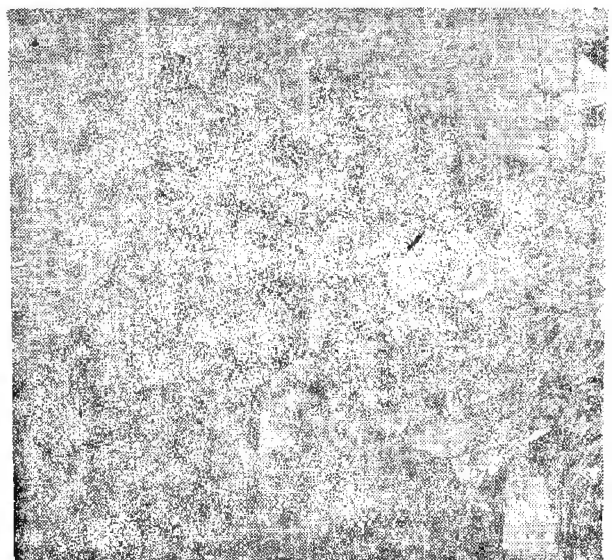
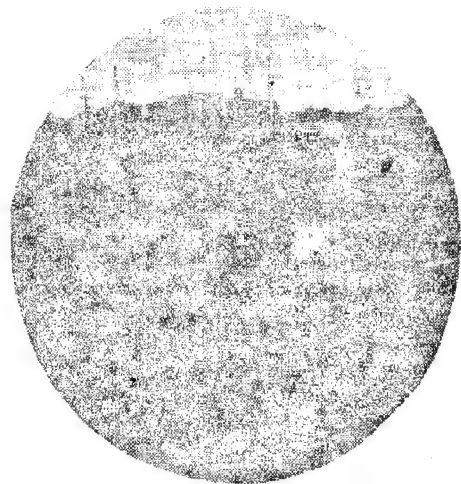
ప్రభుత్వం కట్టుబడివుంది.

పదండి పోదాం
పరిశుభ్ర లోకం లోకి

కళ్ళలంతో నిండిన
మురికి వాడల్లో దుర్బర
జీవితానికి స్వస్తి చెప్పి....

సూది మందు

—శ్రీ బలివాడ రామకృష్ణారావు

సూరిడు పడమటి కొండలో కుంకుతున్న యేల, సంత నెట్టు లంకలో సీతమ్మోరిలా జుత్తు యిరబోసుకొని పలనని మనక సీతబ్బో దయ్యల్లా నిలుసున్నయేల. సీతమ్మ నెరువులో కలువలు నెందురుని అందాన్ని సూసి గంతు లిడుతున్నయేల. సిన్న పిల్లల్ని కడుపులో దాసుకొని పెద్ద పిట్టలు గూల్లలో సిన్న సిన్న కునుకులు తీస్తున్న యేల, నెరు వొడ్డుగనున్న 'రావులోరి గుట్ట' మీదకూకొని ఈరి వంతులుగోరు నెప్పిన 'యెంకిపాటలు' పాడు కోడం సిన్ని గాడికి మాసరదా.

ఆ పాటల అందం అడికి తెలీదు-అటి అర్థం అంతకంటె తెలీదు. కాని అటి అర్థంకంటె, అటి అందంకంటె కూడ ఆ పాటలు అడు బాగా పాడగలడు అని అందరూ అనుకుంటుంటారు. ఆ మాటే రంగి అన్నప్పుడు.....

.....రంగి....రంగి గురుతుకు రాగానే అడిక్క కన్నీటి కుండలయి పోతాయి. శేవన మేగాలయి పోతాయి

"రంగి....తన రంగి....తన పేనం....తనగానం.... అడి కారోజు బాగాగురుతుంది. ఈయాల లాగే పాడుకుంటున్నాడు. "శేనా బాగాపాడుతుందావ్. మరోటిపాడు."

అడు తలెత్తి సూసాడు ఎవరా అని.

సూరిడు పడమటి కొండలో కుంకి పోతూ సివరికాసుకగా బూదేవికి పెసాదించిన కాసుక లాగా, సిక్కని మేగాల నందుల్లోంచి సూసి తళుక్కున మెరిసిన బాదరపద మానం మెరుపు లాగా, ఉన్న రంగి అడిని సూసి కిసుక్కున నవ్వింది.

"ఏందలా నవ్వుతావ్? అనలెవరు నువ్వు?" కనుబొమలు ఎత్తి సిన్న సూపొకటి దాని పైకి ఇసిరి అడిగాడు అడు.

"నానెవరో అనక నెబుతాను. కాని నువ్వు మరోపాట పాడ కూడదూ?" అడి కెదరగా కాల్లు ఎనక్కిమడిసి కూకొని సూపుడు ఏలు బుగ్గ మీద, బొటనేలు గడ్డం మీద అనించి అడి వంకే సూసి మల్లా పాడ మని అడిని బతిమాలింది.

'అంతే. అడు అగకుండా ఆరేడు పాటలు పాడినాడు. ఆ పాటలు యింటూ అది, దాని అందం సూసుకొంటూ అడు-ఎదరెద రగా ఎంతో సేపు అలానే కూకుండి పోయారు.

ఎంతో సేపటికి ఇద్దరూ యీ లోకంలోకి వచ్చారు. "అబ్బో....శానా సీకటి వడింది." బెదురుగా సూస్తూ బయంగా అంది రంగి.

"సీకేం బయం లేదు. నాను దిగబెడతాను. యింత కి ఎవురు నువ్వు" లెగిసి బిట్టలు దులుపు కుంటూ అడిగాడు అడు.

"నాను రంగిని." ముద్దమందారంలా ముడుసుకు పోతూ సిగుతో అంది రంగి. "యిక్కడికి రొండు కోసుల దూరంలో ఉన్న కుష్మాపురంలో అయ్యిద్దరం ఉంటున్నాం"

అడు ఆ రేతిరి దానికి తోడుగా అలింట్ కెళ్ళాడు. ఆ విధంగా ఆల్లిద్దరూ తొలిసారిగ కలుసుకున్నారు. ఆ తరవాత పెత్తీ రోజు సల్లనియేలలోనూ....ఎన్నెల యేలలోనూ సీకటి యేలలోనూ....కలుసుకుంటున్నారు. మనసూ మనసూ యిప్పు కున్నారు. మనువు సేసుకోవాలనుకున్నారు.

నిదబదపడుతున్న సనుకుల్లో సంత నెట్టు కింద ఆ లిద్దరూ కూకొని తడిసిపోతున్న రెక్కలు టపటపా కొట్టుకొంటున్న పిట్టల్ని సూసి సంబర ఫడిపోతారు.

అడు దాని ముక్కు పట్టుకొని “ఒరే రంగీ. ఈరి పంతులు గోరు నెప్పిన యెలిజుబెతు సిమ్మాననం ఈ ముక్కు పాటి నెయ్యదే!” అని ముద్దెట్టుకుంటాడు. అది మల్లిమొగ్గలా ముడుసుకు పోతాది. అడు దాని కాలి కడియాలతో అడుకుంటాడు.

రంగి ఆడిడిలో కూకొని ఆడి నుదురుపై పడుతున్న జాతులో ఏల్లుజోనుపుతూ “మావా! పేచ అంటారేటి?” అంటాది అమాయకంగా, అడుగోదారిలా గలగలా నవ్వుతాడు. “ఒరే నానేటి ఈరి పంతులు గోర్నా! నీ పెళనలకి జెవాబు నెప్పు కోడాన్ని నానేటి నమాకున్నానా? అయినా...ఒరే రంగీ.... అమరం సనుకుల్లాంటిది ఆడదాని మనసు. పంట భూమి లాంటిది మొగోడి మనసు. ఆ సనుకులు ఈ పంట భూమి మీదపడి బంగారం పంట పండినట్టు ఆరొండు మనసులూ కలుసుకున్నప్పుడు పేచ వుడతాది.” అని ఆడికి తెలిసిన బాసలో అడు నెబుతాడు. ఆడి తెలివి తేటలకు అది మురిసి పోయి బహుమతిగా ఆడి కన్నుల పై ముద్దుపెట్టు కుంటాది.

మల్లె పండిలాంటిది రంగి, తెల్ల గన్నేరులూ తెల్లగా నవ్వుతూ ఆడిని అడుగుతాది. “మావా! నానంటే నీ కిష్టమేనా?” అని. అడు దాన్ని సేతుల్లోకి తీసుకొని గుండె కడుముకుంటూ “రంగీ. ఆ రావులోరికె నా మరో ఆడదాని మీద మనసు పుట్టొచ్చు గాని ఈ సిన్నిగాడికి నివ్వేపేజం” అంటాడు.

ఆ లిద్దరూ సీతమ్మ నెరువులో పందాలేసి ఈత కొడతారు. “మావా! శేవణ పున్నం శానా దూరం పోతుందాది” ఆడి కళ్ళలో కళ్ళకలుపుతూ అంటాది రంగి.

“సెందురుడికి నాలుగు తగిలించి శేవణంలోకి లగెట్టరా అని ఎప్పుడో నెప్పాలి.” దాని బుగ్గలు సిదముతూ అంటాడు అడు.

“సీకటి పడింది మావా! అయ్య ఎదురు సూత్తుంటాడు.” ఆడి రెండు సేతులూ రెండు తాచు బావుల్లా తన మెడ సుట్టూ మెరెట్టుకొని ఆడి మెడపై గడ్డంతో రాస్తూ గారాలు పోతాది రంగి.

“కాళ్ళ పీకుతున్నాయి మావా!” అంటేసాలు అది ఎంత ఒద్దన్నా దాని కాళ్ళ ఆడి ఒడిలో పెట్టుకొని నొప్పలు తీరేదాకా నొక్కుతాడు.

ఓ రోజు రంగి కనిపించక పోతే ఆడి పేజం విలవిల్లాడి పోద్ది. దాని గుడిసెకు పరిగెడతాడు. కళ్ళనిండా దాన్ని సూసి అది అందించిన సల్లటి తరవాణి కడుపునిండా తాగి “ఒత్తానే రంగీ యియ్యాల రాకపోయినావో....”

“నేడు మావా! తప్పక యియ్యాల ఏగిరం వస్తాను” అంటాది అడు ఎల్ల లేక ఎల్ల లేక ఎల్ల పోతాడు.

ఆల్లకి లోకంతో పనిలేదు. ఆల్లే లోకం. ఆ లిద్దరే లోకం. ఆ రోజు....

ఆడికి బాగా గురుతుంది....

సూరీడు కొండలో నిద్ర పోవడానికి ఎల్లి పోతన్నాడు. రంగి కనిపించి అయేలకి రెండో రోజు. “ఆడింక ఓపలేక పోయాడు. దాని పల్లెకి బయల్దేరాడు.

“ఏవోరా సిన్నోడా! దానొంటినిండా నెవరకాయల్లాగా లేసినాదిరా నిన్న. కాని యియ్యాల అయి నెవరకాయలు కావని అమ్మోరు జల్లిందని ఎల్లమ్మత్త నెబుతున్నదిరా....” గొంతులో దుఃఖాన్నెలాగో మింగుకొని కళ్ళ తుడుసుకొని నెప్పాడు రంగి అయ్య.

అడు తుళ్ళిపడ్డాడు. “అమ్మోరా?” అని అదిరి పడ్డాడు. ఆడి కేదో భయం దెయ్యంలా పట్టుకొంది. పరుగు పరుగున దాని మంచం దగ్గరికి లగెత్తాడు.

రొండు రోజులకే సగమై పోయింది రంగి. కళ్ళ లోతుకి పోయినాయి. బుగ్గలు పీక్కు పోయినాయి. జాతు ఎండిపోయి సిక్కులు కట్టేసింది. మంచంమీద బిల్లిలా కరుసుకొని పడుకుంది రంగి.

అడు దాని వ్రక్కనే కూసున్నాడు. ఆడికి మాట పెగల లేదు. తగ్గిపోగానే అమ్మోరికి గొప్పగా సంబరం నేస్తాను అని మొక్కుకున్నాడు. ఆంజనేయులోరికి కొబ్బరి కాయలు కొడతానని మనసులో అనుకుంటున్నాడు.

అంతలోనే ఆడికెంతో నీరసం వచ్చేసింది. మెల్లగా దాని నుదురు మీదున్న నెచట తుడుస్తూ ‘రంగీ’ అని పిలిసాడు. అగొంతు దానికి అది ఎలాంటి స్థితిలో ఉన్నా తీయగా యిసిపిస్తుంది.

“మావా!” దాని కళ్ళలో కోటి మెరుపులు మెరిసాయి. “నాకేం బయం లేదు మావా! నివ్వెందుకలా గాబరా పడి పోతావ్. అరె! పిరికోడివన్న మాట!” ఆడి సేతులు తనగుండెల కడుము కుని ఆడి పై పు దీనంగా సూస్తూ అంది.

“రంగీ....” అడు బావురమన్నాడు. “స! ఊర్కో. నాకేమయింది. ఓరయ్య....నీయల్లాడు సీకంటే పిరికోడు.” ఆళ్ళకి దవర్యం నెప్పడానికి పెయత్నించింది రంగి.

“ఓరోరె! ఇదేవి సోయిద్దం. తల్లి మాతల్లి జల్లి నోరికి అంతదగ్గరగా కూకో కూడద్రా. ఆతల్లికి కోపం వస్తాది. లెండెహె!” అని యిన్ని ఏవరొడ్డలు తెచ్చి రంగిని సిదగొడ్డం మొదలెట్టింది పొరిగింటి యలమ్మ.

సిన్నిగాడికి ఆ ఏవకొమ్మలు తీసికొని ఆ ముసలమ్మను మొత్తెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. ఏవ దెబ్బలు తిన్న రంగి

నిష్పత్తుగ కల్లు మూసుకొంది. “మావా! నువ్వెల్లకు...” అడికి యినిపించేట్టుగా మెల్లగా అంది అడుదాని పక్కనే కూసున్నాడు

రొండు.. మూడు.. ఏడు రోజులయిపోనాయి రంగికి తగ్గలేదు... ఆడు అడి గుడిసెకెళ్ళ లేదు. పచ్చిగంగ ముట్టలేదు రంగి అదపా తదపా కళ్ళ తెరచి “మావా! ఉన్నావా” అని చేతులు తన పేతులోనికి తీసికొని మల్లా కళ్ళ మూసుకొంటాది అడి పేనాన్ని ఎవరో పిండుతున్నట్లు ఆడు గిజగిజలాడిపోతాడు

“మావా! నాను నచ్చి పోతాను ” అంతవరకు దవిర్యంగా మాటలాడిన రంగి ఆ మాటలు అన్నప్పుడు గుడిసె గోడుగోడున ఏడించి అడి సంగతి సరే సరి.

రంగి పండులు గోరూ రంగిని సూడానికొచ్చారు “ఒరే! చిన్నదా! చీన్న మసూచి అంటారురా? దీనికి ఇంజక్షన్లు యిప్పించితే. మంచి వైద్యం చేయస్తే తగ్గిపోతుందిరా!” అని నలహా యిచ్చాడు.

“సూదిమందా? అమ్మోరు జల్లినోళ్ళు సూదిమందా” ఆ వార్తగూడెం అంతా ఎంటనే ఎల్లిపోయింది

“ఆడు దవిర్యం పేస్తున్నాడు..”

“అమ్మోరి సంగతి అడికితెలీదు...”

“ఎవడై నా మందిప్పించు కుంటాడా?” అని కాలామంది అనుకొన్నారు. గూడెం పెద్దలు సమావేశమయ్యారు

“ఆ సిన్నిగాడు అడిరంగికి సూది మందిప్పించడం కాదు. అలా జరిగితే అమ్మోరికి కోడం వస్తాది. మనం పెద్దోలం అయి ఉండి యిలా జరుగుతుంటే ఊరుకున్నందుకు ఆ తల్లికి కోపం వస్తాది. మనల్ని మన పిల్లల్ని దుంపనాశనం పేసేస్తాది. ఈలేదు. దానికి మందు విప్పించడానికిలేదు. రండెహె.. ఆ సంగతి తేలుసుకొందాం” పెద్దలా విధంగా ఒకమాట మీదకొచ్చారు.

ఊరు ఊరంతా ఆశగుడిసె ముందుకొచ్చారు. సిన్నిగాడికి తల తిరిగి పోయింది, “ఇదేటి యిడ్డారం. నారంగికి సంతగా ఉన్నప్పుడు ఎవరూ సూన్నానికి రాలేదు. వొయిద్యం సేయించు కొందావంటే ఆశంతాఅడొగొత్తున్నారు?” అదేమాట ఆశతో అన్నారు.

జనంలో కలకలం మొదలయింది, ఓముసలాయి ఆజనం లోంచి బయటకొచ్చింది. పూనకం పండింది. “ఓలమ్మో అమ్మోరు వోలింది... దూపం వీయించండి....తలీ.. మాతలీ.. శాంతించు తలీ... రంగికి సూదిమందిప్పించం తలీ.. సీసంబరం బాగా పేతాం తలీ...” ఊరు పెద్దలంతా ఊగి పోతున్నారు. ఆపూనకం పదాముసిల్లాయి ఊగి పోతున్నాది. సిన్నిగాడి దగ్గరగా వొచ్చి నాది.....అడి వైపు ఉరిమురిమి సూసినాది.

“ఓరిసిన్నోడా?... నీకు కళ్ళ పైకెచ్చినాయిరా సిన్నోడా! నానంటే ఓరనుకున్నావురోరిసిన్నోడా! సూది మందిప్పిస్తావు రోరిసిన్నోడా! ఓ సూపు సూడాలేటరా సిన్నోడో! నిన్ను దుంపనాశనం పేసెస్తామరా సిన్నోడా....” పూనకం వడ్డా మనిషి

సిన్నోడికిశాపనార్థాలు తీస్తోంది, ఊరి పెద్దలంతా ఆ అమ్మ తల్లి శాంతించే పెయత్నాలు సేత్తున్నారు

సిన్నోడి కళ్ళలో నీళ్ళ తిరిగినాయి..

రంగికి పెయితవ్యం లేదు. వోరం రోజులుగా కళ్ళతెరవ లేదు. మంచానికి అంటుకు పోయింది

సిన్నిగాడు గుడిసె బయట నుంచి దాని మంచందగ్గర కెళ్ళి దాని ప్రక్కన కూచున్నాడు.

అప్పటికే రంగికి తెలివొచ్చింది.. గుడిసె పైకప్పు వొంక మాత్తుంది... “మావా!” మెల్లగా పిలిసింది. ఆడు తుల్లివడ్డాడు. “రంగీ నీకు తెలివొచ్చిందా..” అడి అనందానికి అంతులేదు. దానికళ్ళ ముద్దెట్టుకున్నాడు. కాళ్ళ ముద్దెట్టుకున్నాడు. ఒల్లంతా ముద్దెట్టుకున్నాడు. అనందంతో ఊగిపోతున్నాడు ఆ సంగతి బయదోల్లకి పెప్పడానికి లేపాడు

రంగి, అడికి లెగొద్దని నైగచేసింది. కూసోమంది. అడి పేతులు తీసికొని కల్లపై పెట్టుకుంది. “మావా! నాదో సిన్న కోడ....”

“ఏటిరంగీ పెప్పు?” ఆడు ఆశురతగా అడిగాడు

“పెమూణం... చెయిలో చేయివేయించుకొంది. “మావా! నువ్వెల్లకు... నన్ను మ....రి....సి....పో... వుకదా?” అడి. బావురుమన్నాడు. “నువ్వు లేకపోతే నేను నచ్చి పోతాను” అన్నాడు. అది అడినోరు మూసింది.

“మావా! నువ్వు బదకాలి... సూరేల్లు బదకాలి... నాకోసం బదకాలి....నా కోరిక తీరసాలి...నువ్వు మల్లి పెల్లి చేసుకోకూడదు. బదికున్నన్నాళ్ళ రోజూ నన్ను తలుసుకోవాలి...రావులోరి కొండపై రోజూ పాటలు పాడాలి. నేను నచ్చిపోతున్నాను. అదిగో... మా...వా...నాకెవరో పిలుస్తున్నారు. నానుపో....తు...న్న.... ను.. నన్ను మరిసి...పోకు.. మా..వా... నువ్వు నాకోసం... బదకాలి..”

“రంగీ”... బావురుమన్నాడు ఆడు. గూడెం ఏడిసింది. బయట జనం ఏడిసారు.. ఏదీ సూడకుండ రంగి ఎల్లి పోయింది... అడదర్నీ యిడిసి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ యిదంగా రంగి నచ్చిపోయింది....

అడిని యిడిసి ఎల్లి పోయింది....

అడెంతో ఏడిశాడు.. పెరువుగట్టుమీద సిన్న మంటపం కట్టించాడు. అక్కడ రోజూ దీపం పెడతాడు. రంగి పేరుమీదుగా పిల్లలందరికీ పప్పు బెల్లం అప్పుడప్పుడూ పెడుతుంటాడు. జామ్మని వొరసం కురిసే వేళకూడ ఆ మంటపం దగ్గర కూర్చొని సిన్నప్పటి సంతతోట సంగతులు తలుసుకుంటాడు.

సూరీడు పడమటి కొండల్లో కుంకుతున్నయేల నన్నగా ఎంకి పాటలు పాడుతుంటాడు...

అదంతా అడికి గురుతుంది. అయ్యన్నీ ఈయేల గుర్తొచ్చింది.

తెల్లటి పొడుగాటి గడ్డంపైనుండి జారిన అడి కన్నీళ్ళు భూదేవికి తలంటి సీళ్ళయింది....

సుట్టా అడవిల్లలు, మొగ పిల్లలు తెల్లగన్నేరు పచ్చగన్నేరు పూలదండలు తెచ్చి నిలుసున్నారు....

అడు దూరంగా మాత్తున్నాడు. సీతమ్మ పెరువు అలాగే ఉంది....ఎదరగా సీతతోపు అలాగే ఉంది. పక్కనే రావులోరి కొండ అలాగే ఉంది... కుంకిపోతున్న సూరీడు అలాగే ఉన్నాడు. ఎంకి పాటలు అలాగే ఉన్నాయి....

కాని ఆ మడుసులు తీరు, రొండుతరాలు మారినట్లు. 'రంగి' మామూలు రంగే వాళ్ళకి....ఆళ్ళు దాని పేనం తీసినారు. మూడనమ్మకాలకి రంగిపానం బలైపోయింది. సూది మందిప్పిత్తే యింత అన్నాయం జరక్కపోయేది. ఈ తరంఓల్లకి రంగి దేవత....

ఓ నాలుగేళ్ళపిల్ల అడి బుగ్గలు గడ్డం తుడిసి "ఎందు కేడుత్తున్నావు తాతా...." అని చిలుక పలుకులు పలికితే అడు రంగిలా నవ్వుతాడు....

"నా నేడువలేదు... నా దేవతకు తలుసు కుంటుంటే నాకలానే సీళ్ళొత్తాయి.. " అని ఆ పిల్లను ముద్దుపెట్టుకొని అందరికీ తలా కొంచెం పప్పు బెల్లం పెట్టాడు.

తెలినోల్లు "ఎవరా దేవతా?" అని అడిగితే, "నా రంగి" అని గొప్ప గరవంగా నెబుతాడు.

తెలినోల్లు కూడా "నీ దేవతా? నిజంగా నీకు అవుపడు తుందా?" అంటే....

"కనిపిస్తుందరా.... నా రంగి.... నా రాగం యినదానికి రోజూ వత్తాది. నా ఒడిలో పడుకుంటాది... కన్నీల్లు తుడుత్తాది. నాతో తనూ పాడతాదిరా నాగన్నలారా...." అంటాడు నిండా నూరేళ్లు నిండిన సిన్నగారు ఎక్కడోఉన్న రంగిని అడిలో ఉన్నట్టు తలుసుకుంటూ.

పులి-మేకా

చూడండి : అటు చూడండి
నా కన్నుల కన్నులు కలిపి
కన్నులారగా పల్లె ప్రాంతముల చూడండి :

పాడండి యిక పాడండి
నా గొంతున గొంతులు కలిపి
ప్రగతి పాటలను హాయి మీరగా పాడండి :

వెన్నె ముకను అంటిన కడుపులు
ఎగ బ్రాకగనుంకిస్తున్నవి
చీకట్లో కుమిలే బ్రతుకులు
వెలుగంటే తెలిసికొన్నవి
పాతాళములో పారెడుగంగ
పరవశమ్మున పైకొస్తున్నది
చూడండి : అటు చూడండి :
నా కన్నుల కన్నులు కలిపి
కన్నులారగా పల్లె ప్రాంతముల చూడండి :

చెట్టు క్రిందను చుట్ట కాల్పుతూ
మంచము మీద మేను వాల్చిన మొనగాడూ
చెండ్ర నిప్పులు చెరిగే యెండను
పొలమున నిలిచి హలమును బట్టి
కొండ్ర వేసెడి కూలీడూ
మిట్టా పల్లం - మిట్టా పల్లం
తరతరాలుగా మిట్టా పల్లం :
మిట్టా పల్లం యేక మయినదీ
ఈ తరమున పాదించిన ఫలితం

చూడండి అటు చూడండి
నా కన్నుల కన్నులు కలిపి
కన్నులారగా పల్లె ప్రాంతముల చూడండి :

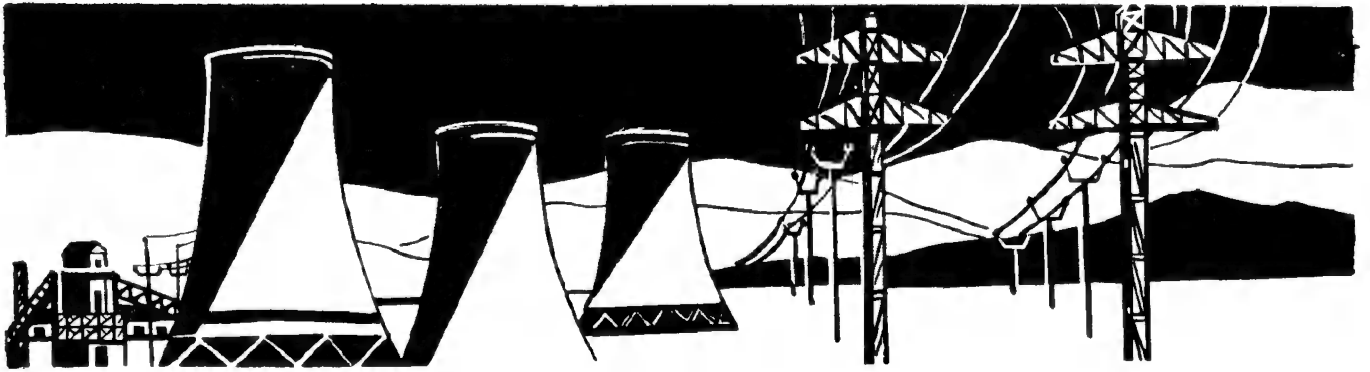
జనుడంటే పులియనుకొంటే
హరిజనుడే మేకయినాడూ :
తాతలనాటిది ఈ సంబంధం
వాతరోగమున వర్ధిలుచుండగ
వాటము జూచి వాతలు బెటితె
పులి మేకలు మూతులు కలిపి
ఒక రేవున నీళ్లు త్రాగినవి-

చూడండి అటు చూడండి
నా కన్నుల కన్నులు కలిపి
కన్నులారగా పల్లె ప్రాంతముల చూడండి :

ప్రొద్దు పొడుపుతో నిద్దురలేచి
దోనెడు చద్దికి దేహీయంటూ
కలిగిన వాళ్ళ యింటి ముంగిటా
కళ్ళాపులు చల్లె హరిజన బాలిక
తన గుడిసె ముంగిటే తన్మయ మందుచు
ముచ్చట గొలిపే ముగ్గులు తీర్చగ-
జడలో తురిమిన మల్లేలూ :
జరీపావడా కుచ్చెళ్ళూ ॥
గలగల గలగల నవ్వి నవీ
నవ్వుచు నిన్నటు చూడమన్నవీ :

చూడండి : అటు చూడండి :
నా కన్నుల కన్నులు కలిపి
కన్నులారగా పల్లె ప్రాంతముల చూడండి :

—శ్రీ పులికంటి కృష్ణారెడ్డి

సిరిసిల్లా సహకార విద్యుత్ సరఫరా సంఘం

—శ్రీ ఎన్. ఎన్. నారాయణరావు

కరీంనగర్ జిల్లాలోని సిరిసిల్లాలో పని చేస్తున్న సహకార విద్యుత్ సరఫరా సంఘం మార్చి 31 నాటికి ఏడు సంవత్సరాలు పూర్తి చేసి పెక్కు విజయాలు సాధించగలిగింది. ప్రాజెక్టు నివేదికలో పేర్కొనబడిన లక్ష్యాలను పూర్తిగా సాధించడమేగాక, నిర్ణయించిన లక్ష్యాలకన్న 11.2% అధికవత్తును సాధించింది.

మినీ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డు

సిరిసిల్లా సహకార విద్యుత్ సరఫరా సంఘం 1970 నవంబరు నుండి పని చేయడం ప్రారంభించింది. ఈ సహకార సంస్థ ద్వారా సిరిసిల్లా తాలూకాలో గ్రామీణ సహకార విద్యుదీకరణ ప్రాజెక్టును అమలు చేశారు. కేంద్రప్రభుత్వం అధ్వర్యం క్రింద క్రొత్తదీపిలోని గ్రామీణ విద్యుదీకరణ సంస్థ ఆరిక సహకారంతో రాష్ట్రప్రభుత్వం హామీతో ఈ ప్రాజెక్టును చేపట్టడం జరిగింది. సిరిసిల్లా తాలూకాకు విద్యుత్ సరఫరా చేయడమే దీని ముఖ్య ఉద్దేశం. ఈ తాలూకాలో ఇది ఒక మినీ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డుకు మల్లె పని చేస్తోంది.

తొలి ప్రాజెక్ట్ నివేదికలో తాలూకా విద్యుదీకరణకై రూ. 295.94 లక్షలు సూచించారు. కాని వస్తువుల ధరలు పెరిగి పోవడం మూలాన రూ. 378.21 లక్షల పెట్టుబడితో రివైజ్డ్ ప్రాజెక్ట్ రిపోర్టును గ్రామీణ విద్యుదీకరణ సంస్థ మంజూరు చేసింది.

ఈ సంఘంలో మొత్తం 19048 మంది సభ్యులు. మొత్తం రూ. 23.50 లక్షల వాటా ధనం వుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర విద్యుత్ బోర్డువద్ద నుండి ఏడు సంవత్సరాల క్రితం విద్యుత్ సరఫరా నిస్తం కొన్నారు. అప్పట్లో సిరిసిల్లా తాలూకాలోని 46 గ్రామాలకు మాత్రమే విద్యుత్ సరఫరా ఉండేది. మొత్తం ట్రాన్స్ ఫార్మర్ల సంఖ్య 109; విద్యుత్ సెక్షన్లు 4720; ఇందులో వ్యవసాయ సర్వీస్ కనెక్షన్లు 2299.

ఆ సమయంలో 196 కి.మీ. 11 కె.వి.లైన్లు; 461 కి.మీ. ఎల్.టి.లైన్లు ఉంటూ 7.6 మెగవాట్ల కనెక్టెడ్ లోడ్ ఉండేది.

సంస్థ కృషివల్ల 1970 నవంబరు నుండి 1977 మార్చి వరకు సిరిసిల్లా తాలూకా మంచి అభివృద్ధి సాధించగలిగింది. 15404 క్రొత్త కనెక్షన్లు, 415 ట్రాన్స్ ఫార్మర్లు నెలకొల్పడం జరిగింది. 603 కి.మీ. 11 కె.వి.లైన్లు; 1600 కి.మీ. ఎల్.టి.లైన్లు ఇన్నా ప్రిస్తుతం 33 మెగవాట్ల కనెక్టెడ్ లోడ్ ను ఈ ప్రాంతంలో అంద చేయగలిగారు.

ప్రస్తుతం సిరిసిల్లా తాలూకాలో 1185 వ్యవసాయ పంపు సెట్లకు విద్యుత్ సరఫరా కనెక్షన్లు అందచేశారు. మొత్తం 20124 కనెక్షన్లు ఉన్నవి. తాలూకాలోని మొత్తం 173 గ్రామాలకు మార్చి 1975 చివరినాటికే విద్యుత్ సరఫరా అందచేసే పని పూర్తిచేశారు.

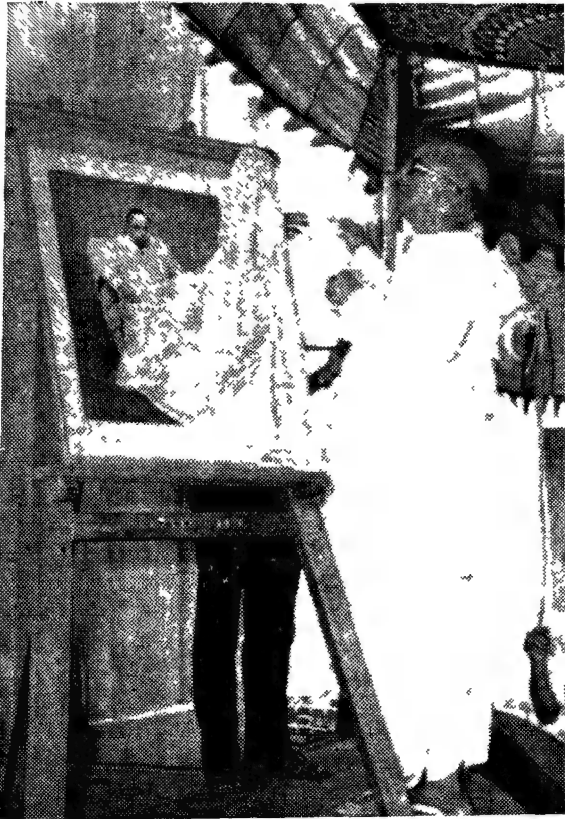
1975-76 లెక్కల ప్రకారం తాలూకాలో తలసరి విద్యుత్ వాడకం 71.2 యూనిట్లు. 1976-77లో 91.90 యూనిట్లు స్థాయికి చేరుకోగలిగింది.

సంస్థ సహాయార్థం తాలూకా ప్రజలు స్వచ్ఛందంగా ముందుకు వచ్చి విద్యుత్ సౌకర్యాలు, స్తంభాలు, తీగలు మున్నగు వాటిని స్పోర్స్ నుండి పనిచేయూ స్థలమువరకు స్వంతభర్తుతో ఎడ్ల బండ్లలో తరలించి, గోతులు త్రవ్వి, తీగలను లాగి, శ్రమదానం

చేశారు. ఈ ముమ్మర ప్రజాసహకార శ్రమదానం విలువ రూ. 15 లక్షలకు మించిందని అంచనా వేశారు.

నిరిసిల్ల సమీపంలోనున్న శాంతినగర్ లో 1976 మే నెలలో సికింద్రాబాద్ కు చెందిన సెయింట్ ప్రాన్సిస్ కళాశాల విద్యార్థినులు అఖిలభారత కేథలిక్ విశ్వవిద్యాలయాల సమాఖ్య, జాతీయ సేవా పథకం సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో పది రోజులపాటు శిబిరం నిర్వహించినప్పుడు ఆ గ్రామంలో విద్యుత్ స్తంభాలు పాతుటకై గోతులు త్రవ్వడం, తీగలు లాగడం మున్నగువాటికై శ్రమదానం చేశారు. వారున్న పది రోజుల్లోనే ఆ గ్రామానికి విద్యుత్ సరఫరాకు పూర్తిరంభోత్సవం జరిగింది. ప్రజల సహకారం సంస్థ పనులకు మరింత మేగాన్ని చేకూర్చగలిగింది. ఈ సంస్థ ఆర్థిక పరిస్థితి కూడా చాలా బాగా ఉంది.

ఈ సంస్థ లైసులపై విద్యుత్ నష్టముకాని ట్రాన్స్ ఫార్మర్స్ ఫేల్యూర్స్ (Failures) కాని అంతగా లేవు, ఇక్కడ ఇదోవిశేషం. లైసులపై విద్యుత్ నష్టమును 29.5% నుండి 22% వరకు తగ్గించడం జరిగింది.

అమలాపురం ఎస్ కె బి ఆర్. కళాశాలకు భూరి విరాళం యిచ్చిన కీ. శే. భానోజీ రామర్స్ చిత్రపటాన్ని ఏప్రిల్ 16 న కళాశాల పాలకవర్గం అధ్యక్షులు శ్రీ నడింపల్లి రామభద్రరాజుగారు కళాశాలలో అవిష్కరించారు.

చదం జరిగింది. అదేవిధంగా ట్రాన్స్ ఫార్మర్లు ఫేల్ అవడం కూడా 8.9% నుండి 2.8% వరకు తగ్గింది. అదనంగా ఆరు సబ్ సేషన్లు నెలకొల్పడం ద్వారానూ, ప్లయింగ్ స్క్వాడ్ చే తరచుగా అకస్మాత్ తనిఖీలు జరుపడం ద్వారానూ, సరఫరా లోపాలను అక్కడికక్కడే అరికట్టడం ద్వారాను విద్యుత్తు నష్టంలో తగ్గుదల కనిపించింది.

ఈ సంస్థ మరోపని కూడా విజయవంతంగా చేపట్టింది. అది కొడుమంజుగ్రామంలో సామూహిక గోబర్ గ్యాస్ ప్లాంట్ నిర్మాణం. ఈ ప్రయోగాత్మక గోబర్ గ్యాస్ ప్లాంట్ ను కౌన్సిల్ ఆఫ్ సైంటిఫిక్ అండ్ ఇండస్ట్రియల్ రీసర్చ్ వారి సాంకేతిక సహకారంతోనూ గ్రామీణ విద్యుదీకరణ సంస్థవారి ఆర్థిక సహాయంతోనూ చేపట్టారు. దీని నిర్మాణానికి లక్ష రూపాయలు వ్యయమౌతుందని అంచనా. ఇది పూర్తి అయితే కొడుమంజుగ్రామంలోని 80 కుటుంబాలకు వంటకవసరమున్న గ్యాస్ లభించుటయేకాక, వారి పొలాలకు బలమైన ఎరువుకూడా లభ్యంకాగలదు. ఈ ప్లాంట్ నిర్మాణం చివరి దశలో ఉంది.

ఈ సంస్థ సరఫరాచేసే విద్యుచ్ఛక్తి 85% వ్యవసాయ పంపు నెట్ కే వినియోగిస్తున్నారు. ఇతర రంగాల్లో ముఖ్యంగా పరిశ్రమల్లో దీని వాడకం ఈ ప్రాంతంలో అంతగా లేదు. నిరిసిల్ల తాలూకాలో ఇప్పుడు ప్రతి గ్రామంలోనూ విద్యుత్ సరఫరా ఉంది. స్థానిక ముడిపదార్థాలను పయోగించిగాని, వ్యవసాయ ప్రాతిపదికపై గాని పెద్ద పెట్టున పరిశ్రమల స్థాపనను ఆలోచనలు జరపడం అవసరం. ఈ తాలూకాకు ఉజ్వల భవిష్యత్తున్నదనడంలో సందేహం లేదు.

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ ఎం.ఆర్ అప్పారావు ఏప్రిల్ 16 న అమలాపురం ఎస్ కె బి ఆర్ కళాశాలలో ప్రముఖ కవి శ్రీ వక్కలంక లక్ష్మీవతిరావు రచించిన "పారిజాతము" నవలను స్వీకరిస్తున్న దృశ్యం.

మమభారతము

కవిగంతుల లక్ష్మణాశ్రమి

అ ర ణ్య ప ర్వం

107

జనమేజయా : యిట్లు అనేక విధముల వాపోవుచు ద్రౌపది భీమునితో మొరపెట్టుకొనుచు మరల నిట్లనెను.

“ భీమసేనా! ఇప్పుడు నేను నీకు చెప్పబోవు నా దుఃఖ వాగ్గ యింకను ఘోరమైనది. అట్టి విషయము చెప్పి నీ మనస్సుకు కషము కలిగించుచున్నానని నాపై దోషము మోపకుము. దుఃఖముచే బాధపడుచు నేను అది యంతయు నీకు తెల్పుచున్నాను. నీకు సర్వదా అనర్థమైన వంటపని చేయుచున్నావు అది చాల నీచము నీవు ‘బల్లవ’ జాతిలో వుట్టిన వాడవని చెప్పికొనుట ఎవరికి శోకము కలిగించదు? నీవంటి వీరునికి సేవకత్వము వచ్చుటకంటె దుఃఖకరమైనది మరియేముందును? వంట సిద్ధమైన తరువాత నీవు విరాటరాజు వద్దకు పోయి ‘మహారాజా! బల్లవుడు వంటవాడు మిమ్ము భోజనమునకు పిలుచుచున్నాడు’ అని నీవు చెప్పు నప్పుడు నా మనస్సు అతి దుఃఖితమగుచుండును. విరాటరాజు నిన్ను గడుములతో పోరాడజేయుచున్నప్పుడు అంతఃపుర స్త్రీలు నవ్వుచుండగా జూచి నా మనస్సు వ్యాకులమగుచుండును సుదేష్ట యోగ్యుడైన శార్దూలములతోను, సింహములతోను నీవు పోరాడు చున్నప్పుడు, చాల బాధపడుచుండును.

నన్ను చూచి సుదేష్టతనచాసీ జనముతో “నైరంధ్రి, బల్లవుడు, పూర్వము యుధిష్ఠిరునివద్ద ఒక చోట ఉండిన కారణముచేత కలిగిన స్నేహమువలన, మృగములతో యుద్ధముచేయుచున్న యా వంటల వానిని చూచి మనస్సులో మాటిమాటికి ఈమె దుఃఖించుచుండెను. ఈ నైరంధ్రియు అదమైనదే, బల్లవుడు సుందరుడే. స్త్రీల చిర్రము తెలిసికొనుట కరిగనము. ఈ యిరువురకు ఈడు జోడు జాగున్నదనుకొనెదను ఈ వంటవానికి సింహగజాదులతో పోరాడ వలసివచ్చినపుడు ఈమె అత్యంత దీనురాలై దుఃఖపూర్వకముగా మాటాడుచుండెను ఈ రాజగృహమునందు వీరిరువురూ ఒకేసారి వచ్చి కొలువులో చేరినారు కాబట్టి నా ఊహ దృఢమగుచున్నది ” అని చెప్పి నన్ను సర్వదా గర్హించుచుండెను నీకును నాకును సంబంధమున్నట్లు శంకించి నన్ను కోపించుచుండెను

“నాథా! భీమ పరాక్రమముగల నీవు సరకతుల్యమైన యీ కష్టములనుభవించుచుండగా చూచి యుధిష్ఠిరుడును శోకించుచుండెను. మీ యిరువురనుచూచి నేను శోకమగ్నురాలనగుచుండును. నాకు జీవించుటకు యిచ్చ లేదు. ఏ వీరుడు దేవ మన్యు లోకములలో ఏకరథుడై అనమాన విజయమును సాధించెనో అట్టి అర్జునుడు నేడు విరాట కన్యలకు నాట్యాచార్యుడుగా నున్నాడు. అతడు సామాన్య వీరుడా? ఖండవ దహనము చేయించి అగ్ని దేవుని తృప్తిపరచెను. ఇప్పుడు అంతఃపురమునందు వడి నూతి లోని అగ్నివలె తేజోహీనుడయి మ్రగ్గుచున్నాడు. ఎవరిని చూచి శత్రువులు భయపడుచుందురో ఆ ధనంజయుడు లోకులకు అసహ్య కరమైన వేషములోనున్నాడు. ధనుస్సు నారి లాగుటచేత ఏర్పడిన క్షణములతో ప్రకాశించుచు గడియ మ్రానులవలె బలిష్ఠములుగానున్న అర్జునుని బాహువులు శంఖముల గాజులతో నిండియుండుటజూచి దుఃఖమగుచున్నది. ఎవని ధనుష్షంకార ధ్వని విని శత్రువులు వణుకుచుందురో అట్టి విజయుని గీత ధ్వని విని యిప్పుడు స్త్రీలు వివోదించుచున్నారు. ఎవని శిరస్సుపైన సూర్యునివంటి కిరీటము శోభిలుచుండెనో అట్టి కిరీటి యిప్పుడు జడ వేసికొని వికార వేషములో నున్నాడు భయంకర ధనుర్ధారియైన అర్జునుని యిప్పుడు కన్యకలు జాటి యుడగాచూచి నా మనస్సు విషణ్ణమగుచున్నది ఏ వీరునకు సమస్త దివ్యాత్ములు అలంకారములై యుండునో ఎవడు సర్వ విద్యలకు ఆధారభూతుడో అతడిప్పుడు పేడిరూపములో కుండలములు ధరించియున్నాడు పొగిన సముద్రము తీరమును లంఘించజాలనట్లే, యే వీరుని అనమాన పరాక్రమశాలురు గూడ ఆక్రమించుటకు ముందుకు రాజాలకుండిరో అట్టి అర్జునుడిప్పుడు విరాట రాజు కన్యలకు నృత్యమును నేర్పుచు ప్రచ్ఛన్న వేషములోను డికన్యలకు పరివారకుడుగా నుండుటనుజూచి నా మనస్సు బాధపడుచున్నది.

“ఎవని రథమోషచేత సమస్త భూమండలము కలపి చెనో, ఎవడు పుట్టినప్పుడు కుంతీదేవి దుఃఖము నశించెనో అట్టి నీ తమ్ముడు అర్జునుని దుగ్గతికి శోకించుచున్నాను. అతడు స్త్రీ జనోచి

తాభరణములు ధరించియుండగా జూచి నా హృదయము దుఃఖితమగుచుండును. అనేక దివ్యాత్ముల సంపదగలవాడై, నివాత కవచ కాలకేయాది రాక్షసులను సంహరించినవాడిపు డంతఃపురమునందు షడగుపడియుండుటజూచి చాలా విచారపడుచున్నాను. గొప్ప కోడై గోళాలలో బుద్ధింపబడినట్లు కన్యాంతఃపురములో శ్రీ వేషమున నున్నాడే కొడుకులు యిట్లు దురవస్థపాలె నారని తెలిసినచో కుంతిదేవి యెట్లు దుఃఖించునో కదా !

“భీమసేనా ! గోవులలో గోపాలుని వేషములో తిరుగుచున్న సహదేవునిచూచి నా శరీరము నెత్తురు యెండిపోయి పీలగానగును. అతని అవస్థలనుకొనుచున్న నాకు నిద్ర పట్టదు. ఇక సుఖ మెక్కడిది ? సహదేవుడు చేసిన పాపమేమి ? ఎందులకీ దురవస్థకు లోనైనాడు. రక్తవత్తములను ధరించి బానిసవలె చేతులు కట్టుకొని విరాటరాజువద్ద అతడు మాట్లాడుటచూచి, నాకు జ్వరము వచ్చినట్లు వేడి యెక్కినను. పూజ్యారాజైన కుంతిదేవి సర్వదా నావద్ద సహదేవుని విషయమై ప్రస్తావించుచు, అతడు శీలవంతుడు, వత్సవర్తనుడు, అని మెచ్చుకొనుచుండెను. మనము అరణ్యవాసమునకు బయలుదేరినప్పుడు కుంతిదేవి సహదేవుని అలింగనము చేసికొని యెచ్చుచు నాతో నిట్లనెను. ‘ద్రౌపది ! సహదేవుడు లక్ష్మణుడు, మధుర భాషణుడు, ధార్మికుడు, నాకు అత్యంత ప్రియుడు, అన్నలకు పరమ భక్తుడు, కష్టము సహించజాలడు, అడవిలో నడచు నప్పు డతనిచేయ పట్టుకొని తీసుకొనిపోము. స్వయముగా నీవు భోజనము తినిపించుము’. భీమసేనా ! ఆమెమాటలు నాకు యిప్పటికీ జ్ఞప్తియందున్నవి. అట్టి సుకుమారుడు ఇప్పుడు గోసేవలో తత్పరుడై రాత్రివేళల దూడల చర్మముపైన శయనించుచుండుట చూచుచు ఎట్లు జీవించి యుండగలను ?

‘ఎవడు రూపము, శస్త్రాస్త్ర సంపద—బుద్ధి కౌశలము ఈ మూడింటిచేత సర్వదా పరిపూర్ణుడో అట్టి నకులుడు నేడు విరాట రాజుకడ అశ్వసేవా కార్యమునందున్నాడు. కాల విపర్యాసము చూడుము. ‘దామగ్రంథి’ యను పేరుతో నున్న యా వీరుడిప్పుడు విరాటరాజు సమక్షము నందు అశ్వములకు శిక్షణము నిచ్చుచున్నాడు. విరాటునికడ వినయముతో గుర్రములను చూపించుచున్న నకులుని చూచి చాల బాధపడుచుండును. ఇక నాకు సుఖమెక్కడిది ? యధిపతిని మూలముగా అనేక దుఃఖము లనుభవించుచున్నాను. కుంతిపుత్రా ? ఇంతకన్న పెద్దదుఃఖమేమనగా, మీరు బ్రతికి యుండగానే నాకు వివిధములైన దుఃఖములు కలిగినవి. అవి నాశరీరమును కుష్కింప చేయుచున్నవి. ఇంతకన్న వేరు దుఃఖమేమిన్నది ?’ ఇట్లు చెప్పి ద్రౌపది తనకు కలిగిన యితర దుఃఖములను గూడా నిట్లు చెప్పబోడగెను.

‘భీమసేనా ! నేను సైరంద్రిగా నుండి సుదేష్టకు ప్రతిదినము స్నాన సామగ్రిని నిర్దముచేసి యిచ్చుచుండును. ఈ దుర్గతి నాకు జూడములో ధూర్తుడైన మీయన్నవలన కలిగినది. ఇట్టి దురవస్థను సహించుచు నేను దాని అంతమునకై యెదిరి చూచుచుండును. ఎందుకనగా, ప్రతి దుఃఖమునకు అంతముండును గదా ! మనుష్యులకు ధనాగమము, జయాపజయములు అనిత్యముగదా యని తలచుచు నా భర్తల అభ్యుదయమునకై యెదిరి చూచుచున్నాను.

అర్థములు, దుఃఖములు చక్రమువలె తిరుగుచుండును. పురుషుని అపజయమునకు ఏది హేతువో, అదియే అతని భయమునకు గూడ హేతువగునని ప్రతీక్షించుచున్నాను. ఈ దుఃఖముల తాకిడి చేత భీమసేనా, నేను మృతప్రాయురాలనుగా నుండుటను నీవు గమనించుటలేదా ?

“పురుషుడు లోకములో, ఒకప్పుడు దానము చేసినవాడే యాచించు దుర్గతికి లోనగును. అనేకులను చంపినవాడే ఒకప్పుడు తాను చంపబడును. ఇతరులను క్రింద పడగొట్టినవాడే ఒకప్పుడు ఇతరుల చేత పడగొట్ట బడును” అని నేను వినినాను. కాబట్టి దైవమునకు దుష్కర కార్యమేదియు లేదు. దైవ విధిని లంఘించుట అసంభవము. కనుక, దైవ విధికి ప్రాధాన్యము నిచ్చు శాస్త్ర వాక్యములు విశ్వసించి నడచెదను. పూర్వము జలము నిండుగా ఉండి యెండిపోయిన చోటికే తిరిగి జలము చేరుచుండుట చూచుచున్నాము గదా ! నీతి పూర్వకముగా రక్షింపబడిన వస్తువును గూడ, దైవము ప్రతికూల మైనప్పుడు, ఆ దైవమే నశింప జేయును. అందుచేత విజ్ఞుడు, దైవమును అనుకూల పరచుకొనుటకు ప్రయత్నించవలెను. ఈ మాటలు చెప్పుటచేత యిప్పుడు ప్రయోజన మేమి ? అని నీవు అడుగవచ్చును. దానికి బదులు చెప్పెదను వినుము.

“ద్రుపదరాజ పుత్రి, పాండివుల పట్లపు దేవియు నైన నేను యిట్టి దురవస్థ పాలైనాను. ఈ కష్టమునందు నేను గాబట్టి జీవించియున్నాను. మరి యొకతె జీవించ గోరునా.

భీమసేనా ! నాకు గలిగిన యీ క్లేశము, సమస్త కౌరవులకు, పాండవులకు, పాండవులకు అవమానకరము గదా ? సోదరులు, అత్తమామలు, పుత్రులు, మొదలైన పరివారము గలిగి అన్ని అభ్యుదయములను పొందిన శ్రీ, నేను దప్ప మరి యెవతె యింత దుఃఖముననుభవించును ? నేను బాల్యమునందు దైవము నెడల తప్పక అవధానమేదో చేసియుండును. దాని చేతనే ఈ కష్టములు అనుభవించు చున్నాను.

“చూడుము నా శరీరకాంతి ఎట్లు తగ్గిపోయి ఎట్లు పీలగా అయి పోయినదో. ఈ దుర్గతి నాకు వసవాస సమయము నందు గూడ కలుగ లేదు. నేను పూర్వము అనుభవించిన సుఖమును నీ వెరు గుదువుగదా ? అట్టి నేను ఇప్పుడు దానీత్యమును పొంది శాంతి లేక బాధ పడుచున్నాను. ఇది దైవలీలగా నేను భావించుచున్నాను. లేకున్నచునూ సమర్థుడైన అర్జునుడు గూడ నిపురు గప్పిన నిప్పు వలె నున్నాడు. ప్రాణులగతి శైలినికొనుటకు శక్యము గాదు. మీకు గలిగిన యీయవమానమును చూచి యీ నిశ్చయమునకు వచ్చినాను. ఇంద్ర సమానులైన మీరు ఏ నాముఖమును గొప్పగా చూచుచుంటేరో అట్టి నేను ఇప్పుడు నాకంటె నీచురాండ్ర ముఖమును దైన్యముతో చూడవలసిన దుర్గతి పట్టినది. పాండవోత్తమా ! మీరు బ్రతికి యుండగా నాకీ అనర్హమైన గతి పట్టినది. ఎంతటి కాలవిపర్యయ మిది ? ఏ నాకు చతుస్సముద్ర ముద్రితమైన సమస్త భూమండలము వశవర్తి యైయుండెనో అట్టి నేను నేడు, సుదేష్టకు భయపడుచు ఆమెకు వశవర్తి నియై యున్నాను.

(తరువాయి 45వ పేజీలో)

పంచాయతీ కార్యాలయం

మొట్టవల్లి

—శ్రీ ఎం. నిజాముద్దీన్

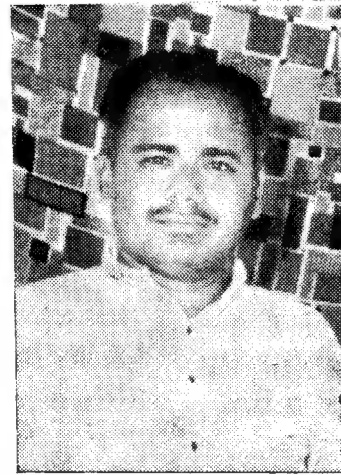
కరీంనగర్ జిల్లా హుజూరాబాద్ తాలూకా భీమదేవర పల్లి సమితిలోని 'మొట్టవల్లి' గ్రామం జిల్లాలో ఉత్తమ గ్రామ పంచాయతీగా ఎంపిక అయింది. ఈ వల్లె ప్రజలు వరస్పర సహకార భావంతో కలిసి కట్టుగా వుండడమేగాక, రాజకీయ ప్రమేయాలకు దూరంగా వుండడం వల్ల గ్రామాభివృద్ధి కొట్టవచ్చినట్టు కనబడు తున్నది.

గ్రామ మొత్తం జనాభా నాలుగువేలు. 748 కుటుంబాలున్నాయి. 508 మంది పెద్దాయలు కులాల వారున్నారు. 1954 సంవత్సరంలో నాల్గవ తరగతి వరకు బోధించబడు పాఠశాల క్రమేణా ఉన్నత పాఠశాలగా రూపొందింది. విద్యార్థులసంఖ్య 310. ఇందులో 110 మంది హరిజన బాలబాలికలు చదువుకుంటున్నారు. విద్యావంతుల సంఖ్య ఏడొందలు. ఆక్షరాస్యతను పెంచే కార్యక్రమంలో భాగంగా 60 మంది వయోజనులకై ఒక రాత్రి పాఠశాలను ఏర్పాటు చేశారు. హైస్కూలులో తరగతి గదులకొరతను తీర్చుటకు 12 వేల రూ॥ విరాళాలు సేకరించి నాలుగదులు నిర్మించారు. యాభైమంది యువజనులు కలిసి "లాల్ బహదూర్ యువజన సంఘం" నెల కొల్పారు. వీరుసాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో పాటు, గ్రామీణ, జిల్లా, తాలూకా, రాష్ట్రస్థాయి క్రీడోత్సవాలలో పాల్గొని బహుమతులు గెలుచుకున్నారు. ఒక వతనాలయాన్ని స్థాపించుకున్నారు.

25 మంది సభ్యురాండ్రతో మహిళామండలిలో స్త్రీలకు కుట్టు, అల్లిక, ఎంబ్రాయిడరీ పనులలో శిక్షణ లభిస్తోంది.

గ్రామస్థులు విశాల పరపతి సంఘాన్నొకదాన్ని 1962 లో స్థాపించారు. సభ్యుల సంఖ్య 320. వ్యవసాయదారులు తమ ఆవస

రానికి బుజాలు తీసుకుంటున్నారు. నకాలంలో చెల్లించడంలో ఈ పల్లెవాసులు ఎప్పుడూ వెనకాడరు. ఈ సంవత్సరం ఎనిమిది లక్షల రూపాయలు రుణం పంపిణీ చేశారు.

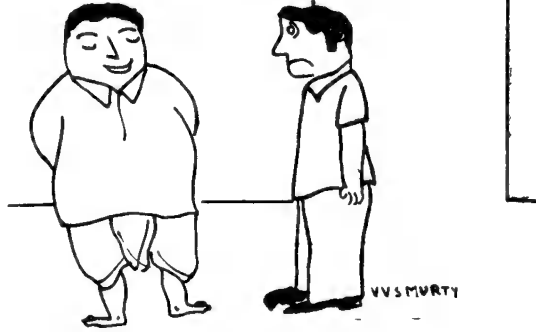

సర్వన్

శ్రీ తుమ్మల శ్రీరాంరెడ్డి

160 మంది చేనేత కార్మికులు, 300 స్త్రీలతో ఒకఖాదీ సహకార సంస్థను ఏర్పాటు చేసుకుని, ముతక ఖద్దరు, దోవతులు, నవారు, చీరెలు, జంపఖానాలు, తయారు చేస్తున్నారు. ఇటీవలే 2 కి.మీ మట్టిరోడ్డును గ్రామవాసులు శ్రమదానంతో వేశారు. దీనివిలువ కడితే ముప్పది ఐదువేల రూపాయలు ఖర్చు అయ్యేది.

నా పాపానికి పాల
కంటే నీళ్లు చాలా ముఖ్యం!!

యువకులైన గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీ టి. శ్రీరాంరెడ్డి మార్గదర్శకత్వంలో “మెట్టుపల్లి” ఆదర్శమైన గ్రామ, పంచాయతీగా ప్రశంస లందుకుంటున్నది. ఈ సంవత్సరం పన్నులు నూరు శాతం వసూలు చేయబడినవి. ఇరువది ఒక్కవేల రూ॥ లతో నూతన పంచాయతీ భవన నిర్మాణం చేశారు. ప్రభుత్వ నిధులతో 4 సామూహిక బావులు, పంచాయతీ నిధులతో 2 బావులు, హరిజన వాడలో 2 మంచి నీటి బావులు రక్షిత మంచి

నీటి పథకం క్రింద త్రవ్వించారు. ప్రజావిరాళాలతో మెట్టుపల్లి ఎరుకలగూడెం మధ్యన మట్టి రోడ్డు కల్వర్టులు నిర్మించారు. రూ॥ 6 వేల సమితి నిధులతో హరిజనవాడ రహదారిని మరమ్మత్తు చేయుటకు సంకల్పించారు. హరిజన విద్యార్థుల వసతి గృహనిర్మాణానికి పశువుల ఆస్పత్రికిగాను రెండు ఎకరాల భూమిని శ్రీయుతులు జగన్మోహన్ రెడ్డి, వి. మొగిలయ్య, రాజమౌళి దానంగా యిచ్చారు. నాల్గవేల రూపాయలతో సామూహిక ఆరు బయలు సభాస్థలాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. 90 మంది బలహీనవర్గాల వారికి ఎక్సాల పట్టాలుయిచ్చారు. 83 మంది హరిజనులకు యిళ్ళ స్థలాలు పంపిణీ చేశారు

గ్రామం మొత్తం మీద 1454 ఎకరాల భూమి సాగుచేయబడుతున్నది. 478 మంది రైతులు అధికదిగుబడి నిచ్చే పరివంగడాలను వాడి అధికీకృతులను పొందుతున్నారు. ఈ పూర్తి 950 బావులుండగా వాటికి విద్యుత్ మోటార్లు, ఆయిల్ యింజన్లు అమర్చబడినవి.

ప్రగతి పథంలో పయనిస్తున్న ఈ గ్రామమును ఏ వాణిజ్య బ్యాంకు అయినా దత్తత తీసుకున్న పక్షంలో గ్రామం సమగ్రాభివృద్ధితో బాటు పూజ్య బాపూజీ కలలుగన్న గ్రామ స్వరాజ్యం ఏర్పడగలదని ఆశిద్దాం.

ఈ సంచికలో రచయితలు

శ్రీ యుతులు

జానమద్ది సానుమచ్చాత్రి, 1/508, గాంధీనగరం, కడప. ‘పున్యమి’ శ్రీయన్. యస్. ప్రకాశరావు, సోమేశ్వర అగ్రహారం, పాలకొల్లు; పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా.

‘సుచంద్ర’ శ్రీ యస్. చంద్ర శేఖర శాస్త్రి, తెలుగు శాఖాధి పతులు యస్. యస్. ఆర్. జె. కళాశాల, ఖమ్మం-3

యమ్. నిజాముద్దీన్, ‘ఆంధ్రజ్యోతి’ విలేఖరి, కరీంనగర్. బలివాడ రామకృష్ణారావు, జెట్టివారి వీధి, పాలకొండ, శ్రీ కాకుళం జిల్లా.

కళిక్రొట ప్రభాకర్ దేవ్, 8-4-32; బ్రంకు రోడ్డు; శ్రీ కాకుళం. పరిపాటి వేణుగోపాల్, తీర్థం, పలమనేరు తాలూకా, చిత్తూరు జిల్లా. శ్రీమతి కె. రామలక్ష్మి 1. శివప్రకాశ మొదలి వీధి, మద్రాసు-17

నెల్లూరి మాణిక్యరావు, అరవింద సాంఘిక సేవాసంఘము, హైదరాబాద్.

పులికంటి కృష్ణారెడ్డి; ఎడిటరు; ‘కామధేను’ : 88, జి.కార్ స్ట్రీట్; తిరుపతి.

కొడమంచిలి హెన్రీ, టి.పి.ఆర్.ఓ., చిత్తూరు.

ఎం. గోవిందయ్య, టి.పి.ఆర్.ఓ., ఉదయగిరి ఖమ్మంజిల్లా

డి. వి. ఎన్. అప్పారావు, టి.పి.ఆర్.ఓ. సత్తుపల్లి, ఖమ్మంజిల్లా.

ఎన్ ఎస్. నారాయణరావు, టి.పి.ఆర్.ఓ., సంగారెడ్డి, మెదక్ జిల్లా.

బి.ఎన్. మూర్తి, ఎడిటర్, “యోజన,” చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్.

మల్లది సత్తిరెడ్డి, రాష్ట్ర సమాచార కేంద్రం, విజయవాడ.

బి. బాలయ్య, టి.పి.ఆర్.ఓ. వెంకటాపురం, ఖమ్మంజిల్లా.

“మంజుశ్రీ,” తెలుగు అకాడమీ, హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్.

విహరి, శాలివాహన, శ్రీజె.యస్. మూర్తి; 28/289, అరవ గూడెం, మచిలీపట్నం

కప్పగంతుల లక్ష్మణశాస్త్రి, 89, ఆదర్శనగర్, హైదరాబాద్-1

శ్రీమతి సి అనందరామం, 28సి, మారేడు పల్లి, సికిందరాబాద్

కామరాజుగడ్డ రామచంద్రరావు, పి. జె. 47, పంజగుట్ట హైదరాబాద్

పులిచర్ల సాంబశివరావు, 17వ లైను, అరెడల్ పేట, గుంటూరు, ఉన్నవ మదనమోహనరావు 8-3-874/1, నారాయణ గూడ, హైదరాబాద్.

సిద్ధాని నాగభూషణం ఎ. పి. ఆర్. ఓ., సమాచార శాఖ, హైదరాబాద్

ఆహార కల్పి నిరోధక చట్టం

—శ్రీ కామరాజుగడ్డ రామచంద్రరావు

(గతసంచిక తరువాయి)

పెద్ద పెద్ద నేరాల సంగతి పైన చెప్పకొన్నాం. వాటి విషయంలో నేరప్రక్రియా స్ఫూతిలో ఉన్న నిబంధనల ప్రకారం న్యాయస్థానాలు విచారణ జరిపి, పాక్ష్యం నందర్నం రికార్డు చేసుకొని సజ్జకారుల వాగ్దావాలు విని తీర్పులు వ్రాసి నిర్ణయం చెయ్యాలి.

కాని చిన్న చిన్న నేరాలు శతభా ఎప్పటికప్పుడు వస్తూ ఉంటవి. వాటిని ఒక సంక్షిప్త విచారణ చేసి నిర్ణయం చేయవచ్చు. అందులో నడపాల్సిన ప్రక్రియలో పెద్ద రికార్డు ఉండదు. చాలా తక్కువ రికార్డు ఉంటుంది. వస్తున్న కేసులో ఎలాగో అలాటి ప్రక్రియను అనుసరిస్తారు. ఆ రికార్డు ఇంచుమించు ఒకే ప్రరూపంలో ఒకే కాగితం వుండచ్చు. దానిలో కేసు నంబరు, నేరంచేసిన తేదీ, పిర్యాది పేరు, అపరాధి పేరు, చేశాడని చెప్పిన అపరాధము, అందులో ఇమిడివున్న వస్తువుల విలువ, అపరాధి చేసే వాదములు ఏమి అనే విషయం వ్రాస్తారు. ఆ మీదట పాక్ష్యం వల్ల మేజిస్ట్రేటునకు తోచిన నిశ్చయం అందుమీద విధించిన శిక్ష, ఏనాడు ఈ కార్యక్రమం పూర్తి అయిందో ఆ తేదీ, ఇవన్నీ ఆ కాగితంలో వ్రాసి ఉంటవి. ఇంతే రికార్డు. ఎక్కువ కాలం ఆలస్యం కాకుండా చకాపికి కోర్టు పని తేలిపోతుంది.

అయితే ఈ ప్రక్రియ ప్రకారం చేసిన కేసుల్లో ఒక సంవత్సరం మించిన శిక్ష విధించటానికి వీలేదు.

ఈ కేసులను విచారించే అధికారం 1 క్లాసు మెజిస్ట్రేటుకూ, మెట్రోపాలిటన్ మెజిస్ట్రేటుకు మాత్రమే ఉంటుంది.

‘వారంటీ’ ఇవ్వనందుకు, ఎవరిదగ్గరనుంచి సరకు తనకు వచ్చిందో చెప్పక పోయినందుకు చేయబడిన నేర విషయంలో ఏలాటి మంజూరీ లేకుండానే కోర్టులో అభియోగం తేవచ్చు. ఇంకా ఎవరైనా వ్యక్తి 12వ సెక్షను క్రింద, వస్తువును కొని, దానిని ఎవరి దగ్గరయితే కొన్నాడో అతడి సమక్షంలోనే తాను వదిలి ఉన్న దగ్గరకు పరిశీలనకు దానిని పంపుతున్నట్లు నోటీసు నిచ్చి అలా పంపి, నివేదిక వచ్చినమీదట దాని ఆధారంగా అభియోగం తెచ్చేటప్పుడు ఎలాంటి నేర విషయంలోనైనా ప్రత్యేక మంజూరీ యేమీ అక్కర్లేదు.

మిగతా సందర్భాల్లో మాత్రం కేంద్ర ప్రభుత్వం యొక్క లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యొక్క మంజూరు పొంది మరీ అభియోగం కోర్టులో దాఖలు చెయ్యాలి.

కోర్టువారు అవునరమైతే ఆ ఆహారాన్ని ఉత్పత్తి చేసిన ఉత్పత్తిదారునూ, లేదా అపరాధికి అమ్మిన వానిని కూడా ఆ కార్యకలాపాలలో పక్షకారుగా చేర్చి సమాధానం చెప్పవలసిందని అనవచ్చు.

నేరప్రక్రియా స్ఫూతిలో 1 క్లాసు మెజిస్ట్రేటుకు రెండు సంవత్సరాల కారాగారవాసం కంటే ఎక్కువ శిక్ష విధించటానికి అవకాశం లేక పోయినా సరే ఈ చట్ట నేర విషయంలో మాత్రం 6 సంవత్సరాల వరకూ కారాగారవాస శిక్ష విధించ వచ్చునని శాసించారు.

కంపెనీలు అపరాధం చేస్తే ఎలా ?

కంపెనీ ఇలాంటి అపరాధాలు చేసినప్పుడు ఆ వ్యవహారాలలో ప్రయేయము కలిగి బాధ్యతను వహించే ప్రతి ఒక్కడికీ కూడా శిక్ష వడే అవకాశం ఉంది. కాని అందరికీ ఇలాటి చీకాకు తెప్పించటం కంటే కంపెనీలకు మరొక అవకాశం ఇవ్వటం మంచిదని 17 (2)వ సెక్షనులో ఒక్కొక్క కంపెనీ ఒక్కొక్క వ్యక్తిని వాళ్ల వాళ్ల డైరెక్టర్ల నుంచి గాని, మేనేజర్ల నుంచిగాని, ఈ ఆహార సంబంధమైన అపరాధాలు జరగకుండా చూచే బాధ్యత నిచ్చి నియమించి అతడి సమ్మతి కలిగిన అతడి జాబితో సహా రికార్డు చేసి ఉంచటానికి యేర్పాటు చేశారు. ఒక కంపెనీకి ఎక్కువ శాఖలున్నట్లయితే ఒక్కొక్క శాఖకు ఒక్కొక్కడిని ఇందుకుగాను నియమించవచ్చును. అప్పుడు అతడొక్కడే ఈ నేరాల విషయంలో బాధ్యుడై ఉంటాడు. మళ్ళీ ఆ ఉత్తరువు ఉపసంహారం చేసి ఇంకొకడిని వేసేవరకు ఇదీ పరిస్థితి.

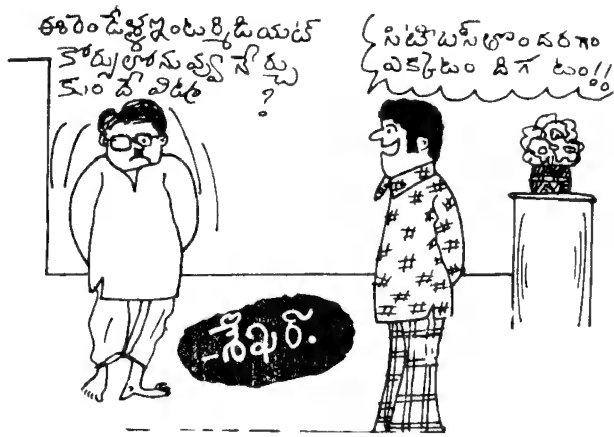
అతడి నియామకం అలా ఉన్నా అతడితోపాటు కంపెనీ అధికారుల్లో ఇంకెవరైనా ఈ నేరం చేయటంలో పాల్గొని ఉన్నట్లయితే వాళ్ల కూ శిక్ష తప్పదు. ఎవరెవరి మనస్థితుల్లో గల పరిస్థితిని బట్టి వారి వారికి ఉంటుందనే విషయం మరిచిపోకూడదు.

ఏ ఆహార పదార్థ విషయంలో ఈ నేరాలు జరిగినాయో ఆ ఆహార పదార్థం ప్రభుత్వ పరం చేస్తారు. ప్రభుత్వం వాటిని అధిహరణ చేస్తారు అని అర్థం. వారు ఆ చెడు పదార్థాన్ని బాగు చేయటానికి పీలయితే చేస్తారు. లేకపోతే నాశనం చేస్తారు అలాగాక అది బాగుచేయటానికిగాను, అది ఎవరి దగ్గరనుంచి వట్టుకొన్నారో అతడి దగ్గర హామీ వున్నకొని అతడికి ఇవ్వటం కూడా సంభవం.

కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా, తమకు చెందినట్టి విషయాల్లో ఈ చట్టం క్రింద నియమాలు చేయవచ్చు.

కల్పి సంగతి తెలీదని తప్పించు కోటానికి పీల్లేదు

ఒక కల్పి ఆహారాన్ని అమ్మిన మీదట, తగిన ముద్రతో ఉన్న ఆహారాన్ని అమ్మిన మీదట, అది అలా కల్పిదనిగాని తగిన ముద్రతో ఉన్నదని గాని తనకు తెలీదనే వాదాన్ని అపరాధి చేయటానికి కోర్టు అనుమతించదు.

మరి నిజంగా తెలీదుగదా ఇదేం న్యాయం అనచ్చు ఇందులో ఒక విశేషమైన పరమార్థమున్నది. ఈ మాత్రపు వాదం ఎవరైనా ప్రవేశపెట్టేదే అతడికి తెలుసును అనే సంగతి కేసు పెట్టినవారు రుజువు చేస్తే తప్ప-ఆ వాదం పెట్టి ఎవరైనా తప్పించుకొని పోయే అవకాశం ఎంతో వుంది దానివల్ల అవరాధి తెలికగా తప్పించుకొనటం, శాసనోద్దేశం వ్యర్థమై సమాజానికి హాని వాటిల్లటం తద్యం. “నాకు తెలీదు” అనే విషయార్థాన్ని రుజువు చేయటం అనే ప్రసక్తి లేదు గదా! నాకు ఫలాని విషయం తెలుసు అనే విషయార్థాన్నే రుజువు చేయటమంటూ ఉంటుంది నాకు తెలీదనే మాట చెప్పే వాలు. ఈ వీలు దుర్మార్గంగా నడిచే వారికి ఇవ్వటం సమాజానికి హాని కలిగించటమే. అందుకని ఈ వాదం అపరాధికి లేదన్నారు. వ్యక్తి రక్షణ ఒక ప్రక్క, సమాజ రక్షణ ఇంకో ప్రక్క ఉన్నప్పుడు సమాజ రక్షణకే ప్రాధాన్యమివ్వాలనే సూత్రం సంస్కరణీయం.

నిరపరాధుల రక్షణ

కాని, అమ్మకందారు తను అమ్మిన ఆ ఆహార పదార్థం ఫలాని వాని దగ్గర కొని తెచ్చినట్లు చెప్పి, ఒకవేళ అది లై సెన్సు దారు వద్దనే కొనవలసి ఉన్నట్లయితే ఆలాంటి వాడి దగ్గరనే తాను కొన్నట్లు రుజువు చేసి, పైగా అలా తెచ్చిన పదార్థం తగిన విధంగా తన ఆధీనంలో జాగ్రత్తతో ఉంచి ఏ స్థితిలో అది తన వద్దకు ఆ స్థితిలోనే తాను అమ్మినాడు అని రుజువు చేసినట్లయితే, అప్పుడు అతడు కల్లీ ఆహారం అమ్మిన నేరాన్ని గాని తగని ముద్రతో గల ఆహార వస్తువును అమ్మిన నేరాన్ని గాని చేసిన వాడుగా భావించరాదు అని 19 వ సెక్షన్ లో ఉన్నది.

అలాగే, కంపెనీపై దాఖలు చేయబడిన కేసుల్లో, అపరాధిగా నింద మోపబడ్డ వ్యక్తి తాను నేరములు జరగకుండా ఎంతో జాగ్రత్తతో మనుషులు తున్నట్లున్నూ ఈ జరిగిందని చెప్పబడ్డ నేరం జరుగుతున్నట్లే తనకు తెలీదని చెప్పి రుజువు చేసినట్లయితే అతడు శిక్షకు పాత్రుడు కారాదు అని 17 వ సెక్షన్ లో ఉంది

కోర్టులకు పోయింతర్వాత ఎన్నో చిక్కులు, అహారమంటే ఏమిటనేది ఒక ప్రశ్న అయింది. బెలం, ‘గుర్’, ఆహార మవునా కాదా అనే సమస్య 1973 లో సుప్రీంకోర్టులో వచ్చింది చివరకు అది ఆహారమే నన్నారు (1973)2 యస్ సి జె. లో. ఇది 1976 లో సవరణద్వారా ఆహారం అనే పదాన్ని నిర్వచించారు. నీరు, మందులు తప్పించి మనుషులు తినేది తాగేది యేదైనా ఆహారమేనన్నారు ఇంకా సర్వ సాధారణంగా తిండిలో కలిపి తినేదేదైనా ఆహారమే నన్నారు. సువాసన ద్రవ్యాలను కలపి తింటాం గనుక ఆయా సువాసన ద్రవ్యాలు కూడా అందుకయి కొన్నప్పుడు అవీ ఆహారమేనని నిర్వచించారు. ఇంకా చికాకులు ఏదైనా వచ్చేటట్లయితే కేంద్ర ప్రభుత్వం అధికారిక గెజిటులో ప్రచురించిన అది సూచన ద్వారా ఫలాని పదార్థం ఆహారమేనని చెప్పవచ్చు

కల్లీ ఆహారం అని అన్న తరవాత కూడా ఆ కల్లీ వల్ల అది తిన్నవారికి ఆరోగ్యభంగం అవుతుందో లేదో తెలుసుకొని అవుతున్నట్లు ప్రాసిక్యూషను రుజువు చేయందే అభియోగం చెల్లదని ఒక వాదం ఉండేది. సుప్రీంకోర్టువారు ఎ ఐ ఆర్ 1974 యస్. సి 434 లో అలా రుజువు చేయాల్సిన బాధ్యత ప్రాసిక్యూషను వారిపై లేదన్నారు.

ఆహార పరిశీలకాధికారి శాంపిల్ 10 వ సెక్షన్ క్రింద తీసుకొనేటప్పుడు ఒకటి రెండు సాజుల సంతకాలు తీసుకోవాలనేది తప్పని సరి అయినదని అలా తీసుకొనకపోతే ప్రాసిక్యూషను వాదం నెగ్గదని ఎ. ఐ ఆర్. 1974 యస్. సి. 789 లో సుప్రీంకోర్టు వాక్రుచ్చారు

శాంపిల్ ను ఎనలిస్టుకు పంపటం ఆలస్యం అయితే అలా ఆలస్యం చేయవద్దని అపరాధి దరఖాస్తుచేసుకోలేదు. అయినా క్రింది కోర్టువారు అతడిని నిరపరాధిగా వదలివేశారు సుప్రీంకోర్టు అది సరియైన పద్ధతి కాదంటూ 1974 1 యస్. సి. జె. 198 లో తీర్పునిచ్చారు

ఒక కంపెనీ చేసిన నేర విషయంలో అప్పటికి ఫరమును ఎవరు అధీనంలో ఉంచుకొని నిర్వహిస్తున్నారో వారే బాధ్యులని తీర్పునిచ్చారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు 1973 (2) ఆంధ్రప్రదేశ్ వీక్లీ రిపోర్టర్ 315లో ఇదివుంది

ఆహార పరిశీలకాధికారికి అమ్మినది అమ్మకం అవుతుందా కాదా అని సమస్య వచ్చింది. ఆయన అనుభవించడానికి కొన్నదికాదు గదా అని వాదించారు. కాని సుప్రీంకోర్టు అది అమ్మకమేనని తీర్పునిచ్చారు, (1973 2 యస్. సి. జె 821). అలాగే ఇంకో కేసులో టీ పెట్టి యివ్వడానికి గాను పాలు వుంచారు హోటల్లో. వాటి శాంపిల్ కోసం, అధికారి పాలను కొన్నాడు. ఇదికూడ అమ్మకమేను-అని పాలు కల్లీ పాలయినట్లైతే శిక్ష తప్పదన్నారు. (1974 1 యస్ సి. జె. 198)

ప్రజలకు, పౌరులకు, మహిళలకు, యువకులకు ఎవరికైనా చట్ట అంతర్యం తెలిసికొనటం ప్రధాన కర్తవ్యం. అది ఏ ధర్మం మీద నిలబెట్టుబడి ఉందో ఆ ధర్మం అంతరాంతరాలో మెదల నివ్వటం అనేది శిరోధార్యం. ఆహారం ప్రజల శరీర పోషణకు అనువుగా ఉండాలిన్నట్టిది. అది వారు ఊర్జించుకొని అన్నరసమైనాడులోని గాలిలో కలిసి, రక్తంలో జీరి, కండలు ఎముకలు మేధస్సు తెలివితేటలు బుద్ధి పెరగాలి. అందుకనే మనకున్న మనో బుద్ధుల్ని కూడ మన తెలివితేటల ద్వారా ఎముకలు కండలు రక్తం చర్మం, ఇంద్రియాలు ద్వారా ప్రసరింపజేసి మనం చేసే కర్మలను సరిదిద్దటం ఎంతో అవసరం. ధర్మయుతమైన బుద్ధి గలవాడు చట్టఅంతర్యాన్ని గ్రహించి అలా నడుచుకొనటం చాల తేలిక. అధర్మ ప్రవృత్తి మాత్రమే మనసులో అనుసంధానం చేస్తే ఈ చట్ట నిబంధనల నుంచి ఎలాబైట పడతాము అనే దొక్కటే విచారించటం జరుగుతుంది. పసివారికి వయసు వచ్చిన కొద్దీ దుస్తులు వేసుకొని ఉండటము ఎలా అలవాటవుతోందో అలా ఎల్లప్పుడూ ధర్మమనే కవచం తొడుక్కొని ఉండటాన్ని వ్యక్తి అలవాటు చేసుకోవాలి.

బామ్మ చెప్పిన మాట తిరిగి విశదీకరించాలనిపించింది. అందుకని “ఇలా వ్యాఖ్యానమూ” అని మా బామ్మకు వినిపించానీ వ్యాసం. అంతావిని “అయితే బాగానే ఉందిగాని బియ్యంలో రాళ్ళు వస్తున్నాయన్న కారణం మీద, ఏ అధికారీ వెళ్లి పట్టుకోటానికి పీల్చేదన్నమాటేగా” అంది. “ఏం” అన్నాను.

“వ్యవసాయ మూలంగావచ్చిన ఆహార పదార్థాన్ని యథాతథంగా పట్టుకోరాదన్నావుగా!”

చిన్న గుటక వేయాలి వచ్చింది. “బియ్యం యథాతథంగా వ్యవసాయం వల్ల వస్తే పటమ్మా! ప్యాక్టరీ నుంచి వస్తే విగాని!” అన్నాను. మా బామ్మ బోసినోరు తెరిచింది. చివరకు అంది. “ప్రీడరు సవాళ్ళ మీద బృతుకుతున్నారా మీరంతా!” అని “మరి జొన్నల మాటే చెప్పతావు? ఆవాలు మాటే చెప్పతావు?” అన్నది.

“నిజమే” అన్నాను.

“ధర్మం తప్పితే శిక్ష తప్పదు-అని మాత్రమే శాసనం ఉంటే చాలు. అంతేగాని-మాటల్లో-“ధర్మం అంటే ఫలాన” అని చెప్పటం ఆరంభిస్తే-మాటలు నేర్చిన కుక్క ‘ఉన్కో’ అంటే ‘ఇన్కో’ అందిట అలా ఉంటుంది” అన్నది.

“అంటే” అన్నాను.

“తథాపి న తవస్వాస్థ్యం సర్వవిస్మరణాద్యతే” అన్నట్లు జ్ఞానమంతా నేర్చుకొన్నాక ఆ జ్ఞానాన్ని చెప్పిన మాటలన్నీ మరిచి పోయినాక నిలిచేది జ్ఞానం. అదేధర్మం. ‘సత్య’ మనేదేదో అప్పటికి గాని తెలిసినట్లు కాదు. అన్నాడు అష్టాష్టక్రమహర్షి” అన్నది.

ఈమెకు సంతృప్తి కలిగేలా వ్రాయకమెలా!

పెళ్లికేం తొందర?

—శ్రీ బి.యస్. మూర్తి

మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పుట్టింది, మన మీనాక్షి ప్రస్తుతం చదువుతున్నది, ఆపిల్ల పదో తరగతి చదువుకు తగ్గదే, మన కథానాయిక వయస్సు పదిహేనో, మహా అయితే పదహారో; అంతే!

గత ఏడాదిగా తల్లిదండ్రుల మనస్సులలో మెదులుతోంది ఆలోచన — తెలుసా, ఎమిటో? మన అమ్మాయికి వచ్చింది అనుకోకుండా ఈడు పెండ్లికి వెదకాలి, సరియైన జోడు.

మన మీనాక్షి మనస్సులో మాత్రం మెదలడం లేదు, మంగళ సూత్రం. ఆ పిల్ల పదో క్లాసు చదువుతోపాటు పెంపొందించుకొంది, చక్కని ప్రపంచ జ్ఞానం.

ప్రస్తావించిందొకనాడు, తల్లి పెళ్లి విషయం సౌమ్యంగానే మీనాక్షి చెప్పింది సమాధానం

తెల్లబోయిన తల్లిని చూచి — అమ్మా! చదువులో నేను చక్కగా వస్తున్నాను గదే! ఇప్పుడే ఎందుకే నాకి బెడద?

మారుతున్న కాలంతోపాటు, మారాలి మనం కూడా గత కాలపు సాంప్రదాయాలు, అన్నీ కాలాలకూ తగుతాయా? తగిన ఈడు రాకుండా పిల్లలపై బాధ్యత వేయడం, న్యాయమేనా తల్లిదండ్రులకు నేటి తరుణం!

ఆలోచించండి! అమ్మలూ అయ్యలూ తొందర పడకండి, ఆడపిల్లల పెళ్లి గురించి, చదువు చెప్పించండి, సాధ్యమైనంత వరకూ అవకాశమివ్వండి మీ అమ్మాయి వ్యక్తిత్వానికి

చదువుకున్న ఆడపిల్లలు సంఘానికి జీవనాడులు అక్షరాస్యతా వ్యాప్తికి వారు ఆటపట్టువులు ఏ సంఘంలో ప్రతి సముచితమైన స్థానం వుంటుందో అక్కడ జయప్రదం అవుతాయి సర్వకార్యమలూ.

నిరంకర నిండు గుండె - సి. ఆనందారామం

జరిగిన కథ

శ్యామ్ తండ్రి జనార్దన్ వద్ద పెరిగిన సి.బి.డి. అధికారి మోహన్ లోటన్ హోటల్ యజమాని సాంబశివం చేస్తున్న దొంగనోట్ల వ్యాపారం పట్టవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ప్రసూన చిరంజీవి మోహన్ కు సహాయం చేస్తున్నాడు. ఈ కేసు నుండి ప్రసూనను దూరం చేయమని సుశీలను కోరుతాడు శేఖర్. పరమేశ్వరి సహృదయుల సాయంతో కూలిపేటలో అనాధసేవ చేస్తూంది.

శ్యామ్ దొంగతనం చేస్తుండగా తీసిన ఫొటోలను తనకిచ్చి అతడిని వదిలివేయమని ప్రాదేయపడి మోహన్ ను అక్రమ ప్రవర్తనకు గురిచేస్తాడు జనార్దన్. సుశీలను, శేఖర్ ను ఎవరో హత్య చేస్తారు. లలిత ఆ శోకం భరించలేక స్వైరీతప్పి పడిపోతుంది. ప్రసూన సాంబశివం యింటిని అంటి పెట్టుకుని వుండి సేవ చేసేందుకు అంగీకరిస్తుంది లలిత సాంబశివాన్ని విడిచి యిల్లు వదిలి పోతుంది.

23

సాంబశివం దోరణి పూర్తిగా మారిపోయింది. బయట నలుగురిలో గంభీరంగా నెట్టుకొస్తున్నారోపల అతని తగాకృతి పోతున్నాడో అర్థంచేసుకో గలిగింది ప్రసూన ఒక రోజు: ప్రసూన కనిపెటి కాపి ఫలహారాలపై తీసుకుంటాడు విపరీతంగా త్రాగుతాడు. భోజనానికి రమ్మంటే వస్తాడు లేకపోతే అలాగే ఉండిపోతాడు విపరీతంగా త్రాగుతాడు. ప్రసూన మందలిస్తే కొంచెం సేపు త్రాగుకుండా ఉంటాడు ప్రసూన కాస్త కనమరుగు కాగానే మరింత త్రాగుతాడు తాగినప్పుడు ఏదో ఏదో మాట్లాడుతాడు.

“సుశీ! నిన్ను చూసుకొని మురిసి పోయేవాడిని నీలాంటి కూతురికి తండ్రి కాగలిగిన నా అదృష్టాన్ని తలుచుకుని తలుచుకుని గర్వపడేవాడిని. ‘నేనొక పెద్దయింటికి యజమానిని. లలిత లాంటి

బార్య, సుశీల లాంటి కూతురు— ‘అని మనసారా పడే పడే అనుకునే వాణ్ని— నేను నంపాదించి నీకు సర్వసృఖాలు అమర్చాలని అనుకునే వాణ్ని— నువ్వు వెళ్ళిపోయావు— ఏం చెయ్యగలను? ఎలా తెచ్చుకోగలను నేను నిన్ను?”

ఇవేమాటలు మళ్ళీ మళ్ళీ అనే వాడు— తనను ఎవరూ చూడనప్పుడు తల గడలో తల చాచుకుని కుమిలికుమిలి ఏడ్చేవాడు— ప్రసూనతో రోజూ కొకసారయినా “నన్ను విడిచి వెళ్ళవు కదూ!” అనేవాడు, దీనాతిదీనంగా— దయనీయంగా.

“వెళ్ళను!” అనేది ప్రసూన కన్నీళ్ళతో.

సాంబశివాన్ని చూస్తే తనకు తెలియకుండానే ఎందుకలా కరిగి పోతుందో ప్రసూన అర్థం చేసుకోలేక పోతోంది. సుశీల చచ్చి పోవటం లలిత వెళ్ళిపోవటం ప్రసూనను గురించి అందరూ రకరకాలుగా చెప్పుకోసాగారు— ఎవరు ఏమనుకున్నా సాంబశివాన్ని వదిలి రాదలచుకోలేదు ప్రసూన.. తను కూడా వచ్చేసిన మరుక్షణం సాంబశివం ఏమయి పోతాడో ఊహించుకో లేకపోతుంది— వారంరోజుల తర్వాత పరమేశ్వరి దగ్గరకు వచ్చింది ప్రసూన. అక్కడ లలిత కూడా ఉంది— లలితను చూసి ప్రసూన ఎంత ఆశ్చర్యపోయిందో ప్రసూనను చూసి లలిత కూడా అంతే ఆశ్చర్యపోయింది

పరమేశ్వరి ప్రసూనను లలితకు పరిచయం చేసింది “ఈ అమ్మాయి ప్రసూన నాకు కుడిబుజ్జలా పనిచేస్తుంది. ఇదివరకు ఇంచు మించు రోజూవచ్చేది ఈ మధ్యనే వారం రోజులుగా రావటంలేదు. నాకు నచ్చిన వ్యక్తి.” లలిత ముఖావంగా “నాకు తెలుసు—” అంది.

“అలాగా?” ఆశ్చర్యంగా అన్న పరమేశ్వరి లలిత ముఖాన్ని చూసి ఆగి పోయింది.

లలిత ప్రసూనను ఉద్దేశించి “సుశీల కూడా నీతో వచ్చేరా?” అంది

“లేదు— తను సాయంత్రం వేళ..”

ప్రసూన ఆగిపోయింది

“నీకూ తెలుసా?”

ప్రసూన తెలుసు నన్నట్టు తల ఊపింది—

“మరి ఎందుకు చెప్పలేదు?”

ఏమని చెప్పను? ఎవరికి చెప్పను? పైగా ఇంత దారుణం జరుగుతుందని నేను అనుకోలేదు. సుశీల శేఖర్ తో వెళ్ళిపోవాలని నిర్ణయించుకున్న సంగతి కూడా నాకు తెలియదు.

సుశీలను తలచుకుని ప్రసూన కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి.. లలిత తట్టుకోలేక చేతులతో ముఖం కిప్పకొని కుమిలి పోయింది.

ప్రసూన దగ్గరగా వెళ్ళి “అమ్మా!” అని ఓదార్పు పోయింది లలిత చటుక్కున ప్రసూన చేతిని తొలగించింది. “నన్ను క్షమించు నేను నిన్ను అభిమానించ లేను. నాకు దూరంగానే ఉండు—”

ప్రసూన చాలా బాధ పడింది

“నేను చేసిన తప్పు ఏమిటో చెప్తారా?”

ఒక్కొక్కసారి మనం చెయ్యని తప్పులకు కూడా మనం బాధ్యత వహించ వలసి వస్తుంది.”

“ఏకలవ్యుడికి ద్రోణాచార్యుడిలాగా మీరు నాకు పరోక్షంగా గురువులాంటి వారు. సుశీలకు మీరంటే ఎంతో ఆరాధన చిన్నప్పటి నుండీ. అమ్మ ఇలా అంది- అమ్మ అలా అంది- అని చెప్పేది- నాకు మీరంటే మొదటినుంచి అలాంటి ఆరాధనా భావమే కలిగింది. ఒకసారి నేను వంటి నిండా నగలు పెట్టుకొని వచ్చాను- సుశీల అమ్మకు ఇలా నగలు పెట్టుకోవటం ఇష్టం లేదు అంది. తర్వాత ఎప్పుడూ నేను వెళ్ళిగా నగలు పెట్టుకోలేదు “అమ్మ ఎప్పుడూ చదువు కొంటూ ఉంటుంది-” అంది సుశీల. ఆ రోజునుండీ నేను మంచి మంచి పుస్తకాలు చదవటం మొదలు పెట్టాను- అలా అలా నాకు తెలియ కుండానే మీఅడుగు జాడలను అనుసరించటం నేర్చుకున్నాను.

లలిత నిట్టూర్చింది

సుశీలకు తనంటే ఎంతో ఆరాధన-నిజమే కానీ తండ్రినుండి కొన్నికొన్ని బలహీనలు కూడా వచ్చాయి- తండ్రి గారాబం వాటిని మరింత పెంచింది తను ఏమీ చెయ్యలేని నిస్సహాయురాలై పోయింది- ఒక మంగళ సూత్రం.... ఈ సామాజికాచారం.... శ్రీని ఎన్ని విధాలుగా బందీని చెయ్యగలదు” “ప్రసూనా! నీలో ఏదో లోపమున్నదని కాదు! కాని” అగిపోయింది లలిత..

“ఎవరి తప్పులకు నన్ను బాధ్యత వహించ మంటున్నారు?”

“నీ తలిదండ్రుల దోషాలకు- ఈ శాపం నీకు తప్పదు!” రాధమ్మా, హరి, ప్రసూన కళ్ళముందు కదిలారు అక్కడ ఉండ లేక వెళ్ళి పోయింది

పరమేశ్వరి చాలా నొప్పు కుంది-

“లలితా! నువ్వుకూడా తలిదండ్రులు చదువు సంస్కారము లేని వాళ్ళని అమాయకురాలినని నిరసిస్తున్నావా?”

“నీకు ఆర్థం కాదు పరమేశ్వరి! అర్థమయ్యేలా నేను వివరించలేను ఈ విషయం వదిలెయ్యి.”

లలిత ముఖంలో ఆవేదన మాసి పరమేశ్వరి ఇంకేమీ మాట్లాడలేక పోయింది

ప్రసూనను కలుసుకోవటానికి ఏదో ఒక వ్యక్తతో కూలి పేటకు వస్తున్నారు మోహన్ ప్రసూనను చూడగానే అతని ముఖం వికసించింది. మోహన్ కనపడగానే ప్రసూన కూడా ఒక్కజ్జణం తన చిక్కులన్నీ మరిచిపోయింది

“మీరింక ఇక్కడికి రారేమో అనుకున్నాను”

ప్రసూనతో అన్నాడు మోహన్

“ఏం?”

“మీరు సాంబశివంగారి ఇంట్లో ఉన్నారని విన్నాను ”

ఈ విషయంలో సూటిపోటి మాటలు వినివిని ప్రసూన మనసు బండబారి పోయింది ఎంత చిన్నదయినా సరే! సమాజాన్ని ఎదిరించి ఒక పనిచెయ్యటం మాటలు కాదు . అందులో ఇలాటి వ్యవహారాలను సమాజం అసలు వదిలిపెట్టదు.

“మీరు విన్నది నిజమే”

“అక్కడెందుకున్నారు?”

“ఆయన ఉండమన్నారు”

ఆ సమాధానాలు భరించలేకపోయాడు మోహన్.

“ప్రసూనా! నువ్వు అతని దగ్గర ఉండవలసిన అవసరం లేదు. వచ్చెయ్యి”

“అవసరం ఉందో లేదో మీరు ఎలా చెప్పగలరు?”

“నాకు సహాయం చెయ్యటానికి అక్కడ ఉండక్కర్లేదు”

“అందుకు మాత్రమే నేను అక్కడ ఉండటం లేదు ”

“మరి నిన్ను విర్బాధించే శక్తి ఏమిటో తెలుసుకోవచ్చా?”

“నిర్బంధమా” అలాంటిదేమీ లేదే, నేను నా ఇష్టప్రకారమే అక్కడ ఉంటున్నాను”

“ఐ సీ” వెటకారంగా నవ్వాడు మోహన్.

“హమ్మయ్య! అర్థమయిందా?” నవ్వింది ప్రసూన.

“లలిత చాలామంచిది. ఆవిడముఖంచూసినా జాలికలగలేదా?”

ప్రసూనకు మండిపోయింది.

“మంచి అంటే ఏమిటి మీ ఉద్దేశంలో, పతి సేవా పరాయణురాలు అనా? అయితే లలితగారిలో అలాంటి మంచితనం లేదని నేను రూఢిగా చెప్పగలను అంచేత నా వల్ల ఆవిడకు జరిగిన అవకారమేమీ లేదు మీరు నిష్కారణంగా జాలిపడకండి.

ఒక్కజ్జణం అగి ప్రసూన వ్యంగ్యంగా మళ్ళీ అడిగింది

“రేఖతో ‘వ్యవహారం’ ఎంతవరకు వచ్చింది?”

“వ్యవహారం’ అనే మాటకు ఎన్నిఅర్థాలైనా ఉన్నాయి. ఆ అర్థాలన్నీ ధ్వనించేలాగనే అది ప్రసూన.

“నా పనిమీద నేను ఎందరినైనా కలుసుకోవలసి వస్తుంది”.

“అవునుపాపం! రేఖ చెప్పింది మొన్నరాత్రి అంతా హోటల్ గదిలోనే ఉండిపోవలసి వచ్చిందట!”

దొంగనోట్లు ఎక్కడ ప్రింట్ అవుతున్నాయో తెలుసుకోవా లని తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు మోహన్ ఏరకంగానైనా దానికి ఆధారాలు సంపాదించాలి! రేఖ ఏమైనా ఉపయోగపడగలదేమో చూడాలని అనుకున్నాడు.

“మీకు ఉపయోగ పడటంకన్న నాకు కావలసిన దేముంది”

“అంత అదృష్టమా? రండి!” అంది రేఖ

రేఖ ఎంత తెలివైనదో మోహన్ కు బాగా అర్థమయింది. తలచుకుంటే రేఖ తనకు స్వయం చెయ్యగలదు. “విశ్వాసం” లాంటి పిచ్చి సెంటిమెంటు పెట్టుకునే వ్యక్తి కాదు రేఖ. కానీ మూల్యం కోరకుండా తనకు స్వయం చెయ్యదు—చూడాలి:

మోహన్ ను ఎంతో ఆదరంగా అహ్వానించింది రేఖ

“ఏం కావాలో చెప్పండి!” అంది.

“మీ హోటల్ లో. .

“అన్నీ దొరుకుతాయి” . .

“నాకు కావలసినవి కొన్ని విషయాలు!”

“ఇది హోటల్ సార్! ఇక్కడ ప్రతీదీ కొనుక్కోవలసిందే!”

కొనాలనే వచ్చాను. బేరం కుదరాలిగదా!”

“బేరం సంగతి చూసుకుందాం లెండి! ముందు మీరేం తీసుకుంటారో చెప్పండి!”

“కాఫీ చాలు!”

“అబ్బ! అన్ని విషయాల్లోను సింపుల్! పోనీయండి మీ ఇష్టమే నా ఇష్టం!”

“కాఫీ తాగుతూ “జీవితంలో ఏదీ నా భరించగలం! కానీ, ఒంటరి తనం మాత్రం భరించలేం!” అంది.

రేఖ ఏ విషయానికి దారి తీస్తోందో మోహన్ ఊహించ గలిగాడు. . .

‘మీకు ఒంటరి తనమేమిటి’ అన్నాడు. రేఖలోపల బాధపడింది. ఇతడు మంచివాడే కావచ్చు! తన నెండుకు అవమానిస్తాడు తన మనసులో రగిలే జ్వాలలు ఇతనికి అర్థంకావా?

“ఒంటరిని కాక... ప్రసూన లాగా తోడు వెతుక్కుంటూ ఎక్కడంటే అక్కడ ఉండగలనా?

రేఖ గురిచూసి వదిలిన బాణంలాగా నాటుకుంది. తనను తాను నిగ్రహించుకోవటానికి మోహన్ తనకున్న శక్తి నంతా వినియోగించవలసి వచ్చింది.

“నాకు సమాజమంటే చాలా భయమండీ! దాన్ని ఎదిరించలేను నలుగురిలో ఉన్నప్పుడు ‘అవును’నిపించుకోకు దా ఇష్టం వచ్చినట్లు ఉంటామంటే ఏం బాగు టుంది చెప్పండి!”

మోహన్ కు అవకాశం వచ్చింది.

“దానికేముంది లెండి! అబద్ధాలాడటం తెలిసి నటన చక్కగా చేతనయితే ఎంతమందిలో నయినా “అవును” అనిపించుకోవచ్చు.

లోలోపల పళ్ళు నూరుకొని పక పక నవ్వింది రేఖ.

“మీకు కావలసిన విషయాలేమిటో చెప్పండి.

(నశేషం)

మ హా భా ర తం

(37 వ పేజీ తరువాయి)

“కాంతేయా! ఏ నేను సుగంధ ద్రవ్యములను కుంతీదేవి కొరకు దప్ప నాకొరకు గూడ నూరుకొనకుంటినో, అట్టి నేను దాసి నై యితర శ్రీలకొరకు చందనమును నూరు చున్నాను. నా చేతులు చూడుము, పూర్వమువలెనున్నవా? కాయలు కాసినవి.” అని భీమసేనునికి రెండు చేతులు చూపి యిట్లనెను.

“నాథా! పూర్వమెప్పుడు గూడ కుంతీదేవికిగాని, మీకు గాని భయపడకుంటిని. అట్టి నేనిప్పుడు విరాటుని యెదుట భయపడుచు దాసివలె నిలుచు కోవలసి వచ్చినది. విరాటరాజు నేను నూరిన చందనము బాగుగ నున్నదనునో లేదో, అని భయముతో నిలిచి యుండును. నేను నూరిన చందనమే అతనికి నచ్చియుండును గనుక నన్నే సర్వదా చందనము నూరు మనుచుండును.”

“జనమేజయా! ద్రౌపది తన దుఃఖములన్నియు ఈ విధముగా భీమసేనునకు చెప్పి అతని ముఖమును చూచుచు దుఃఖించుచుండెను. కన్నీరు రాల్చుచు దగుతుకతో మాట్లాడుచు భీమసేనుని హృదయము కంపింప జేసెను. “నేను పూర్వము దేవతల యెడల చిన్న అపరాధమును చేయలేదు. పెద్దదే చేసినాను. ఎందుకనగా, చావలసియొండగా, యికను జీవించియున్నాను.” అని చెప్పెను. ఆ మాటలు విని భీమసేనుడు, జనమేజయ మహారాజా! కాయలు కాసిన ద్రౌపది రెండు చేతులను తన ముఖముపై స్పృశించి యేడ్చెను. ఆమె చేతులను పట్టుకొని కన్నీరు రాల్చుచు భీముడు ద్రౌపదితో నిట్లు చెప్పదొడగెను.

(న శే షం)

ఉత్తమ మహిళా మండలి

... 1974-75 సంవత్సరానికి, కృష్ణాజిల్లా, గన్నవరం సమితిలో వున్న పెద అవుటపల్లి మహిళామండలి రాష్ట్రంలోకల్లా ఉత్తమ మహిళా మండలిగా ఎన్నికయింది

1960లో గాంధీ జయంతినాడు 30 మంది సభ్యురాండ్రితో ఈ పెద అవుటపల్లి మహిళామండలి ఆవిర్భవించింది. ప్రభుత్వంలో గన్నవరం పంచాయితీ సమితి వంద రూపాయలు ఆర్థిక సహాయాన్ని కుటుంబ, అలికల్లకు కౌవలసిన పరికరాలను సమకూర్చుకునేందుకు అందజేసింది. తర్వాత సగము ఖర్చు భరించే వద్దతిమీద రెండు కుటుంబీకులతోపాటు, ఒక కుటుంబాని నేర్పే ఉపాధ్యాయునిని సమితివారు ఏర్పాటు చేశారు. ఈ చేయూత, మండలి సభ్యులకు, గ్రామ మహిళలకు నూతనోత్సాహాన్ని కలుగజేసింది. చివరకు 40 మంది బట్టల తయారీ పనిలో సుశీక్షితులై, వారిలో సుమారు 15 మంది సొంతంగా కుటుంబీకులను కొని, జీవనోపాధి పొందుతున్నారు.

1965లో ఈ పెద అవుటపల్లి మహిళామండలి రిజిస్టరు అయింది. 1968లో ఈ మహిళామండలి స్వంత భవనాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోగలిగింది. ఏడువేల రూపాయల ఖర్చుతో నిర్మించిన ఈ భవనంలో కేర్ (CARE) సంస్థవారి అనువర్తిత ఆహార పథకం క్రింద మధ్యాహ్న భోజన సదుపాయం కల్పించారు. సుమారు 30 మంది గిరిజీత్రీలకు, 70 మంది బాలబాలికలకు ఈ పథకం క్రింద పోషణ జరుగుతుంది మహిళా మండలి ఆర్థిక పరిపుష్టి కోసం, మహిళామండలి సభ్యురాండ్రు ఒక కోళ్ళపాఠం, ఒక పోరుమిల్లు నిర్వహిస్తున్నారు. నవారు నేత, సవరాల తయారీ, తుంగవాల, విస్తళ్ళు అలిక, తేనెటీగల పెంపకం వంటి కుటీర పరిశ్రమలలో ఈ మండలి సభ్యులందరు సుశీక్షితులయ్యారు. నవారు, విస్తళ్ళు మంచి నాణ్యంగా వుండుటచేత, పరిసర గ్రామాలలో, వీటికి మంచి గిరాకీవుంది ప్రభుత్వవారి కుటీర పరిశ్రమాభివృద్ధి సంస్థ, స్థానిక విజయకృష్ణ సూపర్ బజార్ వంటి సంస్థలు ముందుకువచ్చి, ఈ మహిళామండలి తయారుచేసే వస్తువులకు మార్కెటింగ్ సౌకర్యం కల్పించవలసిన అవసరం ఎంతైనా వున్నది.

కుటుంబసంక్షేమ పథకాలను, వాటి లక్ష్యాలను గ్రామంలో యింటంటికీ ప్రచారంచేసి, ట్యూటెడ్జి, వ్యేసక్తమీ ఆవరేషనులను స్థానిక ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రంలో విజయవంతంగా ఈ మహిళామండలి నిర్వహించింది, కుటుంబ సంక్షేమ వారోత్సవాలలో పాల్గొని ఈ మహిళామండలి స్వచ్ఛంద సేవలను అందించింది. ఈ మహిళామండలి బహుముఖ సేవలను ప్రశంసిస్తూ,

1970-71లో రాష్ట్రస్థాయిలో ఉత్తమ మహిళా మండలిగా ఎన్నికైన సందర్భంలో “యునిసెఫ్ దక్షిణ భారతదేశం ప్రతినిధి గుహాప్రసాద్ గారు ఈ పెద అవుటపల్లి మహిళా మండలిని సందర్శించి, వారు చేస్తున్న కృషిని ప్రశంసించి, వెయ్యి రూపాయలు మంజూరు చేశారు

1974-75వ సంవత్సరానికి, ఉత్తమ మహిళా మండలిగా ఎన్నికైన సందర్భంగా అభించిన వెయ్యి రూపాయల బహుమతిని, మహిళామండలి సభ్యురాండ్రు, కుటీరపరిశ్రమల అభివృద్ధికోసం స్వల్పవడ్డీకి అప్పుగా యిచ్చారు

కృష్ణా జిల్లా కలెక్టర్ ఒక ట్రాన్సిస్టర్ రేడియోను ఈ మహిళా మండలికి బహూకరించారు

అయిదువేల జనాభాగల ఈ పెద అవుటపల్లి గ్రామంలో, ఈ మహిళామండలి “వయోజన విద్యకేంద్రాన్ని” నిర్వహిస్తున్నది. గ్రామంలో బాలికోన్నత పాఠశాల స్థాపనకు విశేష కృషి జరిపి, ఈ మహిళామండలి విజయం సాధించింది. వయోజన త్రీవిద్యకు పోల్సాహాన్ని యిచ్చి ప్రగతిపథంలో ముందంజ వేస్తున్నది ఈ మహిళామండలి

—శ్రీ మల్లిడి సత్తిరెడ్డి

పెద అవుటపల్లి వాస్తవ్యురాలు శ్రీమతి వేగి సుబ్బమ్మగారు ఈ మహిళామండలికి ఒక ఎకరం ఫలవంతమైన భూమిని విరాళంగా యిచ్చారు. ఈ ఎకరం భూమిలో, వివిధ రకాలైన కూరగాయలను మహిళామండలివారు పండిస్తున్నారు. గ్రామంలో వంద కొబ్బరి మొక్కలను, పది వండ్ల జాతి మొక్కలను నాటి, వనమహోత్సవ కార్యక్రమాన్ని ఈ మండలి ఉధృతం చేసింది.

మురికివాడల నిర్మూలన, మాతాశిశు సంక్షేమం, పాషి కాహార వేధకంవంటి కార్యక్రమాలనెన్నింటినో, ఈ మహిళామండలి నిర్వహించింది. గాంధీజీ జయంత్యుత్సవాల సందర్భంగా గ్రామంలోని హరిజన త్రీలకు జాకెట్టు బట్టలను, స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సందర్భంగా బాల్యాడీ పిల్లలకు యూనిఫారం బట్టలను, ప్రతి సంవత్సరం ఈ మహిళామండలి అందజేస్తున్నది.

గ్రామ మహిళాలోకంలో నూతనోత్సాహాన్ని రేకెత్తించి, గ్రామాభ్యుదయానికి అంకితమై, అదర్శ మహిళామండలిగా వాసి కెక్కింది ఈ “పెదఅవుటపల్లి మహిళామండలి”. 1969లో పెద అవుటపల్లి రైల్వే స్టేషనువద్ద రైలుబండి ప్రమాదానికి గురియై నప్పడు ప్రయాణికులకు వ్యవసాయంగా ఉచిత భోజన సౌకర్యాలను యీ మహిళామండలి కలగజేసింది.

విశాఖ చిత్రకళా పరిషత్ వారు యిటీవల స్థానిక 'బా-బాపు భవన్'లో చిత్రకళా ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేశారు. ఈ సంస్థ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లలితకళా అకాడమీకి అనుబంధ సంస్థ. కేంద్ర లలితకళా అకాడమీ, న్యూ ఢిల్లీ వారు ఈ సంస్థను గుర్తించారు.

సుమారు దశాబ్దం క్రిందట చిత్రకళా రంగంలో విశేష అనుభవాన్ని విఖ్యాతినీ గడించుకున్న శ్రీ వి. ఆర్. చిత్ర, శ్రీ అంట్యాకుల పైడిరాజు కృషిఫలితంగా నెలకొల్పబడిన సంస్థయిది. ఈ సంస్థకు అంట్యాకుల పైడిరాజు గారు అధ్యక్షులు. ప్రతి సంవత్సరం చిత్రకళా ప్రదర్శనను ఏర్పరిచి చిత్రకారులను యథాశక్తి సత్కరించి ప్రోత్సహించడం ఈ సంస్థ ఆశయాల్లో ప్రధానమైనది.

చిత్రకళా పరిషత్ వారు నిర్వహించిన చిత్రకళా ప్రదర్శనలలో ఈ సంవత్సరం ప్రదర్శన పడకొండవది. ఈ సంవత్సరం ప్రదర్శనలో చోటు చేసుకున్న చిత్రాలసంఖ్య పరిగా మారు. ఇందులో శ్రీ హరిభోలేఖర్ శ్రీమతి లతాచవన్ వంటి చిత్రకారుల చిత్రాలుకూడా వున్నాయి.

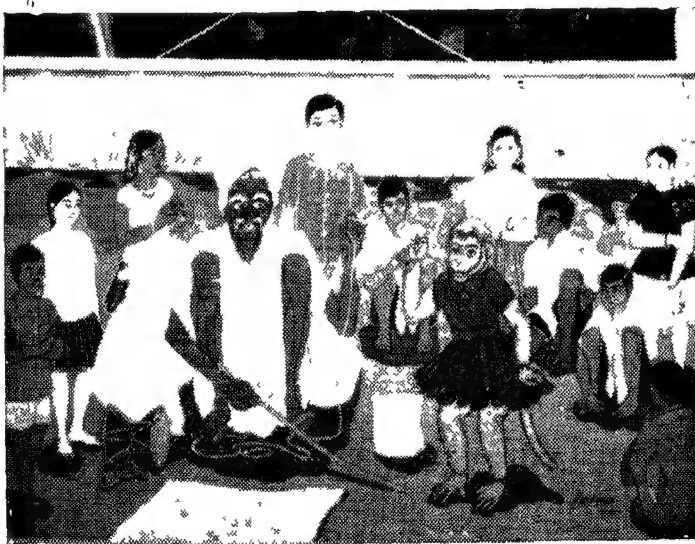
"అలయానికి"

చిత్రకారుడు : శ్రీ ఐ. జె. నన్యాసిరావు

కళారంగం :

విశాఖ పట్టణంలో చిత్రకళా ప్రదర్శన

—“ప్రభాకర దేవ్”

చిత్రకారుడు : శ్రీ జి. ఎస్. ప్రకాశరావు

ముప్పయి అరుగురు చిత్రకారులకు సగదు బహుమతులను చిత్రకళాపరిషత్ వారు ప్రకటించారు. ఈ చిత్రకళా ప్రదర్శన వలన చిత్రకారులకు తమ ప్రతిభను ప్రదర్శించే అవకాశమే గాకుండా, వారి కళా ప్రతిభకు తగిన ప్రోత్సాహము, సత్కారము లభించాయి.

ప్రకృతిలోని రమణీయతకు, ప్రజా జీవనంలో వైవిధ్యానికి, భావుకతకు చిత్రకళా దర్పణం పట్టాయి ఈ ప్రదర్శనలోని చిత్రాలు. రంగుల షేడింగ్స్, షేడ్స్ విన్యాసంలో చిత్రకారులు తమ ప్రతిభను ప్రదర్శించారు. ఈ ప్రదర్శనలోని విశేషం

ఏమిటంటే చిత్రకారుడు సౌందర్యానికి ఫీలింగ్గా స్పందించుతాడో. సమకాలీన సమస్యలకు కూడా అంతగా స్పందించి చిత్ర రచన గావించగలడనీ, చిత్రకారులలో సామాజిక స్పృహ ఎంత మాత్రం కొరవడ లేదనీ ఈ చిత్రకళాప్రదర్శన నిరూపించింది. నిరుద్యోగం, దుప్పిక, కల్లోలీతకడలి, జీవన భారం, స్ట్రీట్ డాన్సర్, వంటి చిత్రాలు యిందుకు ఉదాహరణలుగా నిలుస్తాయి.

ప్రతి జాతికి తనదంటూ ఒక శంప్రదాయం ప్రత్యేకంగా వుంటుంది. శంప్రదాయంలోని ఔచిత్యాన్ని, విశిష్టతను గుర్తించిన కళాకారులు శంప్రదాయాన్ని కాపాడుకు రావడంలో తమభాగ్యతను విస్మరించ లేదు. "అలయానికి" "హంసదూత్యం" అనే చిత్రాలు తెలుగువారి శంప్రదాయ చిత్రకళా

రీతుల్ని పుష్కలంగా సంతరించుకున్నాయి. ఈ రెండు చిత్రాల చిత్రకారులు శ్రీ.ఐ. జె. సన్యాసిరావు, శ్రీ ఎమ్. అప్పారావు ఉత్తమ శ్రేణి నగదు అవార్డులను అందుకొన్నారు. శ్రీ.ఐ. జె. సన్యాసిరావు గారి 'అలయానికి' చిత్రాన్ని పరిషత్ కొనుగోలు చేసింది.

డాక్టర్ సంధ్యారాణిగారి 'కూటికోసం' చిత్రం సందేశాత్మకమైనది. చూపరుల హృదయాలు ద్రవించేలాగా చిత్రీకరించారు.

శ్రీ రాజేశ్వర రావు 'కారవాన్' చిత్రం రంగుల మేళవింపు దృష్ట్యా ప్రశస్తతమైనది. ప్రాచీన ఆధునిక కళారీతుల సమన్వయ రూపం ఈ చిత్రం. ఈ చిత్రకారుడు శ్రీ అంట్యాకుల పైడిరాజు గారి అబ్బాయి. చిత్రరచనలో తండ్రికి తగ్గ తనయుడని పించుకున్నాడు.

రాధాకృష్ణ, సంధ్య, కళారాధన, పారాజీ, వికసిత కుసుమాలు వంటి చిత్రాలు ప్రదర్శనకు నిండుతనాన్ని యిచ్చాయి.

చక్కని వైవిధ్యంగల చిత్రాలను ఎన్నుకొని ప్రదర్శనను ఏర్పరచడంలో చిత్రకళా పరిషత్ వారి కృషి సువ్యక్తం అవుతుంది.

ఆహ్లాదకరమైన చల్లని వాతావరణంలో ప్రారంభించబడిన ఈ ప్రదర్శనను కొన్ని వేలమంది తిలకించారు. సంస్థ కార్యనిర్వాహక సభ్యులు శ్రీమతి పి. శారదమ్మగారు చిత్రాల గురించి వివరించారు. ఏటేటా ప్రభుత్వం అండదండలతో చిత్రకళా ప్రదర్శనను ఏర్పరచి చిత్రకారులను ప్రోత్సహించడానికి సంస్థ కృషి చేస్తున్నది.

గిరిజనుల పంచాంగం

ఖమ్మం జిల్లా నూగూరు తాలుకాలోని కొండల మీద నివసించే గిరిజనులు ఏకారైలలో వర్షం పడేదీ తెలుసుకొనే పద్ధతి చాలా వింతగాను, ఆశ్చర్యంగాను ఉంటుంది.

గిరిజన గ్రామంలో పెద్దలు, గిరిజనుల పూజారి ఒక ప్రదేశంలో సమావేశమై ఒక పాత్ర నిండ నీళ్లు, కొన్ని విప్పపూలు తీసుకుంటారు. మొదట కారైపేరు చెప్పి నీళ్ళపాత్రలో ఒక విప్పపూవు వేస్తారు. విప్పపూవు మునిగితే వరాలు పడవని నీటిలో మునగక తేలితే వరాలు పడతాయనీ నమ్ముతారు, ఏ కారైపేరు మీద పూవు నీటిలో తేలినదీ తెలుసుకొన్న తరువాత ఆ కారైలో ఏపాదములో వర్షము పడేదీ తెలుసుకొనేందుకు కారైపేరుచెప్పి మొదటి పాదమునిచ్చి ఒక విప్పపూవును నీటిపాత్రలో వేస్తారు. అవిధంగా నాలుగు పాదముల పేర్లమీద నాలుగుపూలు నీటిపాత్రలో

వేస్తారు. ఏ పాదముపేరుమీద విప్పపూవు తేలితే ఆ పాదములో వర్షం పడుతుందని వాళ్ళ విశ్వాసము కొండలమీద నివసించే గిరిజనులు ఏకారైలో ఏ పాదములో వర్షం పడేదీచెప్పేస్తారు. వాళ్లు చెప్పేది చాలా వరకు జరుగు తున్నందున ప్రజలకు కూడా వారి మాటల మీద గురివుంది.

శ్రీ వి. బాలయ్య

కొండల మీద నివసించే గిరిజనులు వ్యవసాయ కార్యక్రమాలను ప్రారంభించేందుకు ఒక సాంప్రదాయం పాటిస్తారు. వాళ్ళ గ్రామ పూజారి ఏరోజున నాగలికట్టి, విత్తనం చల్లుతాడో ఆరోజు నుంచీ వాళ్లు వ్యవసాయం ప్రారంభించేస్తారు. పూజారి నాగలి కట్టినంత వరకు వ్యవసాయపు పనిని ప్రారంభించరు వాళ్ళకు పంచాంగంతో పనిలేదు.

షడ్యోగి

పులిచెర్ల సాంబశివరావు

—నవమ యోగము—

ఆ రోజు ఎంత దూరం పోయినా ఒక్క మూలిక కూడా లభింప లేదు కొంత దూరం అలా నడచి నడచి ఒక కొండ దరికి చేరాడు. ఆ కొండ అంచున ఒక గుహ ఉంది.

తనకు తెలియకుండానే వేమారెడ్డి ఆ గుహ దగ్గరకు పోయాడు. గుహలోకి చూశాడు.

వేమారెడ్డి కన్నులు మిరుమిట్లు గొలిపాయి.

గుహలో వింత కాంతులు ప్రసరిస్తున్నాయి. దాబో ఒక దివ్య మూర్తి కూర్చున్నాడు. వేమారెడ్డి వైపే చూస్తున్నాడు. ఆ మహా పురుషుని దేహకాంతి చేత గుహంతర్భాగం పట్టపగ్గా వెలిగి పోతుంది. దయాపూరితములైన ఆ దివ్య పురుషుని నేత్రాలు వేమారెడ్డిని వివశుణ్ణి గావించాయి ఆ మహద్భుత పురుషుణ్ణి చూచి వేమారెడ్డి పరవశుడై సాషాంగదండ ప్రణామా లాచరించాడు.

“బిడ్డా : వేమారెడ్డి !”

ఆ దివ్య పురుషుడు వేమారెడ్డిని పిలిచాడు ఆ దివ్య కంఠ ధ్వని విని వేమారెడ్డికి రోమాంచమయింది అతడు చేతులు జోడించుకొని నిలుచున్నాడు.

“అన్నా : వేమన్నా !”

ఈ పిలుపు విని వేమారెడ్డి నిర్విణ్ణుడయ్యాడు.

“నాయనా : నీవిక వేమనవు మాత్రమే : వేమారెడ్డి లేడు ? నీవు విశ్వ మానవుడవు. ఏ జాతికినీ, ఏ సంఘానికి చెందినవాడవు కావు నీవు !”

“స్వామీ !” సంత్రుప్తుతో వేముడన్నాడు.

“వేమన్నా నీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను !”

“స్వామీ !” మీ రెవరు? నా కోసం ఎందుకు చూస్తున్నారు? మీకూ నాకూ సంబంధమేటి ?”

“వేమన్నా : నీవు వేమన్నవు : నేను అంబికా శివయోగిని : నా ఆత్మ నీ ఆత్మ కొనసాగుతుంది చూస్తుంది. నేను యోగిని. నీవు స్వర్ణయోగివి అదే మన ఇద్దరకూ ఉన్న సంబంధం !”

వేముడు చకితుడయ్యాడు.

“అవును : నీవు స్వర్ణయోగివి : నీకు స్వర్ణం సిద్ధింపబోతోంది. అది సామాన్యమైన స్వర్ణం కాదు సుమా !”

“సామీ : నేనిప్పుడా ప్రయత్నాల్లోనే ఉన్నాను. మీరు యోగులు కాబట్టి గుర్తు పట్టారు. మీకు నా చరిత్రంతా తెలిసి నట్లుంది. నాకా స్వర్ణయోగం సిద్ధింప చేయండి. నా కోసం నా రాజ్యం ఎదురు చూస్తుంది కరుణ చూపించండి !”

“వేమన్నా : నీకు స్వర్ణయోగం సిద్ధింపచేయటానికే నేనిక్కడ ఉన్నాను నీకు కొండవీటి కంటే గొప్ప సామ్రాజ్యమిస్తాను.”

“స్వామీ . !”

“వేమన్నా : ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికంటే విలువైన దాన్ని నీ కిస్తాను. నువ్వే చెప్పు! అన్నిటికంటే విలువైన దేమిటి?”

“బంగారం స్వామీ : బంగారం !”

“బంగారమా : బాగా ఆలోచించి చెప్పు !”

వేమన్న కొద్దిసేపు ఆలోచించాడు.

పరంజ్యోతి వలె ఉన్న స్వామి వదన కమలాన్ని చూచి వేమన సిగ్గు పడ్డాడు.

“ఈ దివ్యపురుషుని ముందా.. తాను విలువైంది బంగారమే అని చెబడం : బంగారం కంటే విలువైంది ఏమిటి? ప్రాణం ఉంటే

కదా బంగారుతో పని ! కాబట్టి ప్రాణం ముఖ్యమైంది. ఈ ప్రాణం ఉన్నంత వరకే నరుడు బంగారం కోరుతాడు ఈ ప్రాణం ఎక్కడ నుండి వచ్చింది ? ఏమో ! ఈ సరజన్య ఎంత విచిత్రమైంది ? అన్నిటికంటే విలువైంది ఈ జన్మమే గదా !” అని అలోచిస్తున్నాడు. ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు.

“మహాపురుషా ! నరునకు విలువైంది వాని జన్మమే స్వామీ !”

“లెస్స-బలికావు నాయనా ! అట్టి విలువ గలిగిన మానవ జన్మను బొందిన నీవు, నీ కంటే నీవైన బంగారు కోసం, సర్వ శక్తులూ ధారపోస్తున్నావా ? బంగారు విలువైందని భావిస్తున్నావా ?”

“స్వామీ ! మీరు చెప్పింది సత్యమే ! కాని బంగారు, లేక పోతే నేను రాజ్యం, సంపాది చటం ఎలా ? దుష్టుల్ని శిక్షించటం ఎలా ?”

“నాయనా ! నీవు రాజ్యాన్ని స పాదిస్తావా ? నీవు ! నీవంటే యెవరు ?”

“నేనా ! నేను నేనే స్వామీ ! వేమన్నను !”

“నీవు వేమన్న వెప్పడయ్యావో అప్పుడే నీవు నీవు కాదు నాయనా !”

వేమారెడ్డికి వేమన్నకు భేదమేమి స్వామి ?

భేదం పేరులోనే గాదు వేమన్నా ! ఆత్మలో కూడా ఉంది. నీవు కారణ జన్మడవు. మహాజ్ఞానివి !”

“మహాత్మా ! మహాజ్ఞానినైతే వేశ్య వలలో చిక్కి పతితుడ నవుతానా ?”

మానవునకు కేవల జ్ఞానం బాలదు మేము జ్ఞానం పొంది అడవుల్లో తిరుగుతున్నాం. మా వలన మానవాళికే లాభం ? ఈనాడు భ్రష్టమైపోతున్న సమాసానికి నీ వట్టి జ్ఞాని కావాలి. తప్పుపప్పులు నీకు తెలిసినంతగా మాకు తెలియవు. అజ్ఞానమంటే ఏమిటో నీకు తెలుసు. ప్రజలు మూర్ఖులుగా ఎలా అవతారో అనుభవ పూర్వకంగా నీవు తెలిసికొన్నావు. న యంత అనుభవం ఎవరికుంది ? ఈ సమాసానికి కావలసిన దివ్యోషధం నీకు తెలుసు. సర్వ ప్రపంచం నీ కోసం ఎదురు చూస్తోంది !”

వేమన్న చకితుడై స్వామిని చూస్తున్నాడు.

“వేమన్నా ! నీవు పరబ్రహ్మాని దర్శింప గలవు !”

“పరబ్రహ్మమంటే ఏమిటి స్వామీ ?”

“అఖిలాకారు డనవుడు

సకలాత్మల యందు సర్వ సాక్షియు తానై

నిఖిలముల నిర్మికారుడు

నికరము బ్రహ్మమృతంగ నిజముర వేమా”

అట్టి బ్రహ్మం అనుభవైక వేద్యమే గాని యిట్టి దని చెప్ప వీలులేదు. అది ప్రకృతిలో పరమాణువులో నైతము పత్యక్షమవుతుంది.

“స్వామీ ! ఆ బ్రహ్మం మనకెందుకు ? బంగారం వస్తుందా దాని వలన ?”

వేమన్నా ! మానవుని కీ లోకంలో బంగారు వలన కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటి ?”

“అన_దు స్వామీ !”

“ఈ బ్రహ్మ వలన అన_దు కలుగుతుంది. బ్రహ్మ నందం సిద్ధిస్తుంది. నా మాట నమ్ము, వాదం, పదులు !” అని లంబికా శివయోగి వేమన్న చేతిని స్పృశించాడు. వేమన్న ఒడలు జలదరించింది శరీరమంతా విద్యుత్తు ప్రాకినట్లయింది.

వేమన్న లంబికా శివయోగి పాదాల మీద వ్రాలి ఇలా ప్రార్థించాడు.

“స్వామీ ! నా కన్నులు తెరిపించారు. మీ దర్శన భాగ్యం వలన నాలోని అజ్ఞానాంధకారం పటాప_చలయిపోయింది మీ బోధనామృతం గ్రోలటం వలన నాజన్మ చరిత్రా_ద్ధమైంది. ఈ దీనుశ్రీ మీ శిష్యపరమాణువుగా ఉ_డటానికి అనుజ్ఞయివ్వండి ! పాపనమైన మీ పాద పూజచే నా కల్మష పూరితమైన జన్మను కడిగి వేసు కు టాను !”

“వేమన్నా ! మేమ_దుక_గీకరి_పు ! నీవు జన్మచేతనే జ్ఞానివి కాలం కలిసిరాక నీ ప్రతిభ మరుగున బడింది. ఇప్పుడు తరుణ వచ్చింది. చూడు : ఈ లోకంలోని అన్యాయాలచూడు ! సమయం వచ్చింది నీ రాకకోసం మీ రాజ్యమొక్కటే కాదు, ప్రపంచమే ఎదురు చూస్తోంది !”

స్వామీ ! నేనా నీతులు బోధించటం ! పరమ పాపినై ! వేశ్యాలోలుడనైన నేనా.. ! ఇదే మిత ?”

“కామివచటం వలన నీ అనుభవం పండింది. మావ_టి విరాగులు అనుభవశూన్యులవటంవలన ఆ దుకనర్హులు !”

కాని . స్వామీ ! నేను సామాన్యమైన రెడ్డి కులానికి చెందిన వాణ్ణి ! ఇట్టి పనులు నాకు కుదురుతవా ?”

“వేమన్నా జాతిలో ఏముంది !

ఇన్నిజాతులందు నేజాతి ముఖ్యమన్

ఎరుక కల్గవారె యెచ్చవారు

ఎరుకలేని వారేజాతినున్నను

హీనజాతియందు నెరుగువేమ !

నీ వలన ఈ లోకంలో జాతి వైషమ్యాలు నశించాలి !”

“దయామయా ! మీ ఆజ్ఞను శిరసా వహిస్తున్నాను !”

“వేమన్నా ! నా కర్తవ్యం పూర్తయింది. నీవు లెమ్ము ! నీవు లెమ్ము ! పొమ్ము ! క్షణక్షణానికి పతనమవుతున్న ఈ లోకాన్ని ఉద్ధరించు !

“స్వామీ ! నేను లోక సంచారం చేస్తుంటే మోక్షమెలా వస్తుంది మీ వలె నేను గూడా తపస్సు చేయవద్దా ?”

(తరువాయి 52 వ పేజీలో)

కందుకూరి

కాంతిరేఖలు

(సంకలనం : శ్రీ మన్నవ గిరిధరరావు, ఎం.ఎ., ప్రచురణ : యువభారతి ఎడ్యుకేషనల్ సొసైటీ, శ్రీకృష్ణనగర్ : గుంటూరు-4, క్రికెట్ వైజు; 180 పేజీలు; వెలనాలుగురూపాయలు)

'జాతి పునరుజ్జీవనమునకు తోడ్పడే ఆలోచనా పరంపర, వ్యక్తి సమాజ యెడలగల బాధ్యతలు, నిరంతర క్రియాశీలత' మొదలయిన మౌలిక సత్యాలు ప్రాతిపదికగా - 'తమస్సునుండి జ్యోతిస్సులోనికి చేయవట్టుకు నడిపించే స్నేహ హస్తాన్ని' యువ తర అందించడమనే అత్యుత్తమ లక్ష్యంతో ఆవిర్భవించిన సృష్ట - 'యువభారతి ఎడ్యుకేషనల్ సొసైటీ'. ఆ ప్రప్రదేశ ప్రభుత్వ ఆర్థిక శాఖామార్కులు మాన్యశ్రీ పిడతల రంగారెడ్డిగారి అధ్యక్షతన ఈ సంస్థ-తన ఆదర్శాలు, ఆశయాలు, కార్యక్రమాలూ రూప కల్పన చేసుకుంటూ అభ్యుదయ పథ లో పురోగమిస్తూ పుండటం ముదావహం. ఈ సంస్థ తన లక్ష్యసాధనకు అనుగుణంగా వెలువ రించిన పుస్తకాలు-ఈ 'కాంతిరేఖలు'.

స్వరాజ్యం గురించిన అవగాహనం, పనిలోని మాధుర్యం ; ఎందరో మహనీయులు ; చిన్న కథలో పెద్ద గుణపాఠం, మాటా- మంతి : దేశంయొక్క ప్రాతిపదికలు ; సరియైన విద్య ; ప్రాణైక్తమే దేశం ముఖ్యం ; చరిత్రనుండి గుణపాఠాలు - అనే తొమ్మిది విభాగాల క్రింద మొత్తం 78 రేఖాచిత్రాలు ఈ రెండు పుస్తకాల్లోనూ పొందుపరచబడినాయి. ఒకే విభాగంలోని రేఖా చిత్రాలన్నీ ఒకే వరుసలో కాకుండా అక్కడక్కడా ఏర్పికూర్చ బడినాయి. వైవిధ్య గల కథలవంటి వ్యాస పరంపరని - ఇలా చదువరికి విసుగు కలిగించని రీతిలో-సపుటికరించటం సలపాదకుల చాతుర్యానికి నిదర్శనం.

శక్తివంతమైన కల, మాత్రమే-పాఠకుని గుండెని తాకే టుగా సందేశాన్ని అందించగలుగుతుంది. అలాంటి కలం బలగల రచయిత శ్రీ మన్నవ గిరిధరరావుగారు. ప్రతిభా, వ్యుత్పత్తిగల మేధావి వారు. అందువల్లనే ఈ కాంతిరేఖల్లోని వచన ఖండిక లన్నింటిలో వారిదైన ఒక 'చెప్పే తీరు' వుంది. ఆరోగ్యకర మయిన వస్తువు-చదివేదుకు, పదికాలాలపాటు మనస్సులో నిలి చేదుకూ-ఆహ్లాదకర గా మలచి అందించబడింది.

యువతరంలో వ్యక్తిగత శీల సంపదని పెంపొందించటానికి తద్వారా సమాజ శ్రేయస్సు సాధింపబడటానికి - వుద్దేశించబడిన ఈ రెండు సంకలనాల్ని Books of all times అనడం సముచితంగా వుంటుంది.

జాతి వికాసానికి, నాగరికతాభివృద్ధికి కారణభూతుడయిన 'మానవుడి' లో సౌశీల్యాభివృద్ధి ప్రధాన ద్యేయంగా సాగిన-ఈ కాంతి రేఖల్లోని భావ వాహిని, శబ్దద్యుతి, లీసారశ్యాలకు ఒకటి రెండు ఉదాహరణలు :—

'నేర్చుకోవడమనేది విద్యయొక్క మూలసూత్రం. ఒక సన్నివేశాన్ని చూచి దానివలన ఒక హెచ్చరికను, లేదా మౌగ దర్శనమును పొందే రీతిలో నేర్చుకోవడమే విద్యయొక్క మౌలిక మైన ఉద్దేశ్యం.'

'ఒక వ్యక్తి ఎంతో గొప్పవాడు కావచ్చు. పరిపాలకుడు గానో, విద్యావల్తుడుగానో, నైన్యాధినేతగానో, రాజకీయవేత్తగానో ఉన్నత పదవి నలంకరించవచ్చు. అయినప్పటికీ తన స్వల్ప కుమారుడే అవుతాడు. అతనితల్లి అతన్ని 'ఏమ్మడి' అని పిలవదు. 'ఏరా' అనే పిలుపు ఉంది. అదేవిధంగా ఆదర్శ పౌరుడు తన దేశానికి లొంగి పుట్టాడు. దాన్ని అతిక్రమించడు. దేశంకంటే తాను అధికుడనని కలలోకూడా భావించడు.'

'కాంతికాలంలో ఎక్కువ చెమట శారీరే యుద్ధకాలంలో తక్కువ రక్తం కార్చవచ్చు? (శిక్షణ అవశ్యకతని చెప్తూ ...)—

'నదికి రిజర్వాయరు కట్టకం యొక్క అంతర్యం— నీటిని నిల్వచేసి అలా వుంచేయడం కాదు, కాలవలద్వారా పంటలకు విని యోగించడం. విద్యను పొందటం మాత్రమే కాదు; దానిని జీవన కార్యకలాపాలలో వినియోగించటం కూడా'—

'దేశభక్తి స్థానంలో దేశభక్తిని అలవరచుకుంటే తప్ప జాతికి పురోగతి వుండదు. దేశభక్తి అనేది అత్యల్పం వుంటే తప్ప సమాజమనేది శరీరము తన కార్యకలాపములను సక్రమంగా నిర్వహించ జాలదు'—

చైతన్య పరిధిని విస్తృతపరచే విజ్ఞాన సర్వస్వాలనదగిన 'కాంతిరేఖలు'-స్వాతంత్ర్యసత్రం తెలుగు సాహిత్య లో వెలు వడిన అత్యుత్తమమైన రెండు పుస్తకాలు ! ప్రాథమిక పాఠశాల స్థాయినుండి, విశ్వవిద్యాలయ స్థాయివరకూ గల అన్ని విద్యా సంస్థల్లోనూ, అన్ని తరగతుల విద్యార్థులకూ ఒక పాఠ్యాంశంగా వీటిని నిర్ణయిస్తే ఎంతో బాగుంటుంది. విద్యార్థులకు వీటి ఆవశ్య కత అలాంటిది ! !

వి. శా.

వేడిగాలి

(కవిత : సంకల్ప, ప్రజాసాహితీ, విజామాబాదు ప్రచురణ; మూల్యం రూ. 2-50; ప్రతులకు 8-5-402, డా. అంబేద్కర్ రోడ్, నిజామాబాద్).

కవిత్యం ప్రపంచాన్ని మార్చేస్తుందనీ, ప్రపంచమే కవి త్యానికి కొత్త రూపునిస్తుందనీ సిద్ధాంత రాధౌతాలు చాలాఉన్నాయి. సమాజాన్ని కవిత్యమూ, కవిత్వాన్ని సమాజమూ ప్రభావితం చేయ డమనే మాటమాత్రం అంతో ఇంతో నిజం కాకపోదు. కాని ఈ

కృషి నిత్యసూతన గా కొనసాగుతూ పు డవలసిందేనేమో ! ఈ కవి ప్రగతి శీలి. యువకుడు, అమృతదయ బావలున్న వాడుగా కవితా ఖండికలు చెబుతున్నవి. ఇ దులో 50 గీతాలదాకా వున్నాయి ఆశీస్సుల దణేసిన శ్రీ తెన్నేటి పూర్ణచంద్రరావుగారు “కవిత్వం కళ, ఈ కళలో ప్రజ్ఞ సాధించాలి” అంటున్నారు. పుస్తక ప్రచురణ కర్తలైన ప్రజాసాహితీ వారు “కళ, కళకోసమనే వాదన ఏనాడో వీగిపోయింది. కళ సామాజిక ప్రయోజనం కోసం అనే దశలో మనమున్నాం. సామాజిక స్పృహ లేని రచయిత ఈనాడు రచయిత కాలేడు” అంటున్నారు. ఇలాగే “సమాజంలోని దోపిడీ వర్గం యొక్క నిజస్వరూపాన్ని బయటపెట్టి ప్రజల కళ్ళు తెరిపించటం ఈ ప్రయోజనంలో ముఖ్యమైన విషయం” అని ప్రవచిస్తున్నారు. ఇందులో నాయకుడు, నాశనం, నువ్వు శిమవ్ కావ్, అనే గీతాలు ఈ వర్గ పోరాటాన్ని, దోపిడి వ్యవస్థను గూర్చి రాసినవే అనిపిస్తుంది. ఈ కావ్య సకలనానికి శ్రీశ్రీ వ్రాసిన ‘ముందు మాట’ చదవదగ్గది ‘వంద వార్తా పత్రికలు చెయ్యలేని పని ఒక చిన్న గీతం చేస్తుందని’ శ్రీశ్రీ భరోసాగా చెప్తున్నారు పుస్తక

సమీక్ష చేసేవాళ్ళపై శ్రీశ్రీ వీక్ష కూడా గమనించదగ్గిందే గజ ద్విదితమైన సత్యాన్ని మళ్ళీ మరోసారి చాటారు శ్రీశ్రీ యీ ముందు మాటలో కవితా సమీక్షచేసే వారు అవశ్యం గుర్తుచుకో వలసిన వాక్యాలు

బీభత్స, భయానకాలు ఈ వేడిగాలి నిండా వున్నాయంటున్నారు శ్రీశ్రీ కాని హల్లెం నీడలు, లెబనాన్, అనివార్యం, రేపు, తప్పదు, వంటి గీతాల్లో, కరుణ, లాలిత్యం కనపడతూనే వున్నాయి. స్వ పరిచయంలో “కల్పిత కప్పాల ఊబిలో చిక్కుకున్న జనం నా కవితకు ఊపిరి” అని కవిచెప్పడం దురవగాహంగా ఉంది. సమాజంలో కష్టాలు కల్పితమైనవే అనీ, అవన్నీ తొలగి పోయే శుభ తరుణం ఆసన్నం కావడానికే కవులంతా పూనుకోవాలని స్పష్టంగా చెబితే బాగుండేది లేకపోతే ఆ మాటలు అర్థంకావు. పుటలు 48, మూల్యం రెండున్నర రూపాయలు ఆధునిక కవితా ధోరణులు అర్థం చేసుకోదలచిన వారైతా, ఈ సకలనం ద్వారా కొన్ని విషయాలు అర్థం చేసుకోవచ్చు

—“మంజు శ్రీ”

స్వర్ణ యోగి

(50వ పేజీ తరువాయి)

వేమన్నా తపస్సుచేత మోక్షం వస్తుందనటం తప్పు, మూఢ విశ్వాసాలతో క్రొత్త పోతున్న సమానికి నూతన జీవితాన్ని ప్రసాదించి పుణ్య కట్టుకో, నీకు మోక్షం వస్తుంది.”

“స్వామీ నా చరిత్ర ప్రజలకు తెలుసు ! నేను చెప్పిన మాటలను విశ్వసిస్తారా ?”

“వేమన్నా ! ఇప్పుడు నీవు శ్రీకరుడవయ్యావు. నీవు చెప్పిన మాటలే వేదాలవుతాయి నీ మాట మహిమాన్వితమవుతుంది

శ్రీకరుడగు వేమన చెప్పినట్టి
పద్యముల నెవ్వడెనియు పఠన చేయు
నట్టి పురుషుడు మనమున నిట్టిదనుచు
చెప్పరానట్టి వస్తువు చేరువేమ !

నిరక్షరకుటుంబాలు సైతం నీ నీతులను అర్థం చేసుకుంటారు. నీవీ అడవిలో తిరిగి భగవంతుణ్ణి దర్శించటానికి ప్రయత్నించకు !

అడవియడవితిరిగి యాసను విడలేక
గాసిపడెడువాడు ఘనుడుగాడు

రోసిరోసి మదిని రూఢిగా నిలిపిన
వాడె పరముగన్న వాడువేమ

వేమన్నా ! పొమ్ము ! ప్రజలకు నీ బోధనామృతాన్ని పంచు మానవజాతి ఉన్నంతకాలం నీ నామం స్మరింపబడుతుంది”

గురుదేవుని పలుకులు విని వేమన్న సాష్టాంగ దండ ప్రణామాలాచరించి సెలవు గైకొని, గుహనుండి బైటకు వచ్చాడు

ఒక్కసారి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు
ఆశ్చర్యం !

ఆ గుహ చీకటి గుయ్యారమై కనబడింది అ దులో లంబికా శివయోగి కనబడలేదు !

గురుదేవుని మహత్వానికి ఆశ్చర్యపడుతూ వేమన్న వెళ్లి వానిలాగా తనపైనున్న వస్త్రాలను ఒకదానివెంట ఒకటిగా ఊడదీసి ఆ అడవిలో పారవేశాడు.

దిగంబరుడై సంచరించటం మొదలుపెట్టాడు.

(నశేషం)

ఆంధ్ర ప్రదేశ్

గుత్తి తాలూకాలో కమాండు ఏరియా అభివృద్ధి

గుత్తి తాలూకా కొజ్జేపల్లి సమీపానగల కమాండు ఏరియా అభివృద్ధి పథకం దిన దిన ప్రవర్ధమాన మవుతున్నది. ఈ పథకం తాలూకాలో సుమారు ఇరవై ఒక్క గ్రామాలలో 18,919 ఎకరాలలో ప్రవేశ పెట్టాలి. గుంతకల్లు నడి బొడ్డునుండి కాలువ త్రవ్వబడినది. ఈ కాలువకు తుంగభద్ర హైలెవెల్ కాలువ నుండి నీరు లభిస్తుంది. గుంతకల్లు నుండి వచ్చే ఈ కాలువ రెండుగా కుడి ఎడమ కాలువలుగా చీలుతుంది. ఇంతకు ముందు తుంగభద్ర నీరు అనుకున్నంత పైరు అందివ్వ లేకపోయింది. రైతులందరికీ సమానంగా, సరిసమంగా ఒకేసారి నీరు అందించే పథకమే “కమాండు ఏరియా అభివృద్ధి పథకం”. అధికారులు 1977 జూ నుండి కమాండు ఏరియా భూములకు నీళ్లు వదిలే సన్నాహంలో వున్నారు. ఈ పథకంలో ఆరు తడి పైర్లు ముఖ్యమైనవి. ఆరు తడి పైర్లకు నవీన పద్ధతిలో మంచి విత్తనాలను వ్యవసాయ శాఖ వారు ఎంపిక చేసి, ఎరువులను సరఫరాచేసి బాగా పంట పండించే ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. వర్షంపై ఆధారపడే అవసరం లేదు. పంట రాలదేమో నన్ను సుఖయం లేదు. తెగుళ్ళ బాధ దరి చేరదు. రాలుబడి తృప్తిగా వుంటుంది. పంట అధికంగా లభిస్తుంది.

అత్యంత ఆసక్తితో శ్రద్ధతో సాంకేతిక నిపుణుల సేవలతో ప్రపంచ బ్యాంకు ఆర్థిక సహాయంతో అహర్నిశలు ఏకాగ్రతతో పర్యవేక్షించే సిబ్బంది వున్నందున ఈ పథకం రైతులకు శ్రీరామ రక్ష. సహజంగా యిక్కడ పండించే ఆరు తడి పైర్లు జొన్న, సజ్జ, వేరుశనగ, రాగి, కొర్ర- వీటి కోతలయిన తర్వాత కూడా గోధుమ, శనగ, ధనియాలు, వేరుశనగ రెండవ పైరుగా నాటుతారు. తుంగభద్ర నీటితో పరి పండించే కొందరు రైతులు అనంతపురం తాలూకా గార్లడిన్నె ప్రాంతంలో పరిని తీసివేసి 1976లో ఆరు తడి పైర్లు వేశారు. అంతకుముందు 15 లేక 16 క్వంటాళ్ళ దిగుబడి లభించిన జొన్న, ఆరుతడి పైరుగా 22 క్వంటాళ్ళ వరకు లభించినందున యీ పథకంవల్ల కలిగిన లాభాలను, ఆరు తడి పైర్ల అవసరాన్నీ ఆ ప్రాంతం రైతులు గుర్తించారు. ఒక ఎకరా పరి పైరుకు సరిపడే నీరు 3 లేక 4 ఎకరాల ఆరు తడి పైరుకు సరిపోతుందని వ్యవసాయశాఖ సాంకేతిక నిపుణుల అంచనా. ఈ ఆరు తడి పైర్లు మూడున్నర నెలల కాలంలో పంట యిస్తాయి. తక్కువ వ్యవధిలో ఎక్కువ దిగుబడి యిచ్చే వంగడాలు వాడితే లాభం వస్తుంది.

అందుకే అన్ని తరగతుల రైతులూ యీ పథకాన్ని కోరుకుంటున్నారు. గుత్తి తాలూకా కమాండు ఏరియా అభివృద్ధికై గుంతకల్లు సహకార వ్యవసాయాభివృద్ధి బ్యాంకు ఇప్పటి వరకు 246.50 ఎకరాల అభివృద్ధికి మొదటి వంతుగా 1,13,200 రూపా

యలు అప్పుగా రైతులకు మంజూరు చేసింది 2,140 ఎకరాల అభివృద్ధికి ఆరుతడి పైర్లు ప్రవేశ పెట్టడానికి ఈ సహకార సంస్థకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 16 లక్షల 60 వేల రూపాయలు రుణంగా ఇచ్చింది.

ఈ అప్పుల వసూలు కూడా క్లిష్టంగా ఉండదు. అప్పు మంజూరయిన మూడవ సంవత్సరం నుండి అసలు, వడ్డీ వసూలు చేస్తారు. మొదటి రెండు సంవత్సరాలు 11% వడ్డీ వసూలు చేస్తారు. పెద్ద రైతులు పది సంవత్సరాలలో, చిన్న రైతులు అనగా ఐదు ఎకరములుగల రైతులు 12 సంవత్సర వాయిదాలలో అప్పు తీర్చుకోవచ్చు. స్టేటు బ్యాంకు వారు ఈ పథకం క్రింద రైతుల అభివృద్ధికి 20 లక్షల రూపాయలు కేటాయించారు

అంతేకాక కొజ్జేపల్లి గ్రామంలో గొల పెంపకానికి లక్ష రూపాయలు విలువ జేసే మేలు జాతి గొట్టెలను సరఫరా చేయడానికి అధికారులు సన్నాహాలు చేశారు.

—శ్రీ డి. యన్. కృష్ణమూర్తి

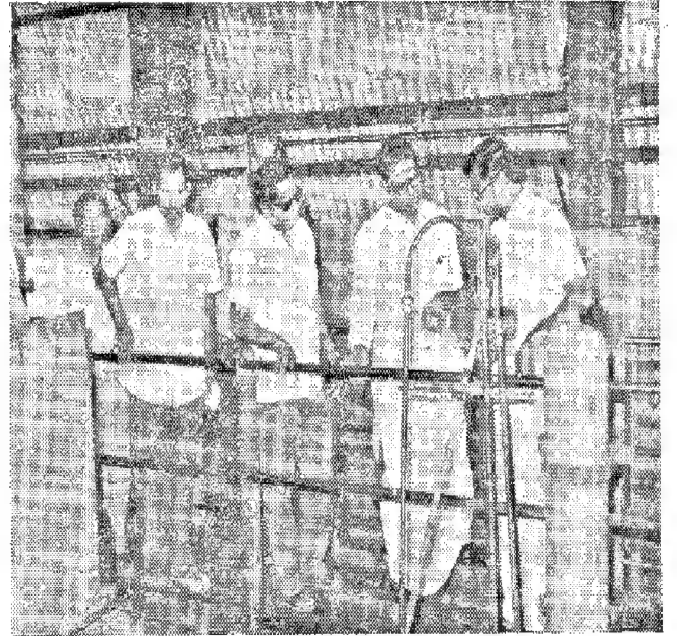
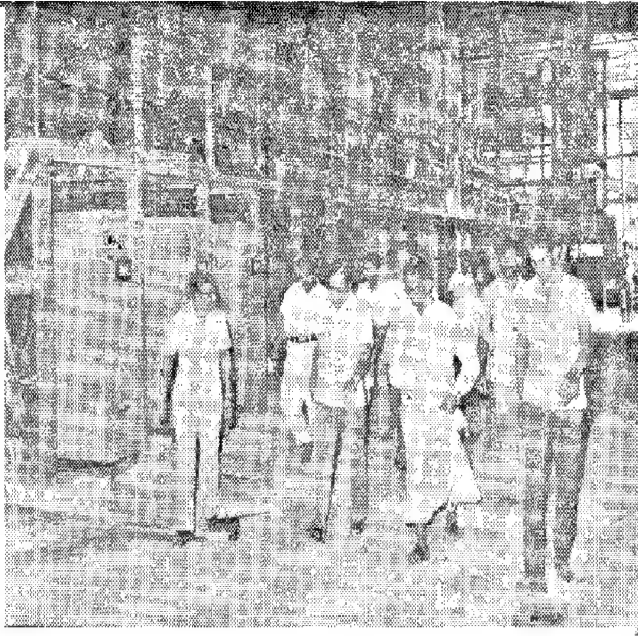
శ్రీకాకుళంలో బలహీన వర్గాలవారికి రుణాల పంపిణీ

ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నరు శ్రీమతి శారదాముఖర్జీ మే 28 వ తేదీన శ్రీకాకుళంలో కలకరేట్ ఆవరణలో ఒక బహిరంగ సభను ద్వేషించి ప్రసంగిస్తూ సహకార ఉద్యమం నిర్మాణాత్మక కృషి అవశ్యకతను గుర్తించి నొక్కి వక్కాణించారు. సహకారోద్యమం ప్రస్తుతం బహుముఖంగా వ్యాప్తి చెందుతున్న దృష్ట్యా సాంఘిక సంక్షేమ కార్యకలాపాలను ఈ జిల్లాలో అత్యంత ఆదర్శవంతంగా నిర్మాణాత్మకంగా అమలు జరుపవచ్చునని అన్నారు.

గ్రామీణ వృత్తి పనులవారినీ, రైతులనూ సహకార రంగం పరిధి లోనికి తీసుకొని రావాలి. వృత్తి పనివారు తమ సామర్థ్యంతో ఆత్మవిశ్వాసం పెంపొందించుకోవాలని ఇతరులపై ఆధారపడరాదని గవర్నరు ఉద్ఘోషించారు.

మహారాష్ట్రలోని సహకారోద్యమాన్ని ప్రస్తావిస్తూ గవర్నరు మహారాష్ట్రలోని గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ప్రజలు విద్యావంతులు కానప్పటికీ చక్కెర, ప్రత్తి పరిశ్రమల్లో అసంఖ్యాకంగా పాల్గొనటం వల్ల సహకార కార్య కలాపాల్లో ముందంజ వేయటం జరిగిందని అన్నారు. బలహీన వర్గాలవారు తమ క్లామీద తాము నిలబడడానికి సహకార రంగం అవశ్యకత ఎంతైనా వున్నదని ఆమె అన్నారు.

తొలుత గవర్నరుగారికి స్వాగతం పలుకుతూ జిల్లాకలెక్టర్ శ్రీ ఎస్. కె. పచారీ తమ ప్రసంగంలో గత ఆరు సంవత్సరాల్లో

పై చిత్రాలు : చక్కెర పరిశ్రమలు, వెనుకబడిన వర్గాల సంక్షేమం
శాఖామూల్యులు శ్రీ కె. బి. నరసప్ప కడపలో చక్కెర కర్మా
గారం సందర్శించారు

జిల్లాలో వార్తాచిత్రాలు

ఎడమవైపు మధ్య : మే 16 న మెదక్ లో జిల్లా పత్రికా
రచయితల సంఘం సర్వసభ్య సమావేశంలో జిల్లా కలెక్టరు
శ్రీ ఇ. ఎస్. ఎస్. శర్మ ప్రసంగం.

ఎడమవైపు క్రింద : ఎన్.ఎస్.ఎస్. వాలంటీర్లు మెదక్ జిల్లాలో
నూతనంగా నిర్మించిన "ఆనంద్ నగర్" హరిజన కాలనీకి
కలెక్టరు ప్రారంభోత్సవం చేశారు.

రు. 615 లక్షల మేరకు 70,000 మంది సన్నకారు రైతులకు వివిధ సుజీమ పథకాల క్రింద అందజేయడం జరిగిందని వీటిలో రు. 464 లక్షలు సుస్థాగత ఆర్థిక సహాయం రూపేణా, రు. 10 లక్షలు సన్నకారు రైతుల అభివృద్ధి సుస్థ కార్యక్రమం క్రింద పంపిణీ చేశారని అన్నారు.

పాడి పథవులు, భూమి దున్నే ఎడ్డులు, పెంపకం కోసం పండ్లు, చేపలు వట్టేందుకు పరికరాలు, నీటిసాగు బావులు, ఆయిల్ ఇంజన్ క్రానుగోలు నిమిత్తం 961 మందికి రు. 10 లక్షల మేరకు గవర్నరుగారు రుణాలు పంపిణీ చేశారు.

తరుగత గవర్నరు హిందూరులో ఖాదీ ప్రదర్శనను తిలకించారు.

వెనుకబడిన వర్గాలకు రుణాల పంపిణీ

అంధ్రప్రదేశ్ గవర్నరు శ్రీమతి శారదాముఖర్జీ, మే 25 న విశాఖపట్నానికి 35 కిలోమీటర్ల దూరంలోని సబ్బవరంలో జరిగిన బహిరంగసభలో వెనుకబడిన వర్గాలకు 14 లక్షల మేరకు రుణాలను పంపిణీచేశారు. బ్యాంకులు మంజూరు చేసిన రుణాలను తగిన విధంగా ఉపయోగించుకొని గ్రామీణ ప్రాంతాల ప్రజల ఆర్థిక అభ్యున్నతికి దోహదం చేయాలని, గ్రామాల నుండి దారిద్ర్యాన్ని పారద్రోలాలని అన్నారు. సామాన్య మానవుని పునరుజ్జీవనానికి కృషిచేయాలని అందుకు తగు విధంగా తమ సహాయసహకారాలను అందజేయాలని గ్రామ పంచాయతీ సమితులకు గవర్నరు విజ్ఞప్తి చేశారు.

గిరిజన సుజీమ శాఖామంత్రి శ్రీ ఖట్టా శ్రీరామమూర్తి అధ్యక్షత వహించారు.

విశాఖపోర్టు బ్రష్టు అధ్యక్షుడు శ్రీ బి. కె. రావు సభికులకు స్వాగతం చెప్పారు.

బెందుర్తిలో గవర్నరు సాంఘిక సుజీమ బాలల హస్తలు భవనానికి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. రు. 1 లక్ష ఖర్చుతో నిర్మించబడిన ఈ హస్తలులో 30 మంది విద్యార్థులకు ప్రవేశం కల్పిస్తారు.

అనంతపురంలో సెమినార్

అటవీశాఖ మంత్రి శ్రీ ఇబ్రహీం అలీ అన్సారీ, అనంతపురంలో మే 23 న జేమ పీడిత ప్రాంతాల కార్యక్రమానికి చెందిన అటవీ పనులకు సంబంధించిన సెమినారుకు, వర్కుషాపుకు ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఆయన ఈ సందర్భంగా ప్రసంగిస్తూ లాభనాటికాని వ్యవసాయ భూములను సేకరించి పశుగ్రాస క్షేత్రాభివృద్ధి నిమిత్తం వాటిని అటవీశాఖకు దత్తం చేయడంలో చొరవ తీసుకొని కృషి చేసినందుకు కలెక్టరును అభినందించారు.

అటవీ శాఖ ప్రధాన సరక్షణాధికారి శ్రీ పి. యన్. రావు ప్రసంగిస్తూ ఈ జిల్లాలో ఆర్థికాభివృద్ధికి వీలుగా గొర్రెల పెంపకం, పశుగ్రాసాభివృద్ధి కార్యక్రమాలను చేపట్టాలని ఉద్ఘోషించారు.

అడవుల అభివృద్ధికి దోహదం చేసే విధంగా అడవుల పెంపకం, చెట్టునాటడం కార్యక్రమాలను అమలు జరపడానికి జిల్లా చెట్లనాటే విషయాల సంఘాలను ఏర్పాటు చేస్తారని ఆయన అన్నారు.

సెమినారుకు అధ్యక్షత వహించిన జిల్లా కలెక్టరు శ్రీ కె.యస్. శర్మ ప్రసంగిస్తూ జిల్లాలో గొర్రెల పెంపకం కార్యక్రమాన్ని చేపట్టినందువల్ల బ్లాంకెట్లను నేసే చిన్నవృత్తి కళాకారులకు ఎంతో సహాయం కలుగుతుందని ఈ ప్రాంతాలలో బ్లాంకెట్ల నేత ప్రధానవృత్తిగా ఉన్నదని అన్నారు.

నిజామాబాదు జిల్లా అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు

తెలంగాణా ప్రాంతంలో వ్యవసాయకంగా బాగా అభివృద్ధి చెందిన జిల్లాలో నిజామాబాదు జిల్లా ఒకటి. ఈ జిల్లాలో 1958-61లో 6.76 లక్షల ఎకరాల పంట విస్తీర్ణం ఉండగా, 1975 నాటికి అది 9.12 లక్షల ఎకరాలకు పెరిగింది. అదే విధంగా నీటి పారుదల వనరుల కూడా 3.18 లక్షల ఎకరాల నుండి 4.64 లక్షల ఎకరాలకు పెరిగింది. జిల్లాలో వరి, జొన్న, మొక్కజొన్న, వేరుశనగ, చక్కెర ముఖ్యమైన పంటలు.

నిజామాబాదు, పోచంపాడు, పోచారం, రామమడుగు ప్రాజెక్టులు ఇక్కడి ప్రధానమైన నీటివనరులు. వాటిక్రింద 2,55,684 ఎకరాలకు సేద్యపు నీటిబావులు ఉన్నాయి. వాటిలో 10,616 బావులకు విద్యుచ్ఛక్తి మోటారు పంపు సెట్లు, 4,926 బావులకు అయిల్ ఇంజన్ పంపు సెట్లు ఉన్నాయి. అంతేగాక, 2,462 చెరువులు, 672 గొట్టపు బావులు ఉన్నాయి.

నిజామ్ సాగర్ రిమోడలింగ్ పథకం

ఈ జిల్లాలో ప్రధానమైన నీటి పథకంగా వుంటున్న నిజామ్ సాగర్ ప్రాజెక్టు రిజర్వాయరులో మేట వేయడం సమస్యను యిప్పడు ఎదుర్కొంటున్నారు. ఈ మేట ప్రతి సంవత్సరం 418 మిలియన్ల క్యూబిక్ అడుగులు వలతున పెరుగుతున్నది. మామూలుగా 48 మిలియన్ల క్యూబిక్ అడుగుల మేట వేయడం సర్వసాధారణంగా జరుగుతుంటుంది. తత్ఫలితంగా రిజర్వాయరు నీటి నిలువశక్తి 11 వేల మిలియన్ల క్యూబిక్ అడుగులు తగ్గిపోయింది. మొదట్లో ఈ రిజర్వాయరు నీటి నిలువశక్తి 25,600 కు ఉండేది.

అందువల్ల రిజర్వాయరు కట్టను వరదగోట్లను ఎత్తు పెంచడం ద్వారా నిలువశక్తిని పెంచడానికి వీలుగా ప్రభుత్వం పునర్నిర్మాణ పథకాన్ని చేపట్టుతున్నది. ఈ పనులకు రు. 2.5 కోట్లు ఖర్చు అవుతుందని అంచనా, ఇందుకొరకు ప్రత్యేక నిధులను విడిగా కేటాయించారు.

జిల్లాలో లీడ్ బ్యాంకుగావున్న స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ హైద్రాబాద్ లీడ్ బ్యాంక్ పథకం క్రింద 5వ ప్రణాళికా కాలంలో నిజామాబాదు జిల్లాకు పరపతి ప్రణాళికలు రూపొందించినది. జిల్లాలో ప్రజల అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని జిల్లా వనరుల ప్రాతిపది

కగా రంగంలోవున్న అంశాలకు వర్తించేవిధంగా సమగ్ర అభివృద్ధియే ఈ పరపతి ప్రణాళిక ప్రధానప్రయోజనం.

1976-77 వరకు ప్రణాళికను తయారుచేశారు. ఈ ప్రణాళిక మొత్తం రూ. 23.87 కోట్లు, దానిలో రూ. 20.67 కోట్లు వ్యవసాయానికి రూ. 2.47 కోట్లు పరిశ్రమలకు, రూ. 0.73 కోట్లు సాంఘిక సేవకు కేటాయించారు.

1978-79 లో రూ. 14.60 కోట్లు మేరకు పంటల రుణాలను పంపిణీ చేయాలని పరపతి ప్రణాళిక ఉద్దేశిస్తున్నది. దానికి తోడు భూమి అభివృద్ధి నిమిత్తం, 17 వేల ఎకరాలకు ఆర్థిక సహాయం అందజేస్తున్నారు. 15,000 ఎకరాలకు అదనపు నీటి సౌకర్యాలను కలుగజేస్తున్నారు. 6,900 మంది రైతులకు పంపు సెట్లు ఏర్పాటు, బావుల త్రవ్వకానికి ఆర్థిక సహాయం అందజేస్తున్నారు. పాడి పరిశ్రమ గొత్తెల పెంపకం పథకాలకు యిచ్చే రుణాలతో సహా ఈ రుణాలు మొత్తం రూ. 6.03 కోట్లు ఉంటుంది.

జిల్లా పరపతి ప్రణాళికలో 863 లక్షల పరిశ్రమలు, 5,458 గ్రామీణ వృత్తి పనివారలకు రూ. 2.47 కోట్లు ఆర్థిక సహాయం లభిస్తున్నది. ఇందువల్ల 8,400 మందికి అదనపు ఉపాధి లభిస్తుంది.

సాంఘిక సేవారంగంలో 15 ఎరువులు, క్రిమినోహరక మందుల దుకాణాలు, 18 సహకార దుకాణాలు, ఎద్దుబడ్లు, బక్రులు, సైకిల్ రిజెలతో సహా 205 మంది రవాణా ఆపరేటర్లకు, 705 వైద్యులు, హోటళ్లు మొదలైన సౌకర్యాలతో సహా 943 చిన్నపాడి వ్యాపార యూనిట్లకు ఆర్థిక సహాయం అందజేయాలని ప్రతిపాదించారు. ఈ ప్రణాళికా కాలంలో సాంఘిక సేవారంగానికి రూ. 73.0 లక్షలు కేటాయించారు. ఈ పథకం వలన 1,416 మందికి ఉద్యోగాలు లభించవచ్చు.

జిల్లా ప్రణాళిక

గవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో నిరుద్యోగ నివారణ, దారిద్ర్యం నిర్మూలన, వెనుకబడిన ప్రాంతాల అభివృద్ధి, రాష్ట్రాల ఆర్థిక రంగంలో ప్రాంతీయ అసమానతల తొలగింపు ప్రధాన అంశాలుగా ఉన్నాయి. తదనుగుణంగా రాష్ట్ర ప్రణాళికలను, జిల్లా ప్రణాళికలను రూపొందించారు.

ఈ ప్రణాళికా పెట్టుబడులలో రాష్ట్ర ప్రణాళికా రంగం, కేంద్ర పరమైన పథకాలు, 6 సూత్రాల పథకం సన్నకారు రైతుల అభివృద్ధి స్తంభ, సహకార సంఘాలు, అడ్వాన్సులు, పెట్టుబడులు కులాలు, వెనుకబడిన తరగతుల కార్పొరేషన్ మహిళా శిశు నక్షేమ కార్పొరేషన్ పరిశ్రమల శాఖ కేటాయించులు ఉన్నాయి.

నిజామాబాదు జిల్లాకు 1976-77 వార్షిక ప్రణాళికకు రూ. 1,048.27 లక్షలు కేటాయించారు.

పంచాయతీరాజ్ స్పెషల్ ఆఫీసర్లకు మంత్రి సలహా

పంచాయతీరాజ్ శాఖా మంత్రి శ్రీ ఎల్. లక్ష్మణదాసు యిటీవల చిత్తూరులో జరిగిన స్పెషల్ ఆఫీసర్లు, జిల్లా అధికారులు, బ్లాక్ అభివృద్ధి అధికారుల సమావేశంలో ప్రసంగిస్తూ, గ్రామీణాభివృద్ధి పంచాయతీరాజ్ శాఖపై ఆధారపడివున్నదని అందుకొరకే ప్రతి సమితికి స్పెషల్ ఆఫీసర్లను నియమించారని అన్నారు. స్పెషల్ ఆఫీసర్లు నెలకు రెండు తడవులు తమ సమితులలో పర్యటించాలని ఆయన సలహా యిచ్చారు.

పట్టణ ప్రాంతాలలో ప్రతివ్యక్తిపై రూ. 165 ఖర్చు చేయబడుతున్నదని, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ప్రతి వ్యక్తిపై కనీసం రూ. 10 లైనా ఖర్చు చేయాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించిందని మంత్రి అన్నారు. ఈ అధికారుల తమ విధి నిర్వహణలో గ్రామీణాభివృద్ధికి ప్రత్యేక కృషి జరపాలని ఆయన ఉద్ఘోషించారు.

రాష్ట్రంలో మంచినీటి సౌకర్యం కల్పించడానికి ప్రపంచ బ్యాంకు రూ. 60 కోట్లు కేటాయించిందని మంత్రి వెల్లడించారు. ప్రతిజిల్లా అధికారి ఒక గ్రామం చొప్పున దత్తం చేసుకొని ఆ గ్రామ తీవ్రతరాభివృద్ధికి కృషి చేయాలని, గ్రామీణ ప్రజలతో కలిసిమెలసి తిరగాలని మంత్రి ఉద్ఘోషించారు.

జిల్లా కలెక్టరు శ్రీ డి. రామకృష్ణయ్య ప్రసంగిస్తూ ప్రతి జిల్లా ఆఫీసరు ఒక గ్రామాన్ని దత్తం చేసుకొని గ్రామీణాభివృద్ధికి ఎక్కువ కాలాన్ని వినియోగిస్తారని హామీ యిచ్చారు.

ఒంగోలులో మలేరియా శిక్షణ శిబిరం

జాతీయ మలేరియా నివారణ పథకం క్రింద క్రొత్త రీతి చర్యల్లో శిక్షణ ఇచ్చేందుకు ఒంగోలులో జిల్లా వైద్య ఆరోగ్య కేంద్రం మే 23 నుండి 28 వరకు శిక్షణా శిబిరం నిర్వహించారు. జిల్లా వైద్యశాఖాధికారి డా. ఎన్. వెంకటసుబ్బయ్య ఈ శిబిరానికి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ప్రకాశం జిల్లాలో ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాల్లో పనిచేస్తున్న 20 మంది వైద్య అధికారులు యీ శిబిరంలో పాల్గొన్నారు. మలేరియా వల్ల మరణించడాన్ని నివారించేందుకు తీసుకోవల్సిన చర్యలను గూర్చి యీ నవీన శిక్షణ కార్యక్రమంలో తెలియజేశారు. డి. డి. టి. వంటి వ్యాధి నిరోధక మందులను తదితర మందులను ప్రభుత్వం ఉచితంగా సరఫరా చేస్తూంది.

మే 28 వ తేదీన శిక్షణా శిబిరం ముగింపు ఉత్సవం జరిగింది. జిల్లా కలెక్టరు శ్రీ ఆర్. వి. వైద్యనాథ అయ్యర్ ముగింపు ఉపన్యాసం చేశారు.

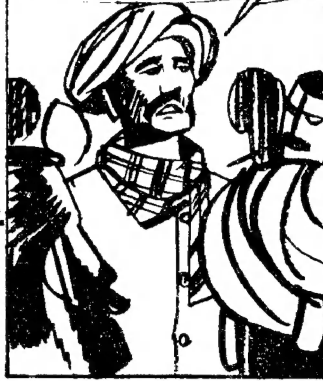
జిల్లా మలేరియా అధికారి శ్రీ టి. ఎన్. రాజ్ మోహన రావు వందన సమర్పణ చేశారు.

స్వయం చరిత్ర ఆధారంగా - బుజ్జాయి

అనంత ఉన్న
ఆస్తి యావత్తు
43500 రూ.లు
ఈ సమూహం
వేర వ్రాసేటటు.
వరకేలంగా.

ఈ సమూహం
అకస్మాత్ నడక
పుడుకు పొయ్య
కాలను
ఉన్నత పొయ్య
కాలగానకాదు.

నానూ నాభాక్తుకు
జీవించుటానక
నాపునువాల
చుద వచ్చే
అదాయంబాలు

1908 ల
పుచ్చుల్లువారు
అరకేలంగా
అచిస్తాడే ఆర్థ
మూరకేలంగా
నియమం
వారు -

గొప్పదన
అరకేలంగా
అరకేలంగా
వెళ్ళినా
మూలం
వారు -

గొప్పదన
అరకేలంగా
అరకేలంగా
వెళ్ళినా
మూలం
వారు -

మరికే-శివనాథ
శివనాథ ఆస్తిను
వరకేలంగా
వలకల్లా వెళ్ళారు
అరకేలంగా
వారు అరకేలంగా
శివనాథుడు.

ఆ సమూహం
చెంగుళులు
వరకేలంగా
వారు అరకేలంగా
మరికేలంగా
మరికేలంగా

చెన్నుల్లు గవర్నర్
రాయుడు
వరకేలంగా
వారు అరకేలంగా
మరికేలంగా

దానినా
కాలానా
మరికేలంగా
వారు అరకేలంగా
మరికేలంగా

అన దుగ్గ
అరకేలంగా
వారు అరకేలంగా
మరికేలంగా

వేదాధికం
అరకేలంగా
వారు అరకేలంగా
మరికేలంగా

విజయ వం. పా. పా. 81

